

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.267/2019/37. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. február 5. és 2020. február 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2020. február 28. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. terhelt és társai ellen indított büntető ügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2019. május 7. napján kihirdetett 20.B.114/2014/247-I. számú ítéletét II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és XIII.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A II.r. vádlott terhén megállapított bűncselekményeket

- 1 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (4) bekezdés],
- 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés],
- 1 rendbeli csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (6) bekezdés b) pont], és
- 2 rendbeli folytatólagosan - egy esetben társtettesként elkövetett - magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] minősíti.

E vádlott szabadságvesztés büntetését börtönbüntetésnek nevezi meg, s a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

II.r. vádlottat 1 rendbeli társtettesként elkövetett adócsalás büntette [Btk. 310. § (1), (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentettnek tekinti.

III.r. és IV.r. vádlott terhén megállapított társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntettének törvényhelyét az a) pontra utalás mellőzésével az 1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdésére,
a társtettesként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének jogszabályi felhívását az 1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdés a) pont és (4) bekezdés b) pontjára pontosítja.

A III. és IV.r. vádlottak büntetését - a közügyektől eltiltás mellékbüntetés egyidejű mellőzésével - egyaránt 2 (két) év börtönbüntetésre enyhíti, s annak végrehajtását 4 (négy) év próbaidőre felfüggeszti.

A felmentő rendelkezéssel érintett bűncselekményeket 1 rendbeli folytatólagosan, társtettesként elkövetett adócsalás büntettének nevezi meg.

V.r. vádlott terhén megállapított bűncselekményt

- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntettének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és
- folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségének [1978. évi IV. törvény 276. §] minősíti.

Az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést halmazati büntetésként jelöli meg, s azt 10 (tíz) hónap börtönbüntetésre enyhíti, a felfüggesztés próbaidejét 2 (két) évre leszállítja.

A végrehajtás elrendelése esetére megállapított feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést mellőzi.

V.r. vádlottat 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentettnek tekinti.

VII.r. vádlott költségvetést károsító cselekményét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) illetőleg (5) bekezdés b) pontja szerint minősíti.

A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésnél a „de legkevesebb három hónap” szövegrészt mellőzi.

A felmentéssel érintett bűncselekményt 1 rendbeli bűnsegédként elkövetett számvitel rendje megsértése büntettének nevezi meg.

VIII.r. vádlottat bűnösnek mondja ki

- bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés a) pont],
- bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §].

Ezért VIII.r. vádlottat, halmazati büntetésül, 6 (hat) hónap - börtön fokozatú - szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtását 1 (egy) év 6 (hat) hónap próbaidőre felfüggeszti.

A végrehajtás elrendelése esetén a VIII.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IX.r. vádlottat bűnösnek mondja ki

- bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont],
- bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §].

Ezért IX.r. vádlottat, halmazati büntetésül, 10 (hónap) hónap - börtön fokozatú - szabadságvesztésre ítéli, melynek végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A végrehajtás elrendelése esetén a IX.r. vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a kétharmad rész kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XIII.r. vádlottat a próbára bocsátás helyett megrovásban részesíti.

A Kftl. „f.a.” jogi személlyel szembeni intézkedést, azaz a 100.000.000,- (százmillió) Ft pénzbírság kiszabását, illetőleg a zár alá vétel feloldásának érintetlenül hagyása mellett a Kftl. „f.a.” pénzeszközeinek és Zrtl-vel szembeni vagyoni követelésének visszatartására vonatkozó rendelkezést mellőzi.

541.442,-(ötszáznegyvenegyezer-négyszáznegyvenkét) Ft bünygyi költség egyetemleges megfizetésére II., V., VII., XI., XII., XIII.r. vádlotton kívül VIII.r. és IX.r. vádlottat is kötelezi.

A bevezető részben a 2017. november 21., 22. és 2018. január 16.-i tárgyalási határnapot is feltünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r. és XIII.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy V.r. vádlott lakóhelye ..., VIII.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: ...

A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költségéből V. r. vádlott 67.320 (hatvanhétezer-háromszázhusz) forintot, XIII. r. vádlott 38.625 (harmincnyolcezer-hatszázhuszonöt) forintot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r., XIII.r. vádlott vonatkozásában további fellebbezésnek nincs helye.

A kézbesítés útján közölt ítélet ellen a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül VIII. r. vádlott és IX. r. vádlott védője jelenthet be a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblánál benyújtandó fellebbezést.

INDOKOLÁS

- [1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2019. május 7. napján kihirdetett 20.B.114/2014/247-I. számú ítéletével a fellebbezéssel érintett
- II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás bűntettében, a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás bűntettében, valamint 2 rendbeli a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan - egy esetben bűnsegédként - elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében; s ezért öt halmazati büntetésül, 2 év - börtön fokozatú - szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 4 év próbaidőre

felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.

- III.r. és IV.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdése szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette, az 1978. évi IV. törvény 289. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette valamint az 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerinti társtettesként, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt, halmazati büntetésül, 2 év 4 hónap börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- V.r. vádlottat a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette miatt 1 év 4 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette, a végrehajtás elrendelése esetére egyúttal megállapította a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját.
- VII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében, s 2 rendbeli a Btk. 345. §-ába ütköző folytatólagosan - egy esetben bűnsegédként - elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében; s ezért őt halmazati büntetésül, 1 év 10 hónap - börtön fokozatú - szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtás elrendelése esetére rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját. Ugyanakkor e terheltet az ellene 2 rendbeli a Btk. 403. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett számvitel rendje megsértésének büntette miatt emelt vád alól felmentette.
- VIII.r. vádlottat az ellene 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és 1 rendbeli a Btk. 345. §-a szerinti bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, míg
- IX.r. vádlottat az ellene 1 rendbeli a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette és 2 rendbeli a Btk. 345. §-a szerinti bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.
- XIII.r. vádlottat a Btk. 345. §-a szerinti bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.
- A Kft1. „f.a.” jogi személlyel szemben intézkedésként 100.000.000,- Ft pénzbírságot szabott ki;
- A Kft1. „f.a.” Bank1-nél vezetett pénzforgalmi számláján levő 30.536.038,- Ft, valamint e gazdasági társaság ZRt1.-gyel szemben fennálló 26.446.788,- Ft illetőleg 23.010.680,- Ft vagyoni követelés zár alá vételét feloldotta, ugyanakkor azokat a pénzbírság biztosítására visszatartotta.
- Rendelkezett még a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

- [2] Az ítélet ellen a kihirdetést követően III.r. és IV.r. vádlottak valamint védőjük a büntetés enyhítése, V.r. vádlott pedig elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.
- [3] Az ügyész a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben

- II.r. vádlott vonatkozásában a terhére megállapított költségvetést károsító bűncselekményeket illetően a vagyoni hátrány téves megállapítása miatt, annak a vád szerinti teljes összegben történő meghatározása és a büntetés súlyosítása végett,
- III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a részfelmentés és téves jogi minősítés miatt, a végindítvány szerinti bűncselekményekben bűnösségük megállapítása és a büntetés súlyosítása érdekében,
- V.r. vádlott vonatkozásában a költségvetést károsító bűncselekménynél a vagyoni hátrány téves megállapítása miatt, annak a vád szerinti teljes összegben (TAO-ra is) történő megállapítása és a kiszabott büntetés súlyosítása végett,
- VII.r. vádlott vonatkozásában részfelmentése miatt, a felmentéssel érintett bűncselekményben a bűnösségének megállapítása és a büntetés súlyosítása érdekében,
- VIII.r. és IX.r. vádlott tekintetében felmentésük miatt, bűnösségük vád szerinti megállapítása és büntetés kiszabása végett,
- XIII.r. vádlott esetében téves minősítés, a folytatólagos elkövetés megállapítása valamint a kiszabott intézkedés tartamának felemelése érdekében fellebbezett.

- [4] A törvényszék ítélete XI.r. valamint XII.r. terhelt vonatkozásában - rendes jogorvoslat hiányában - 2019. május 30. illetőleg 2019. június 4. napján jogerőre emelkedett.
- [5] X.r. terheltet érintően, a bejelentett elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések ellenére, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatára időközben bekövetkezett halála miatt nem került sor. E terhelt tekintetében a Fővárosi Ítéltábla 2020. február 3. napján kelt 5.Bf.267/2019/29. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a terhére rótt bűncselekmények miatt indult büntetőeljárást megszüntette.
- [6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.744/2019/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést - kisebb minősítésbeli pontosítással fenntartotta.
- [7] Az átirat utalt az ügyészségi és V.r. vádlotti fellebbezés iránya okán a felülbírálat álláspontja szerinti teljességére és arra is, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett.
- [8] A személyi körülmények illetőleg előzményi büntetések körében írtakat II., VIII. és XIII.r. vádlott vonatkozásában tartotta kiegészítendőnek illetőleg pontosítandónak.
- [9] A történeti tényállás azon pontjaival szemben, melyeknél büntetőjogi felelősség megállapítására sor került, kifogása nem volt, rámutatott azonban, hogy tartalmaznak olyan tényállításokat is, melyek kizárólag az I.r. terhelt cselekvőségét érintették, akivel szemben az eljárás időközben bekövetkezett halála miatt még első fokon megszüntetésre került, s így ezen részeket a tényállásból indokoltnak tartotta kirekeszteni (50. oldal utolsó bekezdés, 51-54. oldal táblázatig terjedő része, 56. oldal utolsó bekezdésétől 57. oldal 3. bekezdés végéig, 58. oldal utolsó bekezdéstől 59. oldal 2. bekezdés végéig, 60. oldal 4. bekezdéstől 62. oldal tetején levő táblázattal bezárólag).
- [10] A részfelmentések illetőleg a vagyoni hátrány megállapításának társasági adó tekintetében történt mellőzése, azok bűnösség köréből történt kirekesztése kapcsán ugyanakkor az elsőfokú ítélet részbeni, téves ténybeli következtetésekből adódó megalapozatlanságára hivatkozott az alábbiak szerint.

- [11] A - fellebbezéssel érintett vádlottak közül II.r. terheltre vonatkozó - A/I/3. tényállási pontnál a téves ténybeli következtetést az átirat szerint az eredményezte, hogy a törvényszék tévesen nem tulajdonított jelentőséget a 2007 évi társasági adóbevallásban szerepeltetett gazdasági eseményeket alátámasztó hiteles bizonylatok teljes hiányának, s kifogásolta azt is, hogy 2008. évre vonatkozóan a tényállásban semmilyen megállapítás nem szerepel jóllehet, a vádban I. és II.r. vádlott terhére az is felrovásra került. Kiemelte, hogy a gazdasági eseményekkel kapcsolatos költségek jogszerűen csak hiteles bizonylatok alapján számolhatók el, ilyenek hiányában nincs jelentősége annak, hogy a gazdasági eseményeknek milyen költségkihatásai voltak, önmagában ugyanis a gazdasági esemény megtörténte adólevonási jog gyakorlására, kedvezmény igénybevételére nem jogosít. Hangsúlyozta, hogy a társasági adóhiány az üzleti partnerektől beszerzett számlák adatain alapuló könyvszakértői vélemény alapján aggálytalanul megállapítható lett volna. Ezért a történeti tényállás a B.2062/2010/22. számú BTÖ vádirat 1/3. pontja alapján állapítandó meg.
- [12] A III. és IV.r. vádlottat érintő A/II/2., A/III/2. illetőleg az V.r. vádlottra vonatkozó B/I. Pontra vonatkozóan ugyancsak nem értett egyet azon elsőbírői állásponttal, hogy a Kft.2 valamint a Kft.3. könyvelési anyagának teljes vagy részleges hiánya okán a társasági adó kétséget kizáró megállapítására nincs mód, miután ez az érvelés figyelmen kívül hagyta, hogy fiktív számlák esetén társasági adó vonatkozásában sem kell vizsgálni, hogy milyen adóalapot csökkentő költségek, kiadások merültek fel az adófizetésre kötelezett részéről. A számviteli törvény rendelkezései szerint ugyanis csak a szabályszerűen kiállított bizonylatok vehetők figyelembe a könyvviteli nyilvántartásokban, így a társasági adóalap meghatározásakor is, s a fiktív számlák alapján a társasági adó alapja nem csökkenthető jogszerűen, a cég adózás előtti eredményének fiktív számlák felhasználásával történő csökkentése alkalmas a társasági adófizetési kötelezettség tekintetében az adóhatóság megtévesztésére. Ezért e tényállási pontoknál mellőzendőnek ítélte az érintett vádirati megállapítások (B.2062/2010/22. BTÖ vádirat II/2., III/2., B.1814/2013/43. BTÖ számú vádirat I. pontja) nem bizonyított voltára utalást.
- [13] A B/III. tényállási pont esetében álláspontja szerint ugyancsak tévedett az elsőfokú bíróság, amikor II.r. vádlott büntetőjogi felelősségét a Szabadidőközpontot, a Kft.4. és a Társasházat érintő tényállás részekben nem állapította meg, tévesen következtetett a fordított adózás szabályainak megkerülése és az önellenőrzés végrehajtása kapcsán az adóelkerülést célzó csalárd magatartás hiányára s pusztán könyvelési hibára. Nem vette figyelembe ugyanis, hogy II.r. vádlott saját bevallása szerint is tisztában volt a fordított adózás szabályaival, hiszen a Szabadidőközpont esetében meg is állapította, attól azért tért el szándékosan, mert csak így tudott állami támogatást igénybe venni, ez azonban költségvetést károsító magatartását nem menti. Kft.4. esetében négyből három számlát szándékosan nem szerepeltetett 2009. III. negyedévi adóbevallásában, s az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően az önrevízió e mulasztást utólag nem menti, a bírói gyakorlatban több eseti döntés született az önrevízió büntetőjogi értékelésével kapcsolatban (EBH 2004.1106, BH 2007.399).
- [14] A VII.r. vádlottat érintő B/II. tényállási pontban (ítélet 64. oldal) sem osztotta a számvitel rendje megsértésének büntette alóli felmentést megalapozó elsőbírői érvelést, nemcsak azért, mert a tényállásban írtaktól eltérően VII.r. terhelt terhére nem a vagyoni helyzet áttekintésének megghiúsításához, hanem a valós képet lényegesen befolyásoló hiba előidézéséhez történt szándékos segítségnyújtást róttá, de azért sem, mert VII.r. terhelt a Kft.1. felé bruttó 224.872.310,- Ft összegben állított ki fiktív számlát, így már ezen összeg volumenénél fogva felismerhető kellett legyen számára, hogy azok a cég vagyoni

- helyzetének megítélésre jelentős kihatással lesznek, tehát alkalmasak a valós képet lényegesen befolyásoló hiba előidézésére.
- [15] A VIII. illetőleg IX.r. vádlottat érintő B/II. tényállási pont 2013. évre vonatkozó részbeni megalapozatlanságát (téves ténybeli következtetéseit) az átiratban írtak szerint az eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság az egyes bizonyítékok tartalmát nem körültekintően és egymással maradéktalanul egybevetve vizsgálta. Így például tévesen nem tulajdonított jelentőséget a VIII.r. vádlott és a tanúk vallomása (külön is kiemelte tanú1 vallomását) közötti azon lényeges ellentmondásnak, hogy a call centeres szolgáltatást kik, hogyan és hol végezték. Ugyancsak rámutatott arra, miszerint nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy tanú2, a VIII.r. vádlott fia szinte semmire sem emlékező tanúvallomását egy év elteltével változtatta meg ijedtségre hivatkozással, a Kft5. 2013 évi könyvelési adatainak hiányát, a számlákon szereplő szolgáltatások tárgyi és személyi feltételeinek nem alátámasztott voltát, a hívásstatisztikai adatokban foglaltakat (miszerint nem történhetett annyi híváskezdeményezés Kft1. megbízásából), s azt, hogy a call centeres szolgáltatás eredményeképpen egyetlen új üzleti partnerre sem tett szert a cég, végül pedig a teljesen aránytalan díjazást (1000,- Ft/hívás) sem. Sérelmezte azt is, hogy utóbbival összefüggő szakértői megállapításokra a törvényszék csak annyiban reagált, hogy az nem szakértői kompetencia, de maga nem foglalt állást a tekintetben, hogy a vállalási ár irreálisan magasnak minősül-e, s amennyiben nem, azt mely adatok támasztják alá.
- [16] IX.r. vádlott cselekvőségével kapcsolatban azt emelte ki, hogy a törvényszék a szerződés szerinti munkavégzést lényegében egy bárki által beszerezhető okirattal látta alátámasztottnak, miközben a kompetencia hiányára hivatkozással a szakértőnek a számlák fiktitivását alátámasztó megállapításaival nem foglalkozott. Hangsúlyozta, hogy IX.r. vádlott cég1 honlapjáról részben ingyenesen, részben párezer forintért letölthető kapcsolati hálót csatolt, amihez I.r. vádlott is könnyen hozzáférhetett volna. Ehelyett a számára saját elmondása szerint is használhatatlan és szükségtelen szolgáltatásért 16.002.000,- Ft majd 23.622.000,- Ft összegben kiállított számlát fogadott be Kft1. nevében, amely cégnek mindössze egyetlen gazdasági partnere volt, így 80 partner ellenőrzése nem lehetett valós gazdasági tevékenység, s a szerződésben vállalt feladat elvégzéséhez IX.r. vádlott megfelelő személyi feltételekkel nem is rendelkezhetett.
- [17] A helyes ténybeli logikai következtetés a rendelkezésre álló bizonyítékokból egyértelműen adódik akként, ahogy azt a vádirati tényállás tartalmazta.
- [18] A fenti változtatásokkal a tényállás az átiratban írtak szerint már mindenben megalapozott, s irányadó, s abból a fellebbezéssel érintett terheltek bűnösségére valamennyi vád tárgyává tett cselekmény vonatkozásában okszerű következtetés vonható és cselekményeik helytálló jogi minősítése az elsőfokú ügyészi vádmódosításnak a 2018. december 14-én kelt B.2062/2010/29. illetőleg 2019. április 3. napján kelt /58. számú indítványokban foglaltaknak megfelelő azzal a helyesbítéssel, hogy VII.r. vádlottnál a számvitel rendje megsértésének büntette illetőleg IX.r. terheltnél a hamis magánokirat felhasználásának vétsége 2 rendbeli helyett 1 rendbelinek, VII.r. vádlottnál pedig még folytatólagosan elkövetettnek is minősül.
- [19] Kifejtette továbbá, hogy tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a XIII.r. vádlott cselekményét nem folytatólagosan elkövetettnek minősítette. A valótlan tartalmú számlák ugyanis 2013. április 20-tól 2013. december 20-ig terjedő dátumozással készültek, felhasználásuk a rajtuk levő eltérő dátumokra tekintettel a XIII.r. vádlott által is tudottan nem történhetett meg egy alkalommal Kft1. részéről.
- [20] III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében továbbá az ügyész nem értett egyet az elkövetéskori anyagi jogszabályok alkalmazásával, állítása szerint ugyanis nem adta indokát a törvényszék annak, hogy esetükben az üzletszerű elkövetésre, mely költségvetést károsító

cselekményüknek az elbíráláskori törvény szerinti súlyosabb minősülését vonta volna maga után, miből következett. Főként úgy, hogy II.r. vádlott esetében a cselekmények elbíráláskori jogszabály szerinti minősítésénél az üzletszerű elkövetést nem rótta fel. Annak ellenére hivatkozott erre az fellebbviteli főügyészégi átirat, hogy az általa irányadónak tartott módosított vádirati minősítés a költségvetést károsító cselekménynél az üzletszerű elkövetést a Btk. 396. § (5) bekezdés b) pontjára utalás folytán III. és IV.r. vádlott terhére megállapítani indítványozta.

- [21] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket XIII.r. vádlottnál a folytatólagos elkövetéssel tartotta szükségesnek kiegészíteni. VIII. és IX.r. vádlott esetében pedig a büntetett előéletüket, a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést súlyosító, az időmúlást, továbbá IX.r. vádlottnál a három kiskorú gyerek tartásáról gondoskodást enyhítő tényezőként indítványozta figyelembe venni.
- [22] Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság II., III., IV., V. és VII.r. vádlott vonatkozásában tévedett a joghátrány meghatározásakor, a bűnösségi körülmények, bűnösségük körének bővülése okán annak súlyosítása, VIII. és IX.r. vádlottal szemben pedig bűnösségük megállapítása folytán büntetés kiszabása indokolt, valamennyi terheltet érintően az elsőfokú ügyészi indítványban meghatározottak szerint, mely II. és VII.r. vádlottak vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését is magában foglalja. XIII.r. vádlott tekintetében a próbára bocsátás próbaidejének felemelését a folytatólagos elkövetés miatt tartotta szükségesnek.
- [23] A III. és IV.r. vádlott védője enyhítés iránt bejelentett fellebbezésének írásbeli indokolásában azt - a Be. 584. § (3) bekezdésében írtak ellenére - akként „pontosította”, hogy a védői jogorvoslat a törvényszék ítéltének egésze, de különös tekintettel III.r. valamint IV.r. vádlottakra vonatkozó része ellen irányul.
- [24] Erre figyelemmel indítványa elsődlegesen az elsőfokú ítélet Be. 609. § (1) és (2) bekezdés d) pontja alapján történő hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására, másodlagosan a Be. 592. § (2) bekezdésben b) és d) pontjában írt részbeni megalapozatlansági hibában szenvedő ítélet megváltoztatására, harmadlagosan pedig a III. és IV.r. vádlott büntetésének enyhítésére irányult.
- [25] A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa kapcsán arra hivatkozott, hogy III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a tényállást lényegesen befolyásoló tényeket, körülményeket illetően a törvényszék indokolási kötelezettségének nem vagy csak részben tett eleget.
- [26] A tényállás részbeni felderítetlenségét abban is látta, hogy a törvényszék nem foglalkozott tanú azon nyilatkozatával, miszerint a nála rendelkezésre álló iratanyagot a nyomozóhatóság lefoglalta, illetőleg hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott azon védői indítvánnyal, mely a rendezetlenül lefoglalt iratok rendszerezésére, azok pontos tartalmának tisztázására irányult, ennek ellenére az ítéleti tényállás központi elemét mégis olyan iratok hiánya adta, melyek a tanúk elmondása szerint a nyomozás során lefoglalásra kerültek.
- [27] Az ÁFA kapcsán tett elsőfokú ítéleti megállapításokkal kapcsolatban azt fejtette ki, miszerint önmagában a munkaerő kölcsönzési szerződés szabálytalansága büntetőjogi felelősséget nem alapozhat meg, az ugyanis nem feltétlenül azonosítható a szándékos adóelkerülést megkövetelő magatartással. Megjegyezte e körben, hogy az elsőfokú bíróság az egyetlen, védencai tudati tartalmára vonatkozó bizonyítékot, I. r. terhelt vallomásait a bizonyítékok köréből kizárta, így értelemszerűen nem tudta megindokolni III. és IV.r. vádlottak tudattartalmára vonatkozó, büntetőjogi felelősségük alapját képező következtetését.

- [28] Utalt továbbá arra is, hogy elmaradt az értékesítési és beszerzési oldal egyidejű vizsgálata, mely elengedhetetlen lett volna annak megállapításához, hogy a társaság okozott-e vagyoni hátrányt. A védő álláspontja szerint ugyanis amennyiben egy társaság beszerzési partnerei megfizetik az általuk kibocsátott számla áfa tartalmát, függetlenül attól, hogy az a számla valótlán tartalmú vagy valótlán adatokat tartalmaz, a költségvetésnek nem keletkezhet vagyoni hátránya.
- [29] Kifejtette azon álláspontját is, miszerint a törvényszék indokolása azért is hibás, mert amennyiben Kft2. munkaerő-kölcsönzésről szóló, Kft6.-tól illetőleg Kft7.-től befogadott beszerzési számlái fiktívek, ugyanígy fiktívnek kellett volna minősíteni a Kft8., illetőleg az Kft9. felé munkaerő kölcsönzésről kiállított számlákat, s ennek figyelembevételével kellett volna meghatározni a vagyoni hátrány nagyságát. Ezzel összefüggésben hosszan részletezve vitatta szakértői megállapításait és leszögezte, hogy a szakértők a szerződéses jogviszonyt és az abból fakadó joghatásokat háromféleképpen értelmezték és kétféleképpen minősítették, mely az Art. 130. §-a értelmében nem megengedhető.
- [30] Részletesen kitért a szakértői bizonyítással kapcsolatos kifogásaira, megkérdőjelezve a szakértők szakmai felkészültségét is, főként a társasági adóval kapcsolatos okfejtésükre figyelemmel, melyet álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljes joggal vetett el és mentette fel első fokon védenceit az erre vonatkozó vád alól.
- [31] Rámutatott még, hogy az ÁFA vonatkozásában a vagyoni hátrány kimunkálása nem azért igényelt szakértői kompetenciát, mert a kérdéses számlák áfa tartalmának összeadása szükséges, hanem mert szakértői módszerekkel kell ellenőrizni, hogy a könyvelésbe beállított számlák szerepelnek-e az analitikában, s azok a benyújtott bevallásokkal számszakilag összhangban állnak-e, és ez alapján meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági tartalmában vitatott számla ÁFA tétele a befogadó cég adófolyószámláján levonásba helyezésre került-e. Mindezek vizsgálata, s a törvényszék ezzel kapcsolatos indokolása azonban álláspontja szerint elmaradt.
- [32] Ugyancsak kifogásolta a számvitel rendjének megsértésével kapcsolatos igen ellenmondásos szakértői megállapításokat, melyek miatt az ítéleti tényállás erre vonatkozó része is értelmezhetetlen lett. A megbízható, valós képet befolyásoló hiba a Kft2. kapcsán nem pusztán a könyvelési anyag hiányossága, hanem azért nem állapítható meg, mert ennek vizsgálata, levezetése a szakértők részéről nem történt meg. A társaság vagyoni helyzete áttekintésének meghíúsulása a vádlottak cselekvőségével összefüggésben pedig csak akkor lett volna megállapítható, ha a társaság egyáltalán nem rendelkezett könyvelési irattal vagy szándékosan megsemmisítette azt. Önmagában a beszámoló letétbe helyezésének elmaradása erre alapul nem szolgálhat. A törvényszék viszont indokolási kötelezettségét e körben megsértette, s nem foglalkozott azon adatokkal, melyek azt támasztják alá, hogy Kft2. rendelkezett könyvelési anyaggal, külön kiemelve ezek közül a 2010. szeptember 23.-i iratjegyzékben foglaltakat, miszerint a felszámoló részére minden irat átadásra került, akitől azonban azt nem foglalták le. Ezért ezen bűncselekményeket nem lehet III. és IV.r. vádlottak terhére megállapítani, e tekintetben bizonyítottság hiányában felmentésük indokolt.
- [33] Harmadlagos, büntetés enyhítésére irányuló indítványával összefüggésben azt hangsúlyozta, hogy III. és IV.r. vádlottak büntetlen előéletűek, s az utolsó részselekmény elkövetése óta is több mint 12 év eltelt, mely időszak alatt védenecsei továbbra is törvénytisztelő életmódot folytattak. A tisztességes eljárás követelményét sértő pertartam az észszerű határidőben lefolytatandó eljárás elvét sérti, amely körülménynek a büntetés kiszabásánál, III. és IV.r. vádlottat érintően a büntetés enyhítésében, s amennyiben börtönbüntetés kiszabására sor kerülne, annak próbaidőre történő felfüggesztésében kell,

hogy megmutatkozzon. Hivatkozott még arra, hogy III.r. vádlott egy kiskorú gyerek eltartásáról gondoskodik, IV.r. terhelt pedig közel 70 éves, egészségi állapota megromlott.

- [34] A VIII.r. vádlott védője a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra írásban is reagált, s továbbra is az elsőfokú bíróság ítéletének, mint érdemben helytállóknak a helybenhagyására tett indítványt. Hivatkozott a Be. 7. § (1), (2) és (4) bekezdésében foglaltakra és arra, hogy a számla szerinti gazdasági esemény meg nem történtét kétséget kizáróan igazoló bizonyíték az eljárás során nem merült fel, azt a vádhatóságnak nem sikerült bizonyítania. Szemben az ügyészségi átiratban foglaltakkal, nem lehet megállapítani azt, hogy a személyi feltételei a szolgáltatásnak nem voltak meg, tekintve, hogy Szövetkezet1 tagjainak meghallgatására, akik védenec szerint a munkát végezték, kísérllet sem történt.
- [35] Állítása szerint iratellenes a kezdeményezett hívások számával kapcsolatos ügyészi hivatkozás is, miután Kft5. egyértelműen több hívást kezdeményezett, mint amennyi elszámolásra került (2013. első negyedévében 18.699 darabot, az elszámolt 14.850 recorddal szemben).
- [36] Azt is kiemelte, hogy a teljesítést alátámasztó dokumentumok hiánya nem a VIII.r. vádlotti magatartás, hanem egy jogellenes cselekmény következménye, hogy a gépkocsit és benne a könyvelési iratokat eltulajdonították. Azon iratokat, melyet egyébként a korábban foganatosított házkutatás során a nyomozó hatóság is lefoglalhatott volna.
- [37] Nem értett egyet a feltűnő értékaránytalansággal kapcsolatos felvetéssel sem, s hangsúlyozta, hogy több tanú kihallgatását indítványozták annak igazolására, hogy a call center szolgáltatás díja milyen elemekből tevődik össze, de ezen indítványokat a törvényszék mint szükségtelent, elutasította.
- [38] A szolgáltatás eredménytelenségére történt hivatkozással kapcsolatban pedig arra hívta fel a figyelmet, hogy Kft5. szerződése nem eredmény kötelelem volt, nem került rögzítésre az új partnerek elvart száma, így annak hiánya sem eshet védenec terhére. Idézte a 7006/2008. (AEÉ 12.) APEH irányelv 2. pont a fiktív számla fogalmát és eseteit taglaló C. fejezet utolsó bekezdését, hogy a számlán feltüntetett gazdasági esemény tekintetében a részbeni megvalósulás, a mennyiségi eltérés a hibás számlaadat javításával orvosolható, nem lehet az alapján az adólevonás jogosulatlanságát, a számla fiktív voltát megállapítani.
- [39] Kitért továbbá védenec következetes tagadására és arra, hogy tanú1 illetőleg tanú3 a tárgyaláson a fiktív számlázást megtörténtét tagadták.
- [40] V.r. vádlott védője írásbeli beadványában védenec fellebbezéséhez csatlakozott, s elsődlegesen a részbeni megalapozatlansági hibában szenvedő elsőfokú ítélet megváltoztatását, az V.r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig szabadságvesztés helyett enyhébb szankció kiszabásával a büntetés enyhítését indítványozta.
- [41] A részbeni megalapozatlanságot a Be. 592. § (2) bekezdés b) és c) pontjában írt tényállási hibákra vezette vissza (hozzátéve, hogy a társasági adó tekintetében a törvényszék megállapításival és következtetéseivel maradéktalanul egyetért). Hangsúlyozta azt is, hogy az elsőfokú bíróság V. r. vádlott tanúkénti vallomására alapozta a tényállást, a tanúvallomás felhasználhatóságát eljárásjogi szempontból nem vizsgálta, s egyébként is figyelmen kívül hagyta, hogy azt később már nem tartotta fenn, s ennek teljesen ésszerű indokát is adta. Emellett szerinte a vallomásrészek közötti „szemezgetés” a bizonyíték értékelés szabályaival ellentétes, védenec tanúvallomása (vagy terhelti előadása) egységesen ítéendő meg.

- [42] Részletesen kitért V.r. terhelt tárgyaláson előterjesztett vallomására, tanú3 azt alátámasztó állításaira, s arra is, hogy azzal szemben I. r. terhelt, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékoknak is több ponton ellentmondó, előadásaira tényállást nem lehet alapítani.
- [43] Nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon érvelésével sem, mely szerint a készpénzátadás tényét az cáfolta, hogy az összegre már bejelentési kötelezettség állt volna fenn, erre vonatkozóan azonban dokumentáció nem állt rendelkezésre. Ez azonban a védő álláspontja szerint eredhetett a könyvelési anyag hiányosságából is, s ezen mulasztás a számlák fiktív voltára vont következtetést nem alapozhatja meg. Azt is hangsúlyozta, hogy V.r. vádlottnak ráhatása nem volt, hogy az utóbb keletkezett sztornó számlák Kft3. könyvelésébe nem kerültek elhelyezésre, ez azonban a bűnösségének megállapítására szintén nem adhat alapot.
- [44] Előadta még, hogy a számlák fiktív voltának a bizonyítása a vádlót terhelte volna, mely nem történt meg. Arra is kitért, hogy a számla mögötti gazdasági esemény hiányára hivatkozás ellentmond azon társasági adóval kapcsolatos elsőbírői megállapításnak, hogy történtek valós gazdasági események, melyek költségkihatással jártak.
- [45] Kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú ítélet Kft10. könyveléséről említést sem tett, az az eljárás során beszerzésre nem került, az sem lett tisztázva, hogy az V.r. vádlott által kiállított sztornó számláknak mi lett a sorsa.
- [46] Mindezen részletkörülmények tisztázása nélkül álláspontja szerint védence büntetőjogi felelősségét megállapítani nem lehetett volna, ezért felmentésének van helye.
- [47] Másodlagos, a büntetés enyhítésére irányuló indítványát érintően ügyfele azóta is büntetlen előéletére, az igen jelentős 11 éves időmúlásra és bűnsegédi bűnrészességére valamint a súlyosító körülmények hiányára hivatkozott, mely miatt a büntetési célok enyhébb büntetési nem kiszabásával is elérhetőek lennének, az ügyészség végrehajtandó szabadságvesztésre irányuló indítványát pedig ilyen idő távlatában jelentősen eltúlzottnak találta.
- [48] A nyilvános ülésen az ügyész perbeszédét az átiratban foglaltakkal mindenben egyezően terjesztette elő.
- [49] III. és IV.r. vádlottak védője perbeszédében a fellebbezést az írásbeli indokolásban írtak szerint tartotta fenn, s annak lényegét foglalta össze.
- [50] III.r. illetőleg IV.r. vádlottak felszólalásukban, és utolsó szó jogán a védőjük által elmondottakhoz csatlakoztak, valamint ártatlanságukat hangoztatták.
- [51] III.r. vádlott részben már az elsőfokú bírósági eljárásban előterjesztett védekezését ismételte meg, hangsúlyozta, hogy korábbi adóhatósági vizsgálat a cégével szemben adóhiány megállapítása nélkül zárult, azt, hogy a vád tárgyává tett időszakban a munkaerő-kölcsönzés még nem volt olyan ismert, így részükről az azzal kapcsolatos szabálytalanság nem volt szándékos. Kifogásolta még, hogy az elsőfokú ítélet nem tett különbséget a munkaerő-kölcsönzésre irányuló, illetőleg a vállalkozási szerződések között, s kitért arra, hogy esetükben fiktív számlákról nem lehetett szó, hiszen munkavégzés történt.
- [52] IV.r. vádlott is a korábbi vallomásait részletesen előadva, I. r. terhelt sokáig őt is megtevesztő, meghatározó szerepét hangsúlyozta. Kifejtette továbbá, hogy őt és családját is megviselte a mintegy 10 éve tartó büntetőeljárás, egészségi állapota is jelentősen megromlott.
- [53] V.r. vádlott védője a nyilvános ülésen perbeszédét az írásbeli beadványával egyező tartalommal tartotta meg.

- [54] V.r. vádlott felszólalásában illetőleg utolsó szó jogán is ártatlanságát hangoztatta, kifogásolta, hogy a sztornó számlákra vonatkozó előadását már a nyomozás során is teljesen figyelmen kívül hagyták. Rámutatott arra is, hogy miután valamennyi számlát Kft10. könyvelésében szerepeltette, így vagyoni hátrány be sem következhetett.
- [55] II.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, kifejtve, hogy annak indokai mindenben helytállóak. A törvényszék teljeskörűen felderítette a tényállást, a bizonyítékokból okszerű ténybeli és jogi következtetéseket vont le, valamint indokolási kötelezettségének eleget tett. Kifejtette, hogy a 2007-2008 évi elkövetésre figyelemmel az időmúlás már olyan mértékű, mely miatt a büntetés súlyosítása a büntetési célokkal már nem állna összhangban.
- [56] II.r. vádlott felszólalásában illetőleg utolsó szó jogán ugyancsak az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette, hogy az adóhatóság által megállapított adóhiányt megfizette, s azt is, hogy a büntetőeljárás megviselte, azóta is becsületes életmódot folytat, gyógymasszőrként megtalálta helyét.
- [57] VII.r. vádlott védője a nyilvános ülésen, amellet, hogy elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, részben az elsőfokú perbeszédében foglaltakat megismételve, kifejtette aggályait a váddal illetőleg az ítéleti tényállással kapcsolatban is. Álláspontja szerint ugyanis iratanyag és más ezt igazoló bizonyíték hiányában védenca által kiállított számlák tekintetében a gazdasági események meg nem történtét, a számlák fiktív voltát, s ekként egzakt tényállást megállapítani nem lehetett volna. Rámutatott arra is, hogy a 2008-2009 évben indult büntetőeljárásban VII.r. terhelt évekig el volt zárva az elől, hogy érdemi védekezést terjesszen elő, az alvállalkozók képviselőinek meghallgatása elmaradt. A számvitel rendje megsértése büntetével összefüggésben pedig a vád törvényességét is megkérdőjelezte, miután a terhelt tudattartalmára vonatkozó, fellebbviteli főügyészség átiratában szereplő megállapítások a vádirati tényállásban nem szerepeltek.
- [58] VIII.r. vádlott védője az írásban is benyújtott észrevételében foglaltakat fenntartva, továbbra is a minden tekintetben megalapozott elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A beadványából kiemelte azt, hogy az ellenszolgáltatás aránytalan voltára vonatkozó szakértői megállapítások a kompetencia határát átlépték, s azt is, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során nem vétett logikai hibát, az ok-okozati összefüggéseket helyesen ismerte fel.
- [59] VIII.r. vádlott felszólalásban és utolsó szó jogán nem érezte magát bűnösnek. A kérdéses számla alaki és tartalmi hitelességét hangsúlyozta, s e körben az elsőfokú bírósági eljárásban már előadott védekezését ismételte meg. Részletesen előadta a call center szolgáltatás mibenlétét, azt, hogy cégük ezirányú tevékenységet nem kizárólag Kft1. részére milyen módon, körülmények között végezte, s azt is, hogy az ellenérték a hasonló jellegű szolgáltatások esetében kirívónak semmiképpen sem volt mondható.
- [60] IX.r. vádlott védője az elsőfokú eljárásban előterjesztett védőbeszédében foglaltakat mindenben fenntartva, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kifejtette továbbá, hogy az ügyészség lényegében az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét támadja, s e körben egyetlen olyan körülményt sem hozott fel, mellyel az elsőfokú bíróság

ne foglalkozott volna. Hangsúlyozta még, hogy a törvényszék helyesen ismerte fel a kompetenciát túllépő szakértői megállapításokat, s ezt követően szintén a korábbi védőbeszédével azonos indokok alapján egyenként reagált a fellebbviteli főügyészségi indítvány érveire.

- [61] IX.r. vádlott felszólalásában és utolsó szó jogán a védője által elmondottakhoz csatlakozott, s miután bűncselekményt nem követett el, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [62] XIII.r. vádlott védője az ügyészi fellebbezés és a fellebbviteli főügyészségi indítványban foglaltak alaptalanságára hivatkozott, és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Előadta, hogy védence előadása, illetőleg a kiállítás körülményei alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a 9 db bizonylat kiállítására és átadására utólag egyetlen alkalommal került sor, s a fiktív bizonylatok eltérő keltezése a felhasználás többszöri voltára vont következtetésre, s így a bűncselekmény folytatólagosan elkövetettkénti minősítésére alapul nem szolgálhat. Utalt emellett XIII.r. vádlott beismerésére és az igen tetemes időmúlásra, mely miatt az intézkedés tartamának felemelése semmiképpen sem lehet indokolt.
- [63] Az ügyészségi fellebbezés VIII. és IX.r. vádlottat érintő részében, illetőleg III. és IV.r. vádlottak és védőik, valamint V.r. vádlott enyhítést célzó fellebbezése vezetett eredményre.
- [64] A másodfokú bíróság a kétirányú fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, figyelemmel az ügyészség, illetőleg V.r. vádlott jogorvoslati nyilatkozatának tartalmára a Be. 590. § (1), (2) és (9) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt a fellebbezéssel érintett II., III.r., IV.r., V.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és XIII.r. vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálat azonban, miután VII.r. terheltet érintően vádlotti és védelmi jogorvoslat bejelentésére nem került sor, s az ügyészség a büntetés tartamán túl csak a számvitel rendje megsértésében történt felmentést sérelmezte, a VII.r. vádlott terhére rótt - s más fellebbezéssel érintett vádlottal össze nem függő - költségvetést károsító és a közbizalom elleni bűncselekmény, az azt megalapozó tényállások megalapozottságának vizsgálatára a Be. 590. § (4) bekezdése alapján nem terjedt ki.
- [65] A fenti terhelteket érintő felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat túlnyomórészt betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a Be. 163. § (2) és (3) bekezdésben rögzített tényállás tisztázási kötelezettségének is eleget tett. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező a Be. 608. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltétlen, továbbá a Be. 609. § (1) és (2) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértést az ítélőtábla nem észlelt.
- [66] Nem tekinthető ilyennek az sem, hogy a jegyzőkönyvek tanúsága szerint először IV.r., majd III.r. vádlott védelmét is ellátó, s nevezettek vonatkozásában perbeszédet is tartó ügyvéd1 a védői feladatok ellátására - az iratok tanúsága szerint - írásos meghatalmazással nem rendelkezett, miután a vezető védőként megbízott ügyvéd2 közös ügyvédi irodája volt, helyettesítése (eljárása) ellen a minden alkalommal jelenlevő érintett terheltek sem emeltek kifogást, s egyébként valamennyi elsőfokú tárgyaláson jelen volt a III. és IV.r. terheltek védelmére írásos meghatalmazással rendelkező ügyvéd3 is.

- [67] (Megjegyzendő ugyanakkor, hogy miután a másodfokú eljárásban ügyvéd1 már külön irodában tevékenykedett, s emellett ügyvéd2 írásban bejelentette, hogy III. és IV.r. vádlottak védelmének ellátására megbízással már nem rendelkezik, az ítélőtábla felhívta az enyhítés iránt bejelentett fellebbezés indokolását vezető védőként előterjesztő ügyvéd1-et III. és IV.r. vádlottat érintően is a meghatalmazás csatolására.)
- [68] Szükséges még előrebecsátani, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás egy részét még az 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban korábbi Be.) míg más részét már új eljárási törvény, azaz a 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) szerint folytatta le. Tekintettel arra, hogy a Be. 870. § (1) bekezdése szerint a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárásban az ezt megelőzően, még a korábbi eljárási törvény szerint végzett cselekmény akkor is érvényes, ha azt e törvény másként szabályozza, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által elvégzett eljárási cselekmények törvényességét az annak időpontjában hatályos büntetőeljárási törvény rendelkezései alapján vizsgálta. S ennek értelmében az állapítható meg, hogy a 2018. július 1. napját megelőző határnapokon a korábbi Be. rendelkezéseit a bizonyítási eljárással összefüggésben lényegében megtartotta, az e napokon kihallgatott vádlottak, tanúk figyelmeztetése szabályszerűen megtörtént.
- [69] A törvényszék a 2017. november 21.-i tárgyalási határnapon a tárgyalást a bíró személyében történt változás és a tárgyalási időköz letelte okán a korábbi Be. 287. § (3) bekezdésével összhangban kezdte előlről, s 2018. január 16., 2018. november 13., 2019. február 21. napján a 2017. november 21.-i határnapot megelőző tárgyalás anyagának ismertetése is megfelelt a 287. § (4) bekezdésében írt rendelkezéseknek.
- [70] Az elsőfokú bíróság az A./ tényállási ponttal összefüggésben alappal rendelt el további szakértői bizonyítást, az ítélőtábla azonban a 2015. szeptember 3. napján kelt 39. szám alatti szakértő kirendelő végzésben feltett kérdésekkel összefüggésben, miszerint „állapítsa meg a szakértő, hogy a Kft6 . illetőleg a Kft2. 2007. illetőleg 2008 évben az általános forgalmi adó és társasági adó tekintetében a költségvetés adóbevételét jogosulatlanul csökkentette-e, s ha igen mely vádlott személyéhez köthetően, mely magatartással és milyen mértékben”, megjegyzi, hogy az valójában a tényállás Be. 163. § (2) és (3) bekezdése alapján a bíróságot terhelő tisztázását, sőt abból ugyancsak bírói kompetenciába tartozó jogkövetkeztetések levonását testálta a szakértőre, így nem képezhette volna szakértői vizsgálat tárgyát. Az ennek alapján elkészült könyvszakértői vélemény megállapításai - szemben a gazdasági esemény megtörténetére, illetőleg a számlák fiktív voltára vont ténybeli következtetéseket is tartalmazó nyomozás során beszerzett könyvszakértői véleményekkel - miután szakértő1 helyesen hivatkozott a szakértői bizonyítás határait, azt nem is lépték át.
- [71] Minderre egyébként az elsőfokú ítélet helyesen utalt, ugyanakkor szükséges azt is megjegyezni, hogy ez nem mentesíti a bíróságot azon kötelezettség alól, hogy a szakértőnek a könyveléssel, a kérdéses számlák kiállításával kapcsolatos alakai, tartalmi kifogásait a gazdasági esemény megtörténetének, a számla valódiságának megítélésénél, az erre vont ténybeli következtetéseinél figyelembe vegye, indokolásában ezekre kitérjen.
- [72] A szakértői bizonyítás tárgyának, terjedelmének helyes elsőbírói felismerésére figyelemmel kizárólag a pervezetés körében kifogásolható, hogy a 2018. március 5. napján tartott tárgyaláson (168. számú jegyzőkönyv) szakértő2 - egyébként a korábbi Be. 110. §-ának előírásainak megfelelő - meghallgatása parttalanná vált, a számára feltett kérdések szinte kivétel nélkül a számlák fiktív voltára vont - nem szakértői bizonyítás alá eső - következtetéseinek helyességét firtatták.

- [73] A Be. 2018. július 1.-i hatályba lépését követően a Be. 10.§ (1) bekezdés 3/f) pontjára figyelemmel gazdálkodással összefüggő kiemelt gazdasági bűncselekmény miatt indult ügyet a 13.§ és a 868.§ (2)-(3) bekezdésének figyelembe vételével törvényesen folytatta ülnökök közreműködésével.
- [74] Törvényesen fogadta el V.r., XIII.r, sőt VII.r. vádlott tárgyalásról való jelenlét jogáról történő lemondását is, annak ellenére, hogy utóbbi terhelt ezzel kapcsolatos nyilatkozatát illetőleg és a védő kézbesítési megbízottkénti meghatalmazását igazoló okirat a Be. 430. §-ára történt részletes kioktatás megtörténtét nem tartalmazta. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, miszerint a 2018. szeptember 10. napján tartott tárgyaláson a Be. 430. § (4)-(7) bekezdéseire vonatkozó figyelmeztetés - ugyan X.r. terhelt tárgyalásról történő lemondásával összefüggésben, de - a VII.r. vádlott jelenlétében már elhangzott, arról tudomással bírt.
- [75] A 2018. július 1. napját követően tartott tárgyalási határnapon felvett bizonyítás során is minden releváns eljárásjogi rendelkezést megtartott, a kihallgatott tanúk figyelmeztetése szabályosan megtörtént, s törvényesen került sor egyes tanúk vallomásának, illetőleg az írásbeli tanúvallomások felolvasására, ismertetésére is.
- [76] A törvényszék az okiratokat, iratokat is tárgyalás anyagává tette, a könyvszakértői, kiegészítő könyvszakértői, írásszakértői véleményeket hasonlóképpen ismertette.
- [77] Az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés ugyanakkor, hogy a 2019. május 7. napján tartott ítélelhirdetésről készült 247. számú jegyzőkönyv a jogorvoslati jogra történt tájékoztatás megtörténtét, s így annak Be. 551. § (3) bekezdésében írtak szerinti, a Be. 583. § (3) bekezdésére, 584. § (3) bekezdésére és 590. § (3) bekezdésére is kiterjedő tartalmát sem igazolja. Emellett a Be. 551. § (1) bekezdésében foglalt előírás figyelmen kívül hagyásával - illetőleg a kézbesítési megbízott szerepének helytelen értelmezése folytán - maradt el a kirendelt védő helyetteseként erre vonatkozó meghatalmazás alapján V.r. vádlott védelmében megjelent ügyvéd4 nyilatkozatása a tekintetben, hogy V.r. terhelt védőjeként a kihirdetett ítéletet tudomásul veszi-e, fellebbezést jelent-e be vagy a nyilatkozattételre három munkanapi határidőt tart-e fenn. A helyettesítési meghatalmazással megjelent védőt ugyanis valamennyi védői jogosítvány és kötelezettség megilleti, illetve terheli, csupán a kézbesítési megbízotti, át nem ruházható feladatok ellátásra nem jogosult. Utóbbi azonban V.r. vádlott tekintetében egyébként is értelmezhetetlen és szükségtelen volt, tekintve, hogy V.r. terhelt az ítélelhirdetésen személyesen megjelent és jogorvoslati nyilatkozatot is tett.
- [78] A III. és IV.r. vádlott védőjének fellebbezés indokolására tekintettel, melyben a fellebbezésének irányát és terjedelmét is módosította, szükséges megjegyezni, hogy függetlenül a felülbírálat terjedelmétől, mely jelen esetben az ügyészségi fellebbezés tatalmára figyelemmel III. és IV.r. vádlottak vonatkozásában teljeskörű, a Be. 584. § (3) bekezdése értelmében a fellebbező a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti (így például kizárólag a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló) fellebbezését a későbbiekben nem terjesztheti ki. S arra is szükséges felhívni a figyelmet, hogy „az ítélet egésze, de különös tekintettel III.r. valamint IV.r. vádlottak vonatkozásában meghozott döntése elleni” fellebbezés nem értelmezhető, miután a III. és IV.r. vádlott védőjét e vádlottakat nem érintő rendelkezések tekintetében jogorvoslati jogosultság nem illeti meg. Ennek ellenére a törvénysértően kiterjesztett fellebbezés indokolásban foglaltakkal az ítélőtábla érdemben azért foglalkozott, mert a Be. 584. § (3) bekezdésére vonatkozó tájékoztatás - melynek ismerete a védőtől elvárható - III. és IV.r. terheltek tekintetében is elmaradt.

- [79] Felhívja továbbá az ítélet tábla a figyelmet arra is, hogy a Be. 549. § (4) bekezdéséből illetőleg a Be. 551. § (1) bekezdésében írtakból kitűnően a rendelkező rész kézbesítésére még a jogorvoslati nyilatkozatok megtételét megelőzően kell, hogy sor kerüljön.
- [80] További, az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabálysértés, hogy a törvényszék a Kft1. „f.a.” érdekében kirendeléssel eljáró ügyvéd5-öt az ítélethirdetésre napolt tárgyalásról sem értesítette, részére az elsőfokú ítéletet (rendelkező részt) nem kézbesítette, s annak jogi személlyel szemben alkalmazott intézkedéssel kapcsolatos rendelkezése ellen a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 9. § (5) bekezdése illetőleg 20. § (1) bekezdése ellenére jogorvoslati jogot nem biztosított.
- [81] Ugyancsak szükséges hangsúlyozni azt is, hogy a tanúk kihallgatásának elején a személyi adatok zártan kezelésének jogára való figyelmeztetés megtörténtének (Be. 99.§), a tanú e körben releváns nyilatkozatának jegyzőkönyvben történő rögzítése a Be. 445. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem mellőzhető.
- [82] Nem volt alapos ugyanakkor az indokolási kötelezettség megsértésére, mint a bűnösség megállapítására kiható eljárási szabálysértésre (Be. 609. § (1), (2) bekezdés d) pont) történt III. és IV.r. védői hivatkozás. Az indokolási kötelezettség megsértése ugyanis azt jelenti, hogy az ítélet indokolása tény vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem derül ki, hogy az elsőfokú bíróság megállapításait mire alapozta, ez azonban jelen ügyben nem történt meg. A védő is főként az elsőfokú bíróság (egyebek mellett a tudattartalomra vont) ténybeli és jogi következtetések helyességét vitatta, melyek helytállóságuk esetén is csak az ítélet részbeni megalapozatlanságát, melyre egyébként a védő szintén utalt, eredményezhették volna.
- [83] A bizonyíték felhasználásának törvényességével kapcsolatos V.r. védői kifogás sem helytálló. A terhelt korábban tanúként tett vallomásának felhasználhatóságát a Be. 187. § (1) illetőleg a korábbi Be. 291. § (2) bekezdése lényegében azonosan szabályozva, igen széles körben lehetővé tette. A tanúzási figyelmeztetés eltérő tartalma tehát az V.r. vádlott nyomozás során tett tanúvallomásának bizonyítékként történő értékelhetőségét nem befolyásolta, ezzel összefüggésben hátrány V. r. vádlottat nem érte.
- [84] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontjában írtakkal összhangban tartalmazza a vádra utalást, a vád szerinti minősítést. Hibaként róható fel ugyanakkor a fenti tények rögzítése I.r. és VI.r. terheltek vonatkozásában, akikkel szemben a büntetőeljárás már korábban, az elsőfokú ítélet meghozatala előtt megszüntetésre került. Úgyszintén felesleges volt a vádirati tényállás teljeskörű megismétlése azon pontok tekintetében, melyeknél a bíróság attól eltérő megállapításokat nem tett.
- [85] Az elsőfokú ítélet a vádlottak személyi körülményeire és előzményi büntetéseire vonatkozó részét érintően a „bíróság által megállapított tényállás” megnevezést a Be. 561. § (3) bekezdés b) és c) pontjára figyelemmel az ítélet tábla mellőzte, miután e törvényhely értelmében a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó tények és a korábbi büntetésre vonatkozó adatok a tényállásban rögzítendő tények körén kívül esnek.
- [86] Az elsőfokú ítélt indokolásának a Be. 562. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott része, azaz a vádlottak személyi körülményeire és korábbi büntetéseire vonatkozó adatok

emellett kiegészítést és pontosítást igényelnek az iratok tartalma, továbbá a terheltek nyilvános ülésen tett előadása alapján az alábbiak szerint.

- II.r. vádlott nő, felesége másfél éves közös háztartásban nevelt gyerekükkel GYES-en van, a korábbi házasságából született két kiskorú gyereke után havonta 80.000,- Ft tartásdíjat fizet.
- III.r. vádlott tartózkodási helye szerinti ingatlan a felesége tulajdonát képezi, aki dolgozik, havi jövedelme kb. 200.000,- Ft.
- V.r. vádlott címe szerinti ingatlan a felesége illetőleg lánya tulajdonát képezi. IV.r. terhelt több rendszeres orvosi kezelést igénylő betegségben szenved, így szívproblémái, orrpolyja van és nagyothall.
- V.r. vádlott ellen a Balassagyarmati Járásbíróságon költségvetési csalás büntette (elkövetési idő: 2013. november), illetőleg a Fővárosi Törvényszéken 511.B.863/2019. számon pénzmosás büntette (elkövetési idő: 2015. december) miatt folyik büntetőeljárás.
- VIII.r. vádlottnak kiskorú gyereke nincs, de egy nagykorú, egyetemista gyereke eltartásáról gondoskodik.
E terhelt vonatkozásában az elsőként feltüntetett előzményi ítéletével (Fővárosi Bíróság 14.B.247/2003/393.) elbírált bűncselekmények elkövetési ideje 2001. március, a szabadságvesztésből feltételes kedvezményrel 2007. április 19. napján szabadult, a szabadságvesztés kitöltésének számított napja 2007. november 25.
A másodikként írt előzményi ítélettel (Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.80.197/2005/144.) elbírált bűncselekmények elkövetési ideje 1998.)
Az utolsóként írt előzményi ítélettel elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 2005 és 2007. közötti.
VIII.r. vádlott ellen a Fővárosi Törvényszéken 2014 évben elkövetett költségvetési csalás büntette miatt 7.B.1414/2018. számon, illetőleg a NAV Dél-alföldi Regionális Bűnügyi Igazgatóságán 387/2017. számon ugyancsak költségvetési csalás büntette miatt van még büntetőeljárás folyamatban.
- IX.r. vádlott elsőként hivatkozott előzményi elítélésénél (Esztergomi Járásbíróság 4.B.634/2013/46.) az elkövetési idő: 2009. február és szeptembere közötti időszak.
Ellene több rendbeli sikkasztás büntette miatt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 26.B.21012/2015. számon folyik büntetőeljárás.
- XIII.r. vádlott ellen a Fővárosi Törvényszéken 25.B.225/2019. számon bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette (elkövetési idő: 2013. február-december) és az Egri Járásbíróságon 2019. május 28. napján elkövetett jogtalan elsajátítás vétsége miatt folyik büntetőeljárás.

[87] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás hiányos, továbbá iratellenes és téves ténybeli következtetéseken alapuló megállapításokat is tartalmaz, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és pontjában írt részbeni megalapozatlansági hibák kiküszöbölése érdekében az iratok tartalma alapján és helyes ténybeli következtetéssel a Be. 593.§ (1) bekezdés a) illetőleg VIII., IX.r. vádlottat érintően c) pontja szerint módosította a lentebb írtak szerint, egyes tényállási pontoknál azokat a kiegészítések és javítások nagyobb száma miatt a könnyebb érthetőség végett újrafogalmazva.

[88] Az A./ tényállás bevezető részében

- Kft7. felszámolását helyesen a Nógrád Megyei Bíróság 2008. április 14. napján kelt és május 5. napján jogerős számú végzésével rendelte el, a felszámolás

közzétételére került sor a 2008. május 13. napján kelt számú végzéssel. A társaság cégjegyzékből történő törlése 2009. november 12. napján történt meg.

- Kft6. vonatkozásában a vonatkozó bekezdés harmadik mondatában azt is rögzíti, hogy 2007. október 3. napján a tulajdonosok üzletrészüket látszólag értékesítették LY és a magát MM-ként azonosító személy részére. A társaság ügyvezetőjeként MM került bejegyzésre. Nevezett azonban ténylegesen a társaság nevében nem járt el, helyette az ügyvezetői feladatokat egy fénymásolatban rendelkezésre álló, 2007. október 4.-i keltezéssel MM aláírással ellátott meghatalmazás alapján, részben III.r. és IV.r. vádlottak irányításával, túlnyomórészt I. r. terhelte intézte, azonban egyes munkák tekintetében II.r. terhelte továbbra is ügyvezetőként járt el. E gazdasági társaság jogutód nélküli törlésére 2013. október 31. napjával került sor.

[89] Az A/I/1. tényállási pontban a harmadik bekezdéstől („Kft6. a beszerzések számláiban áterhelt...”) kezdődően a következőket állapította meg:

- II.r. vádlott a cégnyilvántartás szerinti ügyvezetése alatt 2007 évben Kft6. vonatkozásában az APEH Észak-Budapesti Igazgatóságához az alábbi tartalmú ÁFA bevallásokat nyújtotta be:
 - 2007. február 10. napján benyújtott 2007. január havi ÁFA bevallásában 16.508.000,- Ft adóalap után 3.301.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, valamint 13.905.000,- Ft adóalap után 2.781.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 520.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
 - 2007. március 14. napján benyújtott 2007. február havi ÁFA bevallásában 10.375.000,- Ft adóalap után 2.075.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, s 9.317.000,- Ft adóalap után 1.863.000,- Ft beszerzést terhelő, levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 212.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
 - 2007. április 17. napján benyújtott 2007. március havi ÁFA bevallásában 9.578.000,- Ft adóalap után 1.915.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, s 8.354.000,- Ft adóalap után 1.663.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 252.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2007. május 17. napján benyújtott 2007. április havi ÁFA bevallásában 17.382.000,- Ft adóalap után 3.476.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, s 15.603.000,- Ft adóalap után 3.120.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 356.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2007. június 13. napján benyújtott 2007. május havi ÁFA bevallásában 11.458.000,- Ft adóalap után 2.292.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, s 10.473.000,- Ft adóalap után 2.095.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, a kettő különbözetéből adódóan 197.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2007. július 19. napján benyújtott 2007. június havi ÁFA bevallásában 13.827.000,- Ft adóalap után 2.765.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, valamint 12.810.000,- Ft adóalap után 2.562.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő különbözetéből adódóan 203.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.

- 2007. augusztus 20. napján benyújtott 2007. július havi ÁFA bevallásában 14.141.000,- Ft adóalap után 2.828.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, továbbá 13.144.000,- Ft adóalap után 2.629.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő különbözetéből adódóan 248.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
 - 2007. szeptember 19. napján benyújtott 2007. augusztus havi ÁFA bevallásában 16.149.000,- Ft adóalap után 3.230.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, míg 14.911.000,- Ft adóalap után 2.982.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 248.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
- Miután II.r. vádlott a cég bevezető részében írtak szerinti „értékesítését” követően a cég addigi könyvelési iratainak az új képviselő részére történő átadásáról nem gondoskodott, Kft6.-nál 2007 évre vonatkozóan következő évben elrendelt utólagos ÁFA vizsgálat során a levonható adó összegét alátámasztó hiteles bizonylatok bemutatására nem került sor. Azt azonban kétséget kizáróan megállapítani nem lehetett, hogy II.r. vádlott, mint Kft6. ügyvezetője már az előbbiekben felsorolt bevallások benyújtásának időpontjában sem rendelkezett a levonható ÁFA tekintetében hiteles bizonylatokkal, s ekként azt sem, hogy a 2007. január-augusztus havi ÁFA bevallásaiban az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 35. § (1) bekezdés a) pontjában írtak szándékos megsértésével - mely szerint adólevonási jog kizárólag az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható - az adóbevételt 19.695.000,- Ft-tal jogosulatlanul csökkentette volna.

[90] Az A/I/2. pontban írtak helyett a következőket állapította meg:

- Az A./ tényállási pont bevezetőjében írtak szerinti „értékesítést” követően Kft6. a gazdasági tevékenységét, részben II.r. vádlott, részben a II.r. terhelt kereszttárgya, a kézbesítési megbízotti feladatokat ellátó terhelt1 irányításával a továbbiakban is folytatta, s 2008. év végéig Kft11.-gyel, Kft12.-vel, a Kft13-mal, Kft14.-gyel, Kft15.-tel, Kft16.-tal, valamint Kft17.-tel valamint Kft18-cal állt üzleti kapcsolatban.
- II.r. vádlott a cég eladásakor a könyvelési iratokat nem adta át, ugyanakkor gondoskodott a társaság 2007. szeptember, október és november hónapra vonatkozó ÁFA bevallásának benyújtásáról úgy, hogy tisztában volt vele, miszerint a cégeladás körülményei miatt a képviselő az előzetesen felszámított adó tekintetében hiteles bizonylattal nem fog rendelkezni. II.r. vádlott ezidő alatt és a későbbiekben is tevékenyen részt vett Kft6. ügyeinek intézésében, a cég üzleti partnereinek egy részével a kapcsolatot tartotta, a munkákat irányította, az útmutatása alapján I. r. terhelt által kiállított számlákat átadta, s a vállalkozói díjat, részben annak folytán, hogy a bankszámla felett a rendelkezési joga, az ügyvezetői pozíciójának cégnyilvántartás szerinti megszűnését követően is megmaradt, felvette.
- 2008 év folyamán ugyancsak tudomással bírt Kft6. ÁFA kötelezettség alá tartozó - részben az általa irányított munkavégzéseknek köszönhető -tevékenységeiről, s egészen 2009. áprilisáig közreműködött az ügyvezetői feladatokat fénymásolt meghatalmazás alapján ellátó, a cégnyilvántartásban a tulajdonosok kézbesítési megbízottjaként bejegyzett I. r. terhelttel együtt Kft6. ÁFA bevallásainak benyújtásában annak ellenére, hogy tudomással bírt a könyvelés, s ekként a beszerzést terhelő ÁFA bizonylatok hiányáról.

– II.r. vádlott felhasználói nevében és jelszavával az e-mail címl-ről 2007. szeptember, október, november hónapra és 2008 évre vonatkozóan Kft6. nevében az alábbi ÁFA bevallások kerültek benyújtásra az APEH Észak-budapesti Igazgatóságához. (2007. december hónap tekintetében Kft6. nevében ÁFA bevallás benyújtására nem került sor.)

- 2007. október 19. napján benyújtott 2007. szeptember havi ÁFA bevallásban 25.834.000,- Ft adóalap után 5.167.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 25.150.000,- Ft adóalap után 5.030.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő különbözetéből adódóan 137.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
- 2007. november 14. napján benyújtott 2007. október havi ÁFA bevallásban 15.654.000,- Ft adóalap után 3.131.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 15.055.000,- Ft adóalap után 3.011.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő különbözetéből adódóan 120.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
- 2007. december 19. napján benyújtott 2007. november havi ÁFA bevallásban 16.349.000,- Ft adóalap után 3.270.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 15.700.000,- Ft adóalap után 3.140.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, a kettő különbözetéből adódóan 130.000,- Ft ténylegesen befizetendő adót vallott.
- 2008. április 6. napján benyújtott 2008. január havi ÁFA bevallásban 54.774.000,- Ft adóalap után 10.955.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 54.175.000,- Ft adóalap után 10.835.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, a kettő különbözetéből kifolyólag 120.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. március 27. napján benyújtott 2008. február havi ÁFA bevallásban 60.210.000,- Ft adóalap után 12.042.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 59.525.000,- Ft adóalap után 11.905.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 137.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. április 21. napján benyújtott 2008. március havi ÁFA bevallásban 63.455.000,- Ft adóalap után 12.691.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 62.765.000,- Ft adóalap után 12.553.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 138.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. május 20. napján benyújtott 2008. április havi ÁFA bevallásban 53.112.000,- Ft adóalap után 10.622.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 52.412.000,- Ft adóalap után 10.482.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 140.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. június 20. napján benyújtott 2008. május havi ÁFA bevallásban 57.454.000,- Ft adóalap után 11.491.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 56.695.000,- Ft adóalap után 11.339.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 152.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. július 16. napján benyújtott 2008. június havi ÁFA bevallásban 64.778.000,- Ft adóalap után 12.956.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 63.988.000,- Ft adóalap után 12.798.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s

- így a kettő különbözetéből adódóan 158.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- 2008. augusztus 19. napján benyújtott 2008. július havi ÁFA bevallásban 69.745.000,- Ft adóalap után 13.949.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 68.960.000,- Ft adóalap után 13.792.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 157.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2008. szeptember 18. napján benyújtott 2008. augusztus havi ÁFA bevallásban 63.474.000,- Ft adóalap után 12.695.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 62.670.000,- Ft adóalap után 12.534.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 161.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2008. október 16. napján benyújtott 2008. szeptember havi ÁFA bevallásban 65.997.000,- Ft adóalap után 13.199.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 65.260.000,- Ft adóalap után 13.052.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 147.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2008. november 18. napján benyújtott 2008. október havi ÁFA bevallásban 54.665.000,- Ft adóalap után 10.933.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 53.935.000,- Ft adóalap után 10.787.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 146.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2008. december 19. napján benyújtott 2008. november havi ÁFA bevallásban 54.334.000,- Ft adóalap után 10.867.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 53.570.000,- Ft adóalap után 10.714.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 153.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
 - 2009. január 20. napján benyújtott 2008. december havi ÁFA bevallásban 26.775.000,- Ft adóalap után 5.355.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 26.155.000,- Ft adóalap után 5.231.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s így a kettő különbözetéből adódóan 124.000,- Ft ténylegesen fizetendő adót vallott.
- II.r. vádlott és I. r. terhelt közreműködésével tehát a fenti bevallásokban a beszerzést terhelő általános forgalmi adó összegének, összesen 147.203.000,- Ft-nak a levonásba helyezésére 2007-ében az általános forgalmi adóról szóló 1992. LXXIV. törvény 35. § (1) bekezdés a) pontjának, 2008-ban az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 127. §-ának szándékos megsértésével, könyvelés és az előzetesen felszámított adó összegét igazoló bizonylat hiányában, illetőleg annak tudatában került sor, hogy azzal az adózó gazdasági társaság képviselője nem fog rendelkezni. A II.r. vádlotti magtartással összefüggő adóbevétel csökkenés azonban, figyelemmel arra, hogy 2008. év vonatkozó hónapjaiban az értékesítést terhelő adó összegét Kft2. felé kibocsátott fiktív számlák áfa tartalmával (2008. január hónapban 8.759.000,- Ft-tal, 2008. február hónapban 9.269.000,- Ft-tal, 2008. március hónapban 7.046.000,- Ft-tal, 2008. április hónapban 7.334.000,- Ft-tal, 2008. május hónapban 7.584.000,- Ft-tal, 2008. június hónapban 4.550.000,- Ft-tal, 2008. július hónapban 10.220.000,- Ft-tal, 2008. augusztus hónapban 8.232.000,- Ft-tal, 2008. szeptember hónapban 10.774.000,- Ft-tal, 2008. október

hónapban 4.970.000,- Ft-tal, 2008. november hónapban 2.794.000,- Ft-tal) csökkenteni kellett, az alábbiak szerint állapítandó meg.

- 2007. szeptember hónap: 5.030.000,- Ft,
- 2007. október hónap: 3.011.000,- Ft,
- 2007. november hónap: 3.140.000,- Ft
- 2008. január hónap: 2.196.000,- Ft,
- 2008. február hónap: 2.773.000,- Ft,
- 2008. március hónap: 5.645.000,- Ft,
- 2008. április hónap: 3.288.000,- Ft,
- 2008. május hónap: 3.907.000,- Ft,
- 2008. június hónap: 8.406.000,- Ft,
- 2008. július hónap: 3.729.000,- Ft,
- 2008. augusztus hónap: 4.463.000,- Ft,
- 2008. szeptember hónap: 2.425.000,- Ft,
- 2008. október hónap: 5.963.000,- Ft,
- 2008. december hónap: 5.231.000,- Ft,
- Összesen: **67.280.000,- Ft.**

[91] Az A/I/3. tényállási pontot csak a 2007. évi társasági adóbevallás benyújtásának 2008. május 27-i időpontjával és azzal egészítette ki, hogy Kft6. 694.000,- Ft adózás előtti eredmény után 111.000,- Ft társasági adót vallott.

[92] Az A/II. és A/II/1. tényállási pontban a következőket állapította meg:

- III.r. és IV.r. vádlottak Kft2. cégjegyzésre jogosult ügyvezetőiként 2007. évben az alábbi I. r. terhelt által a Kft7. nevében kiállított - a gazdasági eseményt nem a valóságnak megfelelően rögzítő - 69 darab fiktív számlát fogadták be. A számlákban írt gazdasági esemény ugyanis a III. és IV.r. vádlott által is tudottan az ott írt felek között, és az ott megjelölt összegben és módon nem valósult meg.

számla száma	teljesítés dátuma	Nettó	AFA	Bruttó
IB 016430	2007.01.14	846	769	1 120 615
IB 016432	2007.01.28	802	760	1 180 562
IB 021101	2007.01.31	226 870	2 045 374	272 244
IB 021131	2007.01.31	4 976 800	360	5 972 160
IB 021104	2007.01.31	2 008 000	600	2 409 600
IB 021103	2007.01.31	1 990 820	164	2 388 984
IB 021102	2007.01.31	2 960 000	000	3 552 000
havi összesen		080 138	4 816 028	896 165
IB 021105	2007.02.11	1 006 572	314	1 207 886
IB 021106	2007.02.27	990	598	588
IB 021108	2007.02.28	8 589 310	1 717 862	307 172
IB 021107	2007.02.28	6 520 400	1 304 080	7 824 480
IB 021111	2007.02.28	1 306 400	280	1 567 680
IB 021110	2007.02.28	720	944	1 073 664
IB 021109	2007.02.28	3 270 000	000	3 924 000
havi összesen		395 392	4 479 078	874 470

IB 021112	2007.03.11	290	458	748
IB 021113	2007.03.25	752	950	702
IB 021114	2007.03.31	444 112	2 288 822	732 934
IB 021116	2007.03.31	7 325 000	1 465 000	8 790 000
IB 021117	2007.03.31	2 276 400	280	2 731 680
IB 021115	2007.03.31	4 985 000	000	5 982 000
havi összesen		632 554	5 526 511	33 159 064
IB 021118	2007.04.08	428	086	1 110 514
IB 021119	2007.04.22	598	320	1 021 918
IB021122	2007.04.30	703 475	2 140 695	844 170
IB 021121	2007.04.30	6 584 000	1 316 800	7 900 800
IB 021123	2007.04.30	1 524 600	920	1 829 520
IB 021120	2007.04.30	4 214 800	960	5 057 760
havi összesen		803 901	4 960 780	764 682
IB 021124	2007.05.06	478	94 696	174
IB 021125	2007.05.20	080	616	1 185 696
IB 021127	2007.05.31	983 753	2 396 751	380 504
IB 021126	2007.05.31	9 582 600	1 916 520	499 120
IB 021129	2007.05.31	1 568 400	680	1 882 080
BQ7L-A06K	2007.05.31	3 057 804	561	3 669 365
IB 021128	2007.05.31	5 415 700	1 083 140	6 498 840
havi összesen		069 815	6 613 963	683 779
IB 021134	2007.06.03	568	914	482
IB 021135	2007.06.17	604	121	1 140 725
IB 021136	2007.06.29	6 354 800	1 270 960	7 625 760
IB 021137	2007.06.30	569 298	2 513 860	083 158
IB 021138	2007.06.30	348	93 270	618
IB 021139	2007.06.30	9 675 800	1 935 160	610 960
113 021140	2007.06.30	1 108 750	750	1 330 500
havi összesen		705 168	6 341 034	046 203
IB 021130	2007.07.15	344	269	613
IB 021142	2007.07.29	188	80 838	026
IB 021131	2007.07.31	728 132	2 545 626	273 758
IB 021132	2007.07.31	9 486 400	1 897 280	383 680
IB 021143	2007.07.31	600	520	1 185 120
IB 021133	2007.07.31	6 384 800	1 276 960	7 661 760
havi összesen		562 464	6 112 493	36 6 74 957
BQ7L-A061C	2007.08.31	6 731 819	1 346 364	8 078 183
BQ7L-A06K	2007.08.31	387 600	2 077 520	465 120
BQ7L-A 061	2007.08.31	4 140 000	000	4 968 000
BQ7L-A 061	2007.08.31	1 469 827	965	1 763 792
BQ7L-A 061	2007.08.31	515	503	018
havi összesen		276 761	4 655 352	932 113
BQ7L-A06K	2007.09.30	2 514 600	920	3 017 520
BQ7L-A06K	2007.09.30	098 868	2 419 774	518 642
BQ7L-A061C	2007.09.30	320 000	2 464 000	784 000

BQ7L-A 061	2007.09.30	6 802 664	1 360 533	8 163 197
BQ7L-A 061	2007.09.30	2 934 000	800	3 520 800
havi összesen		36 6 70 132	7 334 027	004 159
BQ7L-A 061	2007.10.31	8 078 400	1 615 680	9 694 080
BQ7L-A 061	2007.10.31	4 495 700	140	5 394 840
BQ7L-A 061	2007.10.31	2 795 320	064	3 354 384
BQ7L-A 061	2007.10.31	250 454	2 250 091	500 545
BQ7L-A 061	2007.10.31	255 800	2 851 160	106 960
havi összesen		40 875 674	8 175 135	050 809
IB 021145	2007.11.30	1 254 800	1 450 960	8 705 760
IB 021144	2007.11.30	3 485 200	040	4 182 240
IB 021146	2007.11.30	2 562 000	400	3 074 400
IB 021148	2007.11.30	721 077	2 344 215	065 292
IB 021147	2007.11.30	758 200	2 751 640	509 840
havi összesen		781 277	7 756 255	46 53 7 532
BQ7L-A 061	2007.12.21	9 825 000	1 965 000	790 000
BQ7L-A 061	2007.12.31	1 304 808	962	1 565 770
BQ7L-A 061	2007.12.31	6 010 092	1 202 018	7 212 110
havi összesen		139 900	3 427 980	567 880
összesen		993 176	70 198 635	421 191 813

– III. és IV.r. vádlottak Kft2. nevében 2007. évre vonatkozó az alábbiakban részletezett havi ÁFA bevallásokat nyújtották be az APEH Kelet-budapesti Igazgatóságához.

- A 2007. április 20. napján benyújtott 2007. január havi ÁFA bevallásban 25.667.000,- Ft adóalap után 5.133.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 24.194.000,- Ft adóalap után 4.839.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 294.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. április 20. napján benyújtott 2007. február havi ÁFA bevallásban 24.390.000,- Ft adóalap után 4.878.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 22.682.000,- Ft adóalap után 4.537.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 341.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. április 18. napján benyújtott 2007. március havi ÁFA bevallásban 28.970.000,- Ft adóalap után 5.794.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 28.067.000,- Ft adóalap után 5.614.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 180.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. május 17. napján benyújtott 2007. április havi ÁFA bevallásban 26.755.000,- Ft adóalap után 5.351.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 25.512.000,- Ft adóalap után 5.102.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 249.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. június 18. napján benyújtott 2007. május havi ÁFA bevallásban 32.148.000,- Ft adóalap után 6.430.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 30.209.000,- Ft adóalap után 6.042.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 388.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. július 18. napján benyújtott 2007. június havi ÁFA bevallásban 34.429.000,- Ft adóalap után 6.886.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő,

- 32.283.000,- Ft adóalap után 6.457.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 429.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2007. augusztus 17. napján benyújtott 2007. július havi ÁFA bevallásban 33.108.000,- Ft adóalap után 6.622.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 31.395.000,- Ft adóalap után 6.297.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 343.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
 - A 2007. szeptember 18. napján benyújtott 2007. augusztus havi ÁFA bevallásban 28.476.000,- Ft adóalap után 5.695.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 26.849.000,- Ft adóalap után 5.370.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 325.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
 - A 2007. október 18. napján benyújtott 2007. szeptember havi ÁFA bevallásban 39.693.000,- Ft adóalap után 7.939.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 37.588.000,- Ft adóalap után 7.518.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 421.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
 - A 2007. november 16. napján benyújtott 2007. október havi ÁFA bevallásban 42.511.000,- Ft adóalap után 8.502.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 41.208.000,- Ft adóalap után 8.242.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 260.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
 - A 2007. december 18. napján benyújtott 2007. november havi ÁFA bevallásban 40.762.000,- Ft adóalap után 8.152.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 39.348.000,- Ft adóalap után 7.870.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 282.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
 - A 2008. január 18. napján benyújtott 2007. december havi ÁFA bevallásban 29.395.000,- Ft adóalap után 5.879.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 25.004.000,- Ft adóalap után 5.001.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 878.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A III. és IV.r. vádlottak mint Kft2. ügyvezetői az előbbieken írt áfa bevallásaikban Kft7. nevében kiállított - általuk is tudottan - fiktív számlák kerekített 70.198.000,- Ft-os ÁFA tartalmát a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében figyelembe vették és annak teljes összegével az adóbevételt jogosulatlanul csökkentették.

[93] Az A/II/2. tényállási pontot csak annyiban volt szükséges kiegészíteni, hogy Kft2. társasági adóbevallásának benyújtására 2008. május 29. napján került sor, s abban 3.103.000,- Ft adózás előtti eredmény és 496.000,- Ft társasági adó került kimutatásra.

[94] Az A/III. illetőleg A/III/1. tényállási pontot a következők szerint állapította meg:

- III.r. és IV.r. vádlottak Kft2. cégjegyzésre jogosult ügyvezetőiként 2008 évben az alábbi I. r. terhelt által Kft6. nevében kiállított - a gazdasági eseményt nem a valóságnak megfelelően rögzítő - 44 darab fiktív számlát fogadták be. A számlákban írt gazdasági esemény ugyanis a III. és IV.r. vádlott által is tudottan az ott írt felek között, a megjelöltek szerint nem valósult meg.

Számla száma	Teljesítés	Adóalap	ÁFA összege	Számlaérték
BQ7L-A 060208	2008.01.31	701 800	3 340 360	042 160
BQ7L-A 060207	2008.01.31	214 800	2 242 960	457 760
BQ7L-A 060206	2008.01.31	903 585	2 180 717	084 302
BQ7L-A 060205	2008.01.31	2 578 400	680	3 094 080
BQ7L-A 060204	2008.01.31	2 397 600	520	2 877 120
összesen		43 796 185	8 759 237	555 422
BQ7L-A 060246	2008.02.29	895 000	2 379 000	274 000
BQ7L-A 060247	2008.02.29	2 415 800	160	2 898 960
3Q7L-A 060248	2008.02.29	652 302	3 130 460	782 762
BQ7L-A 060249	2008.02.29	278 500	2 855 700	134 200
BQ7L-A 060250	2008.02.29	2 105 800	160	2 526 960
összesen		46 347 402	9 269 480	616 882
BQ7L-A 060242	2008.03.31	341 597	2 468 319	809 916
BQ7L-A 060243	2008.03.31	2 120 800	160	2 544 960
BQ7L-A 060244	2008.03.31	1 587 700	540	1 905 240
BQ7L-A 060245	2008.03.31	372 800	2 074 560	447 360
BQ7L-A 060241	2008.03.25	8 804 700	1 760 940	565 640
összesen		227 597	7 045 519	273 116
BQ7L-A 060237	2008.04.30	3 865 800	160	4 638 960
BQ7L-A 060238	2008.04.30	2 425 800	160	2 910 960
BQ7L-A 060239	2008.04.30	557 649	2 911 530	469 179
BQ7L-A 060241	2008.04.30	822 000	3 164 400	986 400
összesen		671 249	7 334 250	005 499
3Q7L-A 060209	2008.05.31	2 208 200	640	2 649 840
BQ7L-A 060236	2008.05.31	724 464	2 544 892	269 356
RQ7L-A 060235	2008.05.31	7 258 600	1 451 720	8 710 320
BQ7L-A 060234	2008.05.31	726 500	3 145 300	871 800
összesen		917 764	7 583 552	501 316
BQ7L-A 060233	2008.06.30	8 796 500	1 759 300	555 800
BQ7L-A 060231	2008.06.30	2 386 800	360	2 864 160
BQ7L-A 060230	2008.06.30	564 871	2 312 974	877 845
összesen		748 171	4 549 634	297 805
BQ7L-A 060232	2008.07.03	576 800	4 715 360	292 160
BQ7L-A 060213	2008.07.31	990 639	2 798 128	788 767
BQ7L-A 060215	2008.07.31	248 600	2 249 720	498 320
BQ7L-A 060214	2008.07.31	2 284 700	940	2 741 640
összesen		100 739	220 148	320 887
BQ7L-A 060212	2008.08.05	725 875	3 945 175	671 050
BQ7L-A 060216	2008.08.31	425 800	2 685 160	110 960
BQ7L-A 060218	2008.08.31	1 658 200	640	1 989 840
BQ7L-A 060217	2008.08.31	6 351 970	1 270 394	7 622 364
összesen		161 845	8 232 369	394 214
BQ7L-A 060219	2008.09.03	285 600	2 857 120	142 720
BQ7L-A 060210	2008.09.30	1 987 600	520	2 385 120

BQ7I.-A 060211	2008.09.30	989 773	2 597 955	587 728
BQ7I.-A 060221	2008.09.30	128 700	2 625 740	754 440
BQ7L-A 060222	2008.09.29	476 826	2 295 365	772 191
összesen		868 499	773 700	642 199
BQ7I.-A 060223	2008.10.06	2 295 700	140	2 754 840
BQ7L-A 060225	2008.10.31	393 493	2 478 699	872 192
BQ7L-A 060226	2008.10.31	8 257 800	1 651 560	9 909 360
BQ7L-A 060227	2008.10.31	1 904 600	920	2 285 520
BQ7I-A 060224	2008.11.06	968 000	2 793 600	761 600
összesen		819 593	7 763 919	583 512
Mindösszesen		659 044	531 808	190 852

– A III. és IV.r. vádlottak Kft2. nevében 2008 évre vonatkozó az alábbiakban részletezett havi ÁFA bevallásokat nyújtották be az APEH Kelet-budapesti Igazgatóságához.

- A 2008. február 19. napján benyújtott 2008. január havi ÁFA bevallásban 45.854.000,- Ft adóalap után 9.171.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 44.512.000,- Ft adóalap után 8.902.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 269.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. március 19. napján benyújtott 2008. február havi ÁFA bevallásban 49.255.000,- Ft adóalap után 9.851.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 47.499.000,- Ft adóalap után 9.500.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 351.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. április 18. napján benyújtott 2008. március havi ÁFA bevallásban 37.555.000,- Ft adóalap után 7.511.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 35.820.000,- Ft adóalap után 7.164.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 347.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. május 19. napján benyújtott 2008. április havi ÁFA bevallásban 39.470.000,- Ft adóalap után 7.894.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 38.164.000,- Ft adóalap után 7.633.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 261.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. június 19. napján benyújtott 2008. május havi ÁFA bevallásban 40.076.000,- Ft adóalap után 8.015.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 39.166.000,- Ft adóalap után 7.833.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 182.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. július 18. napján benyújtott 2008. június havi ÁFA bevallásban 27.685.000,- Ft adóalap után 5.537.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 23.887.000,- Ft adóalap után 4.777.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 760.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. augusztus 18. napján benyújtott 2008. július havi ÁFA bevallásban 55.273.000,- Ft adóalap után 11.055.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 32.385.000,- Ft adóalap után 10.477.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 578.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. szeptember 19. napján benyújtott 2008. augusztus havi ÁFA bevallásban 43.965.000,- Ft adóalap után 8.793.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 42.160.000,- Ft adóalap után 8.432.000,- Ft beszerzést terhelő

levonható, s a kettő elszámolásából 361.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.

- A 2008. október 18. napján benyújtott 2008. szeptember havi ÁFA bevallásban 57.001.000,- Ft adóalap után 11.400.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 54.945.000,- Ft adóalap után 10.989.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 411.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. november 19. napján benyújtott 2008. október havi ÁFA bevallásban 29.924.000,- Ft adóalap után 5.985.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 25.896.000,- Ft adóalap után 5.179.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 806.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2008. december 20. napján benyújtott 2008. november havi ÁFA bevallásban 43.296.000,- Ft adóalap után 8.659.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 39.930.000,- Ft adóalap után 7.986.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 673.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.
- A 2009. január 19. napján benyújtott 2008. december havi ÁFA bevallásban 35.038.000,- Ft adóalap után 7.008.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 32.780.000,- Ft adóalap után 6.556.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 452.000,- Ft ténylegesen befizetendő adó szerepelt.

- A III. és IV.r. vádlottak mint Kft2. ügyvezetői az előbbieken írt áfa bevallásaikban a fenti Kft6. nevében kiállított - általuk is tudottan - fiktív számlák kerekített 81.532.000,- Ft-os ÁFA tartalmát a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében figyelembe vették és annak teljes összegével az adóbevételt jogosulatlanul csökkentették.

[95] Az A/II/1. és A/III/1. tényállási pontok összegzéseként szükséges rögzíteni azt is, hogy III. és IV.r. vádlottak, mint Kft2. képviselői - 2007 és 2008 évben ÁFA adónemben az adóbevételt jogosulatlanul összesen 151.730.000,- Ft-tal csökkentették.

[96] Az A/III/3. tényállási pont második mondatától azt állapította meg, hogy a nem valós eseményekről kiállított, fiktív számlák befogadásával, könyvelésben történt elhelyezésével a III. és IV.r. vádlottak vádlottak az ügyvezetésük alatt álló Kft2. vagyoni helyzetének áttekintését 2007 és 2008 év tekintetében is megghiúsították.

[97] A B./ tényállás bevezető részét a következőkkel kellett kiegészíteni:

- Kft1.-nek illetőleg Kft3.-nak I. r. terhelt nemcsak önálló képviseletre jogosult ügyvezetője, de egyedüli tagja is volt.
- Kft1.-gyel szemben indult felszámolási eljárást a Balassagyarmati Törvényszék 2016. november 29. napján jogerőre emelkedett Fpk.28/2015/31. számú végzésével a büntető ügyben eljáró bíróság ügydöntő határozatának jogerőre emelkedéséig felfüggesztette.
- Kft3.-at a felszámolási eljárás jogerős befejezésével a cégjegyzékből 2014. április 29.-i hatállyal törölték.

- Kft16. a tárgybeli időben a cím1 alatti székhellyel működött.
- Kft19.-nek VII.r. vádlott egyedüli taja is volt, a felszámolás elrendelése 2014. december 16. napján emelkedett jogerőre, a közzétételre 2015. május 4. napján került sor.
- Kft5. egyedüli tagja a tárgybeli időben tanú5 volt.
- Kft20. székhelye 2014. január 13. napjától cím2 volt.,
- Kft21. neve 2013. október 5. napjáig Kft22. volt, s 2013. augusztus 5. napjáig IX.r. vádlott és VIII.r. vádlott együttes cégjegyzési joggal rendelkezett.
- X. r. vádlott Kft23.-nak 2013. november 27. napjától volt egyedüli tagja, korábban tulajdonos volt Kft20.

[98] A B/I/2009 tényállási pontban az elsőfokú ítélet 50. oldal első bekezdését követően azt is megállapította, hogy az V.r. vádlotti által rendelkezésre bocsátott fiktív számlák ÁFA tartalmának figyelembe vétele folytán a jogosulatlan adóbevétel csökkenés a Kft3. ÁFA bevallásai benyújtásának időpontjára és azok tartalmára figyelemmel a következők szerint alakult.

- A 2009. április 21. napján benyújtott 2009 I. negyedévi ÁFA bevallásban, melyben 82.943.000,- Ft adóalap után 16.589.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 73.887.000,- Ft adóalap után 14.777.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 1.812.000,- Ft fizetendő adót vallott, a táblázat első három darab fiktív számla ÁFA tartalmának a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében történt figyelembe vételével a jogosulatlan adóbevétel csökkenés 8.426.000,- Ft.
- A 2009. június 16. napján benyújtott 2009 május havi ÁFA bevallásban, melyben 26.562.000,- Ft adóalap után 5.312.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 23.545.000,- Ft adóalap után 4.709.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 603.000,- Ft fizetendő adót vallott, a 2009. május 31.-i teljesítési időpontú fiktív számla ÁFA tartalmának a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében történt figyelembe vétele folytán a jogosulatlan adóbevétel csökkenés 4.604.000,- Ft.
- A 2009. november 16. napján benyújtott 2009. október havi ÁFA bevallásban, melyben 29.027.000,- Ft adóalap után 7.257.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 26.212.000,- Ft adóalap után 6.553.000,- Ft beszerzést terhelő levonható, s a kettő elszámolásából 704.000,- Ft fizetendő adót vallott, a 2009. október 31.-i teljesítési időpontú fiktív számla ÁFA tartalmának a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében történt figyelembe vétele folytán a jogosulatlan adóbevétel csökkenés 6.337.750,- Ft.

[99] A B/II/2010 tényállási pontot (elsőfokú ítélet 50. oldal felétől 51. oldal feléig), mint kizárólag az elhunyt I. r. terheltet érintőt, a tényállásból kirekesztette.

[100] A tényállás B/II/2012 tényállási pontjából

- az előbbiek okán mellőzte az elsőfokú ítélet 56. oldal utolsó két bekezdését, 57. oldal első két bekezdését, valamint az 57. és 58. oldalán található táblázatot.
- Megállapította, hogy Kft1. 2012. február-december havi ÁFA bevallásainak benyújtására 2012. március 20., április 20., május 21., június 15., július 20., augusztus 21., szeptember 19., október 19., november 20., december 19. és 2013. január 21. napján került sor.

[101] B/II/2013 tényállási pontnál:

- Mellőzte az elsőfokú ítélet 58. oldalán, 59. oldal első bekezdésében, 60. oldal táblázat alatti részét, a 61. oldalon található két táblázatot, minthogy az ott tett megállapítások kizárólag a már az elsőfokú eljárás során elhunyt I. r. terheltre vonatkoztak.
- Az 59. oldal második és harmadik bekezdése helyett - a számla adatait tartalmazó táblázat érintetlenül hagyásával - a következőket állapította meg:
VIII.r. vádlott mint Kft5. (székhely: cím3., adószáma: ...) ügyvezetője a cég nevében a 00235/2013 sorszámu, 2013. május 31.-i teljesítési időpontú, 14.850.000,- Ft adóalap és 4.009.500,- Ft ÁFA tartalmú, 18.859.500,- Ft bruttó összegű számlát bocsátotta ki Kft1. felé, jöllehet a számlán szereplő call center szolgáltatás általa és I. r. terhelt által is tudottan, a valóságban nem történt meg. I. r. terhelt Kft1. ügyvezetőjeként a fenti fiktív számlát befogadta, s annak ÁFA tartalmát - VIII.r. vádlott tudtával - a 2013. május havi, 2013. június 18. napján benyújtott ÁFA bevallásában a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében figyelembe vette, s ezzel 4.010.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott, melyhez VIII.r. terhelt a fiktív számla rendelkezésre bocsátásával nyújtott segítséget.
- Az 59. oldal utolsó bekezdése helyett „Kft20.” kezdetű mondatból az ítéltábla a következőket rögzítette:
IX.r. vádlott mint Kft20. (székhely: cím4., adószáma: ...) ügyvezetője az N4000044/13 sorszámu, 2013. július 31.-i teljesítési időpontú, 12.600.000,- Ft adóalap és 3.402.000,- Ft ÁFA tartalmú, 16.002.000,- Ft bruttó összegű számlát bocsátotta ki Kft1. felé, jöllehet a számlán szereplő monitoring szolgáltatás általa és Kft1. ügyvezetője, I. r. terhelt által is tudottan, a valóságban nem történt meg. I. r. terhelt Kft1. ügyvezetőjeként a fenti fiktív számlát befogadta, s annak ÁFA tartalmát - a IX.r. vádlott tudtával - a 2013. július havi, 2013. augusztus 21. napján benyújtott ÁFA bevallásában a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében figyelembe vette, s ezzel 3.402.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott, melyhez IX.r. vádlott a fiktív számla rendelkezésre bocsátásával nyújtott segítséget.
- A 60. oldal első két bekezdése helyett. a táblázatban szereplő számla adatait is pontosítva a következőket állapította meg: IX.r. vádlott mint Kft21. (székhely: cím2., adószáma: ...) ügyvezetője a 2013/00013 sorszámu, 2013. november 30.-i teljesítési időpontú, 18.600.000,- Ft adóalap és 5.022.000,- Ft ÁFA tartalmú, 23.622.000,- Ft bruttó összegű számlát bocsátotta ki Kft1. felé, jöllehet a számlán szereplő monitoring szolgáltatás általa és Kft1. ügyvezetője, I. r. terhelt által is tudottan, a valóságban nem történt meg. I. r. terhelt Kft1. ügyvezetőjeként a fenti fiktív számlát befogadta, s annak ÁFA tartalmát - a IX.r. vádlott tudtával - a 2013. november havi, 2013. december 19. napján benyújtott ÁFA bevallásában a beszerzést terhelő, előzetesen felszámított, levonható adó körében figyelembe vette, s ezzel 5.002.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott, melyhez IX.r. vádlott a fiktív számla rendelkezésre bocsátásával nyújtott segítséget.

- Ezt követően azt is megállapította, hogy IX.r. vádlott Kft20. és a Kft21. nevében a fiktív számlák rendelkezésre bocsátásával összesen 8.424.000,- Ft vagyoni hátrány okozásához nyújtott segítséget.
- Rögzítette továbbá azt is az ítélet tábla, hogy a fenti számlák társasági adó vonzatát, tehát azt, hogy a fiktív számlák nettó összegének költségként való figyelembe vétele folytán Kft1. ügyvezetője 2013 évben társasági adó adónemben mekkora összegű vagyoni hátrányt okozott, pontosan megállapítani nem lehetett.

[102] Az elsőfokú ítélet 63. oldal második bekezdését, s az alatta levő táblázatot, továbbá a 64. oldal harmadik bekezdését, mint szükségtelent mellőzte.

[103] A 64. oldal második bekezdésében az utolsó mondatrészt akként pontosította, hogy „így kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy VII.r. vádlott Kft19. és Kft24. nevében kiállított fiktív számlák rendelkezésre bocsátásával szándékosan segítséget nyújtott volna I. r. terheltnek abban, hogy Kft1. 2012 üzleti évre vonatkozó beszámolójában a megbízható, valós képet lényegesen befolyásoló hibát eredményezzen.”

[104] A B/III/2009 tényállási pontnál:

- A 64. oldal utolsó bekezdéséből mellőzte azon mondatot, hogy „A támogatási szerződés alapján a beruházáshoz kapcsolódó számlákat általános forgalmi adó felszámításával volt szükséges kiállítani”.
- A 65. oldal táblázat alatti bekezdésében azt is rögzítette tanú6 egyéni vállalkozótól befogadott számla teljesítési időpontja 2009. február 18.
- A 65. oldal táblázat alatti második bekezdésének utolsó mondatát úgy pontosította: „A fordított adózás alá tartozó szolgáltatások miatt a II.r. vádlott által képviselt Kft16.-nak 9.041.000,- Ft ÁFA bevallási és befizetési kötelezettsége keletkezett, melynek nem tett eleget. Ehelyett Kft3.-tól illetőleg tanú6 egyéni vállalkozótól befogadott az adó áthárítására vonatkozóan valótlan tartalmú számlákat befogadta, és azok ÁFA tartalmát a 2009. I. és II. negyedévi ÁFA bevallásában a beszerzést terhelő, levonható adó körében figyelembe vette, azok teljes összegét jogosulatlanul levonásba helyezte.
- Figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott Kft16. 2009. június 8. napján benyújtott 2009. I. negyedévi ÁFA bevallásában 29.9331.000,- Ft adóalap után 5.986.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, 40.921.000,- Ft adóalap után 8.184.000,- Ft beszerzést terhelő levonható adót vallott, (s utóbbiban szerepelt Kft3. táblázatban szereplő első öt számlájának összesen 7.582.750,- Ft-os áfa tartalma is), a kettő elszámolásából adódóan 3.208.000,- Ft összeg erejéig visszaigénylő pozícióba került, melyet a következő időszakra átvihető követelésként tüntetett fel majd számolt el.
- Ily módon 2009. I. negyedév vonatkozásában a jogosulatlan visszaigénylés összege 3.208.000,- Ft, míg a jogosulatlan adóbevétel csökkenés ezen felül további 4.374.750 Ft.
- A 2009. II. negyedévre vonatkozó, 2009. július 17. napján benyújtott ÁFA bevallásában, melyben 18.942.000,- Ft adóalap után 3.629.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő, s 13.078.000,- Ft adóalap után 2.616.000,- Ft beszerzést terhelő levonható adót vallott, a jogosulatlan adóbevétel csökkenés összege 1.337.760,- Ft.
- Ezt követően pedig azt, hogy II. r. vádlott, mint Kft16. ügyvezetője a Kft25.-től befogadott fiktív számlák ÁFA tartalmát a 2009. október 19. napján benyújtott 2009. III. negyedévre vonatkozó ÁFA bevallásában - melyben 21.283.000,- Ft

adóalap után 4.021.000,- Ft értékesítést terhelő fizetendő és 11.576.000,- Ft adóalap után 2.889.000,- Ft beszerzést terhelő levonható adót vallott - vette figyelembe, s ezen időszakra vonatkozóan az adóbevételt 1.587.000,- Ft-tal jogosulatlanul csökkentette.

- II.r. vádlott tehát Kft16. nevében a költségvetésnek összesen 10.628.000,- Ft vagyoni hátrányt okozott, melyből jogosulatlan adóbevétel csökkenés 7.420.000,- Ft, a jogosulatlan visszaigénylés 3.208.000,- Ft.
- Ugyanakkor a másodfokú bíróság a 66. oldal táblázat alatti második és harmadik bekezdést mellőzte, s ehelyett azt állapította meg, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy Kft25.-től származó fiktív számlák költségként való elszámolása Kft16. társasági adófizetési kötelezettségének mértékét mennyiben befolyásolta.

- [105] Az ekként kiegészített és helyesbített tényállás - figyelembe nem véve a B/II/Kft1./2012 tényállási pontot, melynek megalapozottságát az ítéletábra nem vizsgálta - már mindenben hiánytalan és pontos, téves ténybeli következtetést sem tartalmaz, az a vádlottak tagadásával szembenálló részében is a bizonyítékok okszerű értékelésén alapul, így a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.
- [106] A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában foglaltak szerint teljesítette, azonban az ez az indokolás, nem utolsósorban a tényállás módosításával összefüggésben jelentős kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorult.
- [107] Mindenekelőtt azonban arra szükséges rámutatni, hogy az okirati bizonyítékok (cégmásolat, társasági szerződés, aláírási címpéldány, bevallások, adóhatósági jegyzőkönyvek, határozatok, ÁFA analitika, számlák) alapján az érintett cégek adatai, a cégnyilvántartás szerinti tulajdonosai, képviselői, az adóbevallások benyújtásának időpontja, tartalma, az annál figyelembe vett fiktív számlák adatai egyértelműen megállapíthatóak (és megállapítandóak) voltak. A tényállás módosítások egy részét pont ez eredményezte, miután az elsőfokú bíróság, a vádirati tényállás e tekintetben kritika nélküli átvétele folytán, elmulasztotta a hamis tartalmú adóbevallások benyújtásának - azaz a bűncselekmény elkövetésének - időpontjait, s az A./ tényállási pontban a kérdéses számlák adatait feltüntetni, s ugyancsak elmaradt az adóbevallások releváns elemeinek megjelenítése, mely az 1978. évi IV. törvény hatálya alatt elkövetett cselekmények esetében elengedhetetlen a minősítés (adócsalás-csalás) megállapításához.
- [108] Mindezek értelmében tehát túlnyomórészt a cégnyilvántartás adatai alapján eszközölt a másodfokú bíróság módosításokat az A./ és B./ tényállás bevezetőjében, a kérdéses cégek releváns adataiban. Ugyanakkor viszont ahogy Kft7., úgy Kft6. esetében is szükséges volt rámutatni arra, hogy az új tulajdonosként bejegyzett ukrán állampolgárágú személyek ténylegesen a gazdasági társaságot nem működtették, s az ügylet lebonyolításával I. r. terheltnek és II.r. vádlottnak is a célja a cégműködés átláthatóságának, ellenőrizhetőségének ellehetetlenítése volt. Mindezen megállapítások alapjául az átruházást követően a könyvelés hiányának ténye, I. r. terhelt e körben következetes vallomásai, a részére adott meghatalmazás aláírásának eredete tekintetében készült írásszakértői vélemény és nem utolsósorban MM tanú vallomása szolgált.

- [109] Az A/I/1-2. tényállási ponttal összefüggésben megállapítható, hogy Kft6. cégnyilvántartás szerinti átruházására 2007. október 3. napján került sor, s hivatalosan II.r. vádlott csak ezen időpontig volt bejegyzett ügyvezető. Az sem kétséges tehát, hogy 2007. szeptemberében a gazdasági társaság még az ő ügyvezetése alatt tevékenykedett, miközben az e havi ÁFA bevallás benyújtására már ezt követően 2007. október 19. napján került sor. Ebből kifolyólag, miután a vád és azzal egyezőleg az elsőfokú ítélet koncepciója vélhetően az volt, hogy az A/I/1. tényállási pontnál azon bevallások adatait, illetőleg ezen belül azon levonható adó tekintetében tett nyilatkozatokat tartalmazza, melyek még II.r. terhelt ügyvezetősége alatt történtek, ezért abból a 2007. szeptemberi bevallásban beszerzést terhelő levonható adóként feltüntetett összeget nyilvánvalóan figyelmen kívül kellett hagyni, pontosabban azt az A/I/2. tényállási pontba kellett átemelni.
- [110] Ezen túlmenően a törvényszék, bár kétségtelenül helytállóan állapította meg, miszerint az adóigazgatási eljárás során Kft6. könyvelési anyaga, így a beszerzést alátámasztó, a levonható adó körében figyelembe vett alapbizonylatok sem álltak rendelkezésre, figyelmen kívül hagyta, hogy az adóvizsgálatra már 2008 évben került sor, s ekként elmulasztotta annak vizsgálatát is, hogy a beszerzést alátámasztó bizonylatok hiánya a havi adóbevallások időpontjaiban is fennállt-e. A vád ugyanis ezen tényállási pontnál pusztán ezt róta II.r. vádlott terhére, a vádhoz kötöttség elvéből adódóan tehát a bizonyítás a levonható adó körében figyelembe vett bizonylatok valóságtartalmára nem terjedt (nem terjedhetett) ki. Enélkül viszont az adóhatóság megtévesztése valótlan tartalmú adóbevallások útján kizárólag akkor róható II.r. vádlott terhére, amennyiben az adott havi bizonylatok már a benyújtás időpontjaiban sem álltak rendelkezésre, illetőleg a II.r. vádlottnak már ez időpontokban is fennállt a szándéka arra, hogy azokat a cég képviselője számára hozzáférhetetlenné tegye. A gazdasági társaság utóbb történt fantomizálása, az alapbizonylatok utólagos elérhetetlenné tétele önmagában visszamenőleg nem minősíti valótlaná az adóbevallás tartalmát, illetőleg nem módosítja a terhelt ezzel kapcsolatos tudattartalmát, azaz a részcselekmények befejezését követő magatartások a megelőzően kifejtett cselekvőség eltérő büntetőjogi megítélését nem eredményezhetik.
- [111] A költségvetési csalás (adócsalás) ugyanis úgynevezett eredmény bűncselekmény. A bűncselekmény az eredmény, a vagyoni hátrány (adóbevétel csökkenés) bekövetkezésével válik befejezetté, mégpedig akkor, amikor a fizetendő adó megfizetésére esedékességgör nem kerül sor. A bűncselekmény szándékos, az elkövetőnek az adófizetési kötelezettségének alapját képező tényekkel tisztában kell lennie, ahogyan azzal is, hogy magatartásával (jelen esetben az adóhatóság felé tett nyilatkozatával, azaz az adóbevallások benyújtásával) összefüggésben az adott időszakban vagyoni hátrányt okoz, e következményeket kívánja, vagy azokba belenyugszik.
- [112] Márpedig jelen esetben 2007. január-augusztus havi adóbevallások benyújtásának időpontjára nem áll olyan adat rendelkezésre, mely a könyvelési alapbizonylatok hiányát kétséget kizáróan igazolná. Sőt, ezzel ellentétesen vallott II.r. vádlotton kívül Kft6. akkori könyvelője, tanú3, és ezt igazolja a cég tőle lefoglalt 2007. októberéig rendelkezésre álló ÁFA analitikája is. Mindezek alapján tehát az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítás, miszerint a II.r. vádlott bizonylatok hiányában vallott a levonható adóról, megalapozatlan, e következtetés levezetése az elsőfokú ítéletben egyébként meg sem történt. Az elsőfokú ítélet 96. oldalán írtakból az tűnik ki egyébként, hogy a törvényszék az ügyvezetőt terhelő könyvelési iratok megőrzésére vonatkozó kötelezettség megsértését értékelte elkövetői magatartásként, mely azonban amellet, hogy az adóbevétel csökkenéssel (vagyoni hátrány okozással) okozati összefüggésben nem állt, nem illeszthető sem az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény 310. §(1) bekezdésében meghatározott adócsalás, sem pedig a jelenlegi Btk. 396. § (1) bekezdésben meghatározott elkövetési magatartásai körébe sem.

- [113] Az ítélet tábla ezért - amellet, hogy az érintett ÁFA bevallások benyújtásának időpontját és tartalmát rögzítette - II.r. vádlott, tanú3 és az előbbiekben megjelölt okirati bizonyítékokból arra a ténybeli következtetésre jutott, miszerint az alapbizonylatok hiánya a bevallások időpontjában, s ekként ezen időszak tekintetében az adóhatóság szándékos megtévesztése kétséget kizáróan nem igazolt.
- [114] Nyilvánvalóan más a helyzet a 2007. október 3. napját követően benyújtott (2007. szeptember-2008. december havi ÁFA bevallások) adóbevallások esetében (A/I/2. tényállási pont), figyelemmel arra, hogy a körülményekből II.r. terheltre vonatkoztatva is egyértelmű következtetés vonható arra, hogy a gazdasági társaság irányításában, tagjaiban stb. történő változásokat az ellenőrzés ellehetetlenítése motiválta. Az ítélet tábla e megállapítást megalapozó releváns körülményekre már fentebb utalt, s II.r. vádlott ezzel kapcsolatos tudattartalma abban is tetten érhető, hogy a cég üzletrészeinek átruházásával a székhely, ahol egyébként a későbbiekben rendelkezésre álló jelentés szerint Kft6. nem volt elérhető, az üzletrészek és az ügyvezetői tisztség átruházásával sem módosult. Ezen túlmenően szükséges utalni például tanú7, tanú8, tanú9, tanú10, tanú11, tanú12, tanú13, tanú14 vallomására, akik úgy nyilatkoztak, hogy a cég vezetésben bekövetkezett változásokról nem tudtak, a korábban elindított munkákkal összefüggésben az egyeztetést ezt követően is II. r. vádlottal végezték, a számlákat (munkabérek) tőle kapták meg, s a kifizetést az általa közölteknek megfelelően teljesítették. Azt, hogy a már meglevő üzleti partnerek tekintetében az ügyvezetői feladatokat ténylegesen 2007. október 3. napját követően is II.r. vádlott vitte tovább, a bankszámla feletti megmaradt rendelkezési jogosultsága, az onnan történt készpénz felvételei és az is alátámasztja, hogy a csatolt szerződéseken a „B” aláírás nemcsak a 2007. október 3.-át követő keltezésű, de azt megelőző szerződéseken is előfordult. Ez pedig alátámasztja I. r. terhelt azon terhelti előadását, miszerint II.r. vádlott vele több alkalommal is szerződéseket íratott alá, számlákat töltetett ki, azok tartalmát azonban nem ellenőrizte. Mindezek alapján II.r. vádlott A/I/2. pontban írt cselekvősege, figyelemmel arra is, hogy Kft6. ÁFA bevallásai végig II.r. terhelt ügyfélkódjával és az ő e-mail címéről kerültek feltöltésre, a bűnsegédi - törvényi tényállás keretein kívül eső - közreműködésen messze túlmutatott.
- [115] Megjegyzendő egyébként, hogy az adóhatóság e-mail cím1 e-mail címre vonatkozó fenti tájékoztatása egyértelműen cáfolja a II.r. vádlott azon tárgyalási védekezését, miszerint ez az elektronikus levelezési cím csak igen rövid ideig élt, abból az adóbevallások benyújtásáról nem értesült.
- [116] A cég 2007. szeptember-2008. december havi ÁFA bevallások tekintetében tehát mindezek alapján már messzemenően egyetértett az ítélet tábla is a II.r. vádlott tudattartalmára vont azon elsőbírói következtetéssel, hogy már a bevallások benyújtásának időpontjában is tisztában volt Kft6. könyvelésének, beszerzésre vonatkozó alapbizonylatainak hiányával.
- [117] Az A/I/2. tényállási pontban is szükséges volt feltüntetni a bevallások benyújtásának időpontját, tartalmát és az adott bevallási időszak tekintetében okozott jogosulatlan adóbevétel csökkenés összegét. Ez az elsőfokú ítéletben írtaktól azért módosult, mert az előbbiekben kifejtettek szerint a 2007. szeptemberre vonatkozó, de 2007. október 19. napján benyújtott bevallással összefüggő adóbevétel csökkenés, értelemszerűen e pontba tartozott.

- [118] Ezen túlmenően a törvényszék utalt ugyan szakértő² kiegészítő könyvszakértői és szakértői könyvszakértői véleményében írtakra, de indokolása nem tartalmazta annak levezetését, hogy a jogosulatlan adóbevétel csökkenés (vagyonhiány) összességét egyes bevallási időszakokban milyen adatok alapján határozta meg. A másodfokú bíróság ezért ezzel összefüggésben arra mutat rá, hogy az értékesítés adóalapja és adó összege tekintetében 2008 évben ugrásszerű emelkedés történt, így megalapozott az a következtetés, hogy azt nyilvánvalóan Kft². felé kibocsátott - fiktívnek minősített - számlák figyelembe vételével határozták meg. Erre tekintettel nem lehetett az adóbevétel csökkenés összege a levonásba helyezett adó teljes összegével azonos, hiszen annak egy része nyilvánvalóan a valótlan, ekként az ÁFA törvény hatálya alá nem tartozó gazdasági eseményről kiállított számlák adóvonzatának ellentételezését szolgálta, ezért további adóbevétel csökkenést (vagyonhiányt) nem okozott. Büntetőjogi értékelés alapját ugyanis nem képezheti az ÁFA törvény 147. § (1) bekezdésében meghatározott szankció, miszerint a gazdasági esemény megtörténte tekintet nélkül adófizetésre kötelezett, aki a számlán áthárított adót tüntet fel. Mindezekből az következik, hogy miután Kft⁶. egyik ÁFA bevallásában sem került visszaigénylő pozícióba, az adóbevétel csökkenés összege az igazolt ÁFA törvény hatálya alá tartozó értékesítések, szolgáltatások után fizetendő ÁFA összegét nem haladhatta meg. Ennek összesítését szakértő² 2012. október 8. napján kelt kiegészítő szakértői véleményének 3. oldalán található táblázata részletesen tartalmazta. Azt - szakértői véleményére figyelemmel - csak 2008. december hónap vonatkozásában kellett módosítani, mely időszakban Kft². felé számlakibocsátás nem történt, s ahol szakértői nem észlelte, hogy a beszerzést terhelő, levonható adó összege nem érte el az igazolt értékesítést terhelő, fizetendő adóként feltüntetett összeget, így az adóbevétel csökkenés nem utóbbi, hanem a beszerzést terhelő, levonható adóként megjelölt összeggel azonos.
- [119] Ezen túlmenően, bár erre nem az érintett II.r. vádlott, hanem III. és IV.r. vádlott védője utalt, az ítélet tábla mégis szükségesnek tartotta megjegyezni, hogy nincs ellentmondás aközött, hogy a könyvelés, alapbizonylatok hiánya csak a levonásba helyezett adóval összefüggésben került értékelésre.
- [120] Ez pedig az adólevonás jogának és adófizetés kötelezettségének eltérő jogi természetéből fakad. Az adólevonás joga alanyi jog, annak gyakorlása - a feltételek fennállása esetén - kizárólag az adózó döntésén alapul, és nem tehető függővé pl. attól, hogy a számlát kibocsátó adóalany adóbevallási vagy fizetési kötelezettségének eleget tesz-e. Meg kell azonban felelnie - ahogy arra több közzétett eseti döntés (pl.: EBH.2016.K.33) már rámutatott - az adólevonási jog gyakorlásához szükséges alanyi és tárgyi feltételeknek, rendelkeznie kell adóalanyisággal, számlával és megfelelő nyilvántartásokkal, melyekből az adólevonási jog gyakorlásának alapját képező körülmények, az érintett időszak és összeg megállapítható, ellenőrizhető. A hatályos ÁFA tv. 127. § (1) bekezdés a) pontjában írt, az ügylet teljesítését igazoló számla hitelessége, mint az adólevonási jog tárgyi feltételének megléte ugyanis kizárólag a kapcsolódó könyvek, nyilvántartások adatai alapján igazolható (ellenőrizhető), s azok vezetésére vonatkozó kötelezettséget a számviteli törvény, de az ÁFA tv. 179. § és 180. §-ában foglalt rendelkezések külön is nevesítik. Az adólevonás joga az adóalanyt illeti meg, s erről nevében kizárólag a képviselőjét ellátó személy jogosult nyilatkozni; a joggal a hatóságok, bíróságok az adóalany helyett nem élhetnek, az adólevonás jogának nem érvényesítése értelemszerűen számon nem kérhető. Nyilvánvalóan más a helyzet az értékesítést terhelő, fizetendő adó bevallásával, mely nem az adózó önkéntes döntésén, választásán alapul. A fizetendő adó bevallásának, megfizetésének

- kötelezettségét az ÁFA tv. 2. §, 55.§, 56.§, 65. §-a nevesíti, e kötelezettség teljesítése alól az adózó (képviselője) a bizonylatok (könyvelés) hiánya miatt nem mentesül.
- [121] II.r. vádlott mint Kft6. egyes ügyvezetői feladatait továbbra is ellátó személy tudomással bírt a társaság gazdasági tevékenységéről, tisztában volt az elvégzett munkák volumenével, értelemszerűen azzal is, hogy a társaságot a tevékenysége után az adott időszakra vonatkozóan ÁFA fizetési kötelezettség terheli, ahogy azzal is, hogy könyvelés (alapbizonylatok) hiányában ezzel szemben adólevonási jog gyakorlásának feltételei nem állnak fenn. Így amikor ennek figyelmen kívül hagyásával I. r. terhelttel szándékegységben közreműködött az adóbevallások ügyfélkódjával és e-mail címeről történő benyújtásában, nem vitásan tudott arról is, hogy azzal összefüggésben az adott időszakban a beszerzést terhelő, levonható adóként feltüntetett összeggel egyező értékű vagyoni hátrányt (adóbevétel csökkenést) idéz elő.
- [122] Az A/I/3. tényállási pont vonatkozásában a másodfokú bíróság alapvetően egyetértett a törvényszék következtetéseivel.
- [123] Elsőként azonban az érdemel kiemelés, hogy a fellebbviteli főügyészségi átirat nem tényszerűen hivatkozott arra, hogy a Nógrád Megyei Főügyészség vádirata II.r. vádlottnak a Kft6. 2008 évi társasági adóbevétel csökkentésében való bűnsegédi bűnrészességének megfelelő tényeket is tartalmazta. A fenti vádirati tényállás I/3. pontja ugyanis II.r. vádlottra vonatkozóan csak 2007 évet illetően tesz megállapítást, a 2008 évvel összefüggésben írtak - mely időszakban társasági adóbevallás benyújtására Kft6. nevében nem került sor - csak a vádemelést követően elhunyt I.r. terheltet érintették. Azt, hogy a vádhatóság II.r. vádlottra vonatkozóan 2008 évre a társasági adónemet érintő megállapításokat szándékosan mellőzte, mi sem mutatja jobban, mint a Nógrád Megyei Főügyészség - vádirathoz csatolt - 2014. május 20. napján kelt határozata, melyben II.r. terhelttel szemben egyebek mellett a 2008. évi társasági adóval kapcsolatos adócsalás büntette miatt indult nyomozást - mivel a cselekmény nem bűncselekmény - megszüntette.
- [124] Az elsőfokú bíróság tehát a Be. 6. § (1) -(3) bekezdésében foglalt vádelvre is figyelemmel törvényesen járt el, amikor nem vizsgálta II.r. vádlottnak Kft6. 2008 évi társasági adóbevallásával, adóbevétel csökkenésével összefüggő esetleges magatartását.
- [125] Az ítélet tábla ezen túlmenően az A/I/3. illetőleg A/II/2, A/III/2. illetőleg B/I/2009 tényállási pontnál sem értett egyet az ügyészség társasági adóra vonatkozó érvelésével.
- [126] A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (Tao tv.) 1. §-a és 3. §-a értelmében ugyanis a társasági adó alapja az adóalany belföldi és/vagy külföldi jövedelme. A társasági adót tehát az adóalany jövedelemszerzésre irányuló vagy azt eredményező gazdasági tevékenysége egészének tükrében kell meghatározni. Mindez - még a NAV előtt folyó adóhatósági eljárásokban is, mely egyébként társasági adó tekintetében egyetlen érintett vállalkozásnál sem indult - azt jelenti, hogy amennyiben a gazdasági társaság a fentiek szerinti gazdasági tevékenységet végzett, nem lehet figyelmen kívül hagyni, ha azzal összefüggésben szükségszerűen költségei is felmerültek, függetlenül attól, hogy kiadásairól számla nem áll rendelkezésre vagy azok valótlanok. A beszerzési számlák fiktív voltának - szemben az általános forgalmi adóval, melynél a törvény írja elő, hogy adólevonási jog csak azt alátámasztó hiteles bizonylat birtokában gyakorolható - a társasági adó összegére közvetlen kihatása nincs (és az elkövetés idején sem volt). A társasági adó alapjának, mértékének vizsgálata, megállapítása túlmutat az adókötelezettséggel érintett gazdasági eseményekről kiállított számlák alaki vagy tartalmi hitelességén.

- [127] Amíg azonban az adóhatósági eljárásban, amennyiben a jövedelemmel szemben a Tao tv. szerint elszámolható kiadások nem tisztázhatók, lehetőség van az adóhiány (költségek) rendelkezésre álló adatok alapján, lényegében becsléssel történő megállapítására, ez a büntetőeljárásban a Be. 7. §-ában írt bizonyítási alapvetésekre is figyelemmel, nyilvánvalóan nem lehet irányadó.
- [128] A büntetőeljárás során a bűncselekménnyel okozott vagyoni hátrány (adóbevétel csökkenés) összegét a büntetőeljárasi törvény szerinti bizonyítás során, az ott írtak szem előtt tartásával szükséges tisztázni.
- [129] Jelen ügyben a társasági adó kapcsán vitatott tényállási pontoknál (ahogy egyébként Kft1.-re és Kft16.-ra vonatkozó társasági adóval kapcsolatos tényállásrészeknél sem) a vádban írtak sem léptek túl azon a mára már meghaladott koncepción, miszerint a költségek elszámolására szolgáló bizonylatok hiánya, illetőleg alaki vagy tartalmi valótlanúsága önmagában is megalapozza a társasági adóra elkövetett adócsalás (költségvetési csalás) miatti büntetőjogi felelősséget. S így a vádló által e körben felajánlott (szakértői) bizonyítás sem terjedt túl annak meghatározásánál, hogy az igazolt bevételekkel szemben mennyi költség az, amely hiteles számlával igazolt, s így a társasági adófizetési kötelezettség meghatározása lényegében matematikai számításra korlátozódott. E tényállási pontoknál tehát a ráfordítások tényleges felmerülésére, azok összeszerűségére vonatkozó tények tisztázása elmaradt, s e körben a vádhatóság bizonyítást nem is ajánlott fel, így a Be. 593. § (4) bekezdése értelmében a megalapozatlanság következményei nem alkalmazhatók.
- [130] Az elsőfokú bíróság tehát a rendelkezésre álló, ügyészség által felajánlott bizonyítékok alapján helytállóan jutott arra a megállapításra, hogy a gazdasági tevékenység során felmerült tényleges költségek, s így a társasági adó (adócsökkentés) mértéke kétséget kizáróan nem igazolható.
- [131] Az A/II/1. illetőleg A/III/1. tényállási pontban írtak kapcsán a másodfokú bíróság a bevallások benyújtási időpontjának, tartalmának jelentőségén illetőleg a beszerzést terhelő levonható adó körében figyelembe vett fiktív számlák adatai feltüntetésének szükségességén túl arra hívja fel a figyelmet, hogy a tényállásnak a gazdasági esemény(ek) megtörténtére/meg nem történtére vonatkozó ténybeli következtetés és nem annak levezetése a része, utóbbi a bizonyítékok értékelése körében fejtendő ki. Ekként az A/II. tényállási pont első bekezdésében írtak szinte teljes tartalma mellőzendő volt. Ugyancsak értelmezhetetlen volt az A/III. tényállási pont bevezetője az előbbiekre és arra is figyelemmel, hogy az a A/III/1. tényállási pontban írtakkal nem mindenben állt összhangban. Ugyancsak szükséges a terhelti védekezésekre figyelemmel arra is rámutatni, hogy egy számla fiktív volta nem pusztán a benne szereplő gazdasági esemény meg nem történtére vezethető vissza, a számla bármely lényeges elemének (szerződő felek, tevékenység, összeg stb.) valótlanúsága, amennyiben arról a befogadó tudott, az ÁFA levonás jogát kizárja.
- [132] Az A/II/1. illetőleg az A/III/1. tényállási pontoknál az adóhiány (jogosulatlan adóbevétel csökkenés) összege a levonásba helyezett fiktív számlák ÁFA tartalmának összegével azonos (1/2006. BJE 1. pont). A számlák fiktív voltának megítélése pedig mérlegelés körébe tartozik, így valamennyi könyvszakértő, s a magánszakértői véleményt előterjesztő szakértő3 ezzel kapcsolatos személyes álláspontja is érdektelen. Amellett, hogy a könyvszakértőknek nem feladata a számlák tartalmi hitelességének megállapítása, az tőlük azért sem várható, mert munkájukat kizárólag a könyvelési iratok alapján végzik, egyéb bizonyítás felvételére terhelti és tanúvallomások elemzésére lehetőségük, kompetenciájuk nincs.

- [133] Minthogy az e tényállási pontban érintett számlák fiktív (tartalmában nem hiteles) voltát, mint tényállítást a vádirati tényállás is tartalmazta, nem sérti a vádelvet az, ha az ítélet tábla a bizonylatok valótlanosságát más körülményekből, adatokból is megállapíthatónak tartotta.
- [134] A másodfokú bíróság megítélése szerint e tényállási pontoknál egyébként az okirati bizonyítékokból következő tények, adatok részletes vizsgálata és a terhelti valamint tanúvallomásokban szereplő ellentmondások felismerése és abból a szükségszerű ténybeli következtetések levonása elmaradt. Az elsőfokú bíróság - amellet, hogy helytállóan utalt arra, miszerint a számlák adólevonási jog gyakorlására való alkalmasságának megítélése nem szakértői feladat - a bizonyítékok értékelése során mégsem lépett túl a szakértők formális következtetésein. Emellet alapvetően téves volt I. r. terhelt nyilatkozatainak, tanú- és terhelti vallomásai értékelésének kiindulópontja és terjedelme, mely lényegében csak nevezett büntetőjogi felelősségét vitató védekezésének cáfolatára terjedt, az annak alapjául szolgáló tények, körülmények összevetését elmulasztotta. Önmagában ugyanis az, hogy I.r. terhelt büntetőjogi felelősségének tagadása, annak fényében, hogy tényleges, általa sem vitatott ügyvezetői feladatokat látott el, nem foghatott helyt, nem teszi hiteltelenné egyéb konkrét adatokat, körülményeket tartalmazó előadásait, terhelt társai cselekvőségére, tudattartalmára vonatkozó állításait, főként ha azokat egyéb bizonyítékok is alátámasztották.
- [135] Tévesen bagatellizálta továbbá a törvényszék azon tanúvallomásoknak (pl.: tanú15, tanú16, tanú17, tanú18, tanú19, tanú20, tanú21, tanú22, tanú23) jelentőségét, melyek III.r. és IV.r. vádlottak Kft6.-nál a munkavégzés irányításában, a munkáltatói jogok gyakorlásában betöltött jelentős, sőt egyesek ügyvezetői szerepét állították, főként, hogy tanú15 a tárgyaláson 2015. december 3. napján történt tanúkenti kihallgatása alkalmával (47. számú jegyzőkönyv 16-17. oldal) vallott IV.r. vádlott írásbeli tanúvallomás elkészítésében való közreműködéséről is. Megjegyzendő, hogy nevezettek Egészségügyi Pénzár által adott jelentés szerinti egy hónapot el nem Kft2. általi foglalkoztatása (tanú15 2007. május 18-31., tanú17 2007. május 2-31., tanú16 2008. november 24. december 31.) e tanúk által előadottakra magyarázattal nem szolgálhatott, hiába utalt erre III. és IV.r. terhelt. Kétségtelen, hogy nagy számban tettek tanúk olyan tartalmú írásbeli vallomást, melyekben Kft6. kapcsán munkáltatói jogot gyakorló személyként egyedül I. r. terheltre utaltak, ez azonban figyelemmel arra, hogy I.r. terhelt maga sem vitatta, hogy a már kiborítékolt béreket volt, hogy átadta a dolgozóknak, s szerződéseket is írt alá, a fenti tanúvallomások és I. r. terhelt nyilatkozatainak nyomatékát nem csökkentette. Ezen kívül ugyancsak nem hagyható figyelmen kívül például tanú24, tanú25, tanú26 írásbeli tanúvallomása, melyben tanú27 mint munkáltatói jogokat gyakorló személy neve egy fehér hibajavítóval történt lefestés fölé írva szerepelt, ráadásul oly módon, hogy tanú24 esetében az alatt szereplő, lefestett névből a „J” keresztnév még egyértelműen kivehető.
- [136] A másodfokú bíróság ezen túlmenően I. r. terhelt terhelti vallomását alátámasztó jelentős nyomatékot tulajdonított az utóbb egyesített (B./ tényállási pont) ügyben azon személyek írásbeli tanúvallomásának (tanú28, tanú29, tanú30, tanú31) akik Kft3. és Kft1. kapcsán nyilatkoztak a munkáltatásuk körülményeiről, lényeges elemeiről, s előbbi cég kapcsán IV. r. vádlottról említést tettek. E tanúk ugyanis alapvetően cáfolják IV.r. vádlott azon állításait, miszerint rögtön megszakították a kapcsolatot I.r. terhelttel, amint tudomást szereztek visszaéléseiről.
- [137] I.r. terhelt állításait az előbbieken már hangsúlyozott tanúvallomásokon túl több okirati bizonyíték is alátámasztotta, melyek együttesen már kétséget kizáróan igazolták Kft2. felé a Kft7. és Kft6. nevében kiállított számlák fiktív voltát és III.r., IV.r. terheltek ezzel kapcsolatos tudattartalmát is.

- [138] Így az a cégnyilvántartásból, szerződésekből, számlákból adódó azon tény, hogy a Kft7. és Kft6. esetében Kft2.-vel az üzleti együttműködés a teljesen azonos módon zajlott „átruházást” követően indult, melynek során egyik cég székhelye sem változott, ukrán személyek lettek a társaság tulajdonosai illetőleg képviselői, s I. r. terhelt kézbesítési megbízottként került a cégnyilvántartásba bejegyzésre. Az is teljesen azonos, hogy utóbbi későbbi képviselői jogosultságát az ukrán illetőségű ügyvezető tulajdonosnak tulajdonított meghatalmazással igazolta. Ezen adatoknak azért is fokozott a jelentősége, mert IV. r. és III. r. terhelték adóhatósági és büntetőeljárás során tett előadásuk szerint fenti cégekből kizárólag I. r. terhelttel találkoztak, aki viszont eredeti aláírással ellátott meghatalmazást soha nem mutatott be.
- [139] A III. és IV.r. vádlottaknak a gazdasági események számlák szerinti teljesülését állító védekezését kérdőjelezi meg az is, hogy a szerződéseken, számlákon, teljesítési igazolásokon, annak ellenére, hogy más állításuk szerint a társaságtól nem járt el, mégsem kizárólag I. r. terhelt neve névaláírás szerepel. A Kft2. felé kiállított számlákon (és az aláírási címpéldányon) található MM aláírás ugyanakkor valószínűsíthetően egy személytől, de nem a névtulajdonostól származott.
- [140] III.r. és IV.r. emellett az adóhatóság előtt akként nyilatkoztak, hogy Kft7.-tel az üzleti kapcsolat azért szűnt meg, mert I. r. terhelt a továbbiakban nem kívánt velük együttműködni. Ennek azonban ellentmond, hogy az üzleti kapcsolat I. r. terhelttel egy másik cég, Kft6. nevében kihagyás nélkül folytatódott.
- [141] Az ítélet tábla megítélése szerint III. és IV.r. vádlott védekezésének egyértelmű cáfolatát jelentette az is, hogy az I. r. terheltől lefoglalt, „G-nek kezdetű” szöveget tartalmazó dokumentum, mely lényegében egy hatósági eljárás során követendő védekezési taktikát fogalmazott meg, egyértelműen III.r. vádlottól származik. S ugyancsak abban is, hogy III.r. terhelt lakóhelyén Kft6-tal illetőleg Kft7.-tel kapcsolatos iratok, számítástechnikai rendszeren rögzített adatok kerültek lefoglalásra. Erre nevezett tárgyalási szakban írásban adott magyarázata, hogy tőle I. r. terhelt egyszer tanácsot kért, s az ott elhangzottakat foglalta írásba, teljes egészében elvethető. Nemcsak azért, mert e magyarázat utóbb a korábbi vallomásának módosítása eredményeképpen született, de azért is, mert a két gazdasági társaság egyidőben nem működött, így nehezen elképzelhető, hogy a két cég tekintetében I. r. terhelt egy alkalommal kért volna tanácsot. Emellett az iratok nagyobb száma, jellege (pl. a munkavállalókkal kapcsolatos kimutatások) sem támasztotta alá III.r. vádlott előadását.
- [142] Az ellenőrzés teljes hiányában is tetten érhető III. és IV.r. vádlottak tudatossága illetőleg a számlák fiktív voltára vonatkozó ismerete. A munkaerő-kölcsönzési tevékenység nyilvántartásba vételéről, a „továbbkölcsonzés” jogszabályi tilalmáról ugyanis, mint a hasonló tevékenységet végző Kft2. ügyvezetői nyilvánvalóan tisztában voltak. Mindezek szándékos figyelmen kívül hagyása ugyancsak a számlák fiktív voltára, azok adóelkerülést célzó kiállítására utal.
- [143] További I.r. terhelti előadásait erősítő adat, miszerint Kft2. és Kft7. közötti 2007. január 2.-i keltezésű vállalkozási szerződésben olyan munkákra történő alvállalkozói igénybevétel szerepelt, melyekre vonatkozó szerződés a megrendelő és a vállalkozó között akkor létre sem jött (egy esetben azt több hónappal megelőzte).
- [144] I. r. terhelt azon állítását, miszerint a számlákon szereplő összeg ugyan átutalásra került, de az átutalás összegeit általában még aznap készpénzben felvette és III. vagy IV.r. vádlottakhoz visszajuttatta, a bankszámlaforgalmi adatok is megerősítették. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis Kft2.-től származó teljes vagy csaknem teljes összeg utalás napján készpénzben történő felvételét Kft6. működése nem indokolta.

- [145] Az adóhatósági vizsgálat anyagai, a jegyzőkönyvek, az ott becsatolt 2007. évre vonatkozó ÁFA analitika, számlák és a bevallások adatai, a könyvszakértői vélemények megállapításai, III. és IV.r. vádlottak ezt nem is vitató vallomásai, adóhatóság előtt tett nyilatkozatai, szakértői vélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy Kft2. könyvelésébe a Kft7. nevében kibocsátott számlákat beállították és az is, hogy azok adótartalmát a vonatkozó havi ÁFA bevallások elkészítésénél a beszerzést terhelő, levonható adó körében figyelembe vették.
- [146] Ugyanezen megállapítás tehető Kft6. nevében a Kft2. felé 2008 évben kiállított számlákról annak ellenére, hogy 2008 évre vonatkozóan a büntetőeljárás során Kft2. ÁFA analitikájának, könyvelési anyagának lefoglalására nem került sor. III.r. és IV.r. vádlottak maguk is vallottak a számlák befogadásáról, és a számlák ÁFA tartalmának levonásba helyezéséről, s ezt igazolták a bevallások adatai is. Figyelemmel ugyanis arra, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján Kft2.-nek beszerzői oldalon legjelentősebb, lényegében egyetlen állandó üzleti partnere Kft6. volt, Kft2. 2008 évben havi ÁFA bevallásában az értékesítést terhelő, fizetendő adó összegét megközelítő beszerzést terhelő, levonható adót csak a Kft6. által kibocsátott számlák figyelembe vételével vallhatott. A számlák befogadását a 2008. március havi ÁFA bevallás utólagos ellenőrzéséről készült adóhatósági jegyzőkönyv is egyértelműen alátámasztotta, annak során ugyanis az ÁFA analitika benyújtásra és ellenőrzésre került, a megállapítások szerint a beszerzést terhelő ÁFA analitika tartalmazta Kft6. számláit is.
- [147] A III. és IV.r. védőjének érvelésével szemben fel sem merülhet az Art. 1. § (3a) bekezdése alapján az adóhatóság számára tilalmazott, az adott jogviszony alanyainak eltérő minősítése. A Kft7. fizetendő általános forgalmi adó összege tekintetében ugyanis az elsőfokú ítéleti tényállás megállapítást nem tett, a Kft6. által fizetendő Áfa mértéke Kft2. felé kiállított számlák Áfa tartalmával csökkentésre került. Ezen túlmenően Kft2. által harmadik fél (pl.: Kft8.) felé kiállított számlák már eltérő jogviszony keretében keletkeztek, ahogy arra határozataiban a NAV rá is mutatott.
- [148] A III. és IV.r. vádlottak védőjének az adóhiány (vagyonhiány) megállapíthatatlanságára vonatkozó kijelentése ellentétes az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (korábbi Áfa tv.) és az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) rendelkezéseivel, és az ÁFA hozzáadott érték adó jellegének kizárólag makroszintű közgazdasági szemléletű hibás megközelítéséből fakad, miközben figyelmen kívül hagyja az adólevonási jog gyakorlásának az általános forgalmi adóról szóló korábbi Áfa tv. 35. § (1) bekezdésében illetőleg a hatályos Áfa tv. 127. §-ában rögzített azon alapvető tárgyi feltételét, hogy az csak az előzetesen felszámított adó összegét hitelesen igazoló dokumentum birtokában gyakorolható. A bírói gyakorlat következetes abban is, hogy a számla nem csak azokban az esetekben nem hiteles és nem szolgálhat adólevonás alapjául, amikor az azon feltüntetett gazdasági események nem valósultak meg, hanem azokban az esetekben sem, amikor a benne foglalt gazdasági esemény nem a feltüntetett személyek között, nem az ott rögzített díjazás ellenében ment végbe (BH.2012.273, BH2007.202, BH1999.357).
- [149] A korábbi Áfa tv. 32. § (1) bekezdése (hatályos Áfa tv. 120. § a) pontja) meghatározta az adólevonási jog tartalmát is, miszerint az ÁFA alanyát megilleti az a jog, hogy az általa fizetendő adó összegéből levonja a rá tárhárított adó összegét, azaz a levonható adó összegét az adózó az általa fizetendő adó összegével szemben számolja el, az adólevonási jog gyakorlásával közvetlenül az általa fizetendő adó összegét csökkenti, a cselekmény

megítélésénél tehát közömbös, hogy a számlakibocsátó eleget tesz-e az adó bevallására vagy megfizetésére vonatkozó kötelezettségének, arra a számla befogadójának jellemzően ráhatása sincs.

- [150] Utalni kell arra is, hogy amennyiben a számla fiktív, nem is kerül sor az ÁFA törvény tárgyi hatálya alá tartozó gazdasági eseményre, így adófizetési kötelezettség azután nem - illetőleg csak a szankciójellegű, már fentebb taglalt 147. § (1) bekezdéséből adódóan - keletkezik, azok után értelemszerűen adólevonási jog sem gyakorolható.
- [151] A fiktív számlák adótartalmának levonásba helyezése esetén ezért szükségtelen annak vizsgálata, hogy a számlakibocsátó bevallotta-e a fizetendő adója körében a fiktív számlák ÁFA tartalmát vagy sem, az adólevonási jog gyakorlásának ugyanis nem az adó számlakibocsátó által történő bevallása és megfizetése, hanem csupán az arra jogosító hiteles bizonylat a feltétele.
- [152] Az A/II/2. illetőleg A/III/2. tényállási ponttal kapcsolatos álláspontját a másodfokú bíróság már a korábbiakban az A/I/3. pontnál kifejtette. Az érdemben helyes elsőfokú ítéleti megállapításokat csupán a társasági adóbevallás adataival volt szükséges kiegészíteni.
- [153] Az A/III/3. tényállási pont kapcsán a másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy nem alap nélküli azon védői kritika, hogy a 2008 évi beszámoló közzétételének elmaradása és az, hogy a szakértői vizsgálat idején a főkönyvi könyvelés és az analitika nem állt rendelkezésre a számvitel rendje megsértése büntetnének megállapítására alapot nem adhat, azok ugyanis nem tényállásszerű elkövetési magatartások. A másodfokú bíróság ezért ezen mondatrészeket a tényállásból mellőzte. A szakértői vizsgálat időpontjában, illetőleg a büntetőeljárás megindításakor, a lefoglalások megtörténtekor III. és IV.r. vádlottakat, mint Kft2. ügyvezetőit számviteli törvény szerinti kötelezettségek nem terhelték, azon időpontra a gazdasági társaságot már a felszámoló képviselte.
- [154] Ezen túlmenően az adóigazgatási eljárás anyagaiból, tanú32, Kft2. felszámolóbiztosának írásbeli tanúvallomásaához csatolt mellékletekből az is kitűnik, hogy a gazdasági társaság 2007. évi könyvelése korábban rendelkezésre állt, s 2010. szeptember 23. napján a cég 2008 évi beszámolója is átadásra került. Ugyanakkor viszont nem tényyszerű a védő azon hivatkozása, miszerint a 2008-ra vonatkozó könyvelési anyag az adóhatóságnál vagy a felszámoló biztosnál maradt volna, az esetben ugyanis 2011. május 9. napján azt IV. r. vádlott lakóhelyén tartott házkutatás során nem lelhatték volna fel. Kétségtelen, hogy Kft2. ekkor megtalált irataiból csak a Kft6. által kiállított számlák kerültek lefoglalásra, de ez is azt mutatja, hogy IV.r. vádlott a 2008 évi könyvelési anyagnak még a felszámolás elrendelése (és befejezése) után is birtokában volt. A lefoglalt számlák ugyanakkor igazolták Kft6. által kibocsátott számlák befogadását, könyvelésbe való beállítását és költségként való figyelembe vételét is.
- [155] A védő azon kifogása is helytálló, miszerint a szakértők részéről sem 2007, sem pedig 2008 évet illetően nem történt meg a számviteli törvény szerinti a megbízható és valós képet jelentősen befolyásoló hiba levezetése, kimutatása. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet nem is ezt, hanem a vagyoni helyzet áttekintésének meghíúsítását róta a III. és IV.r. vádlottak terhére. E következtetéssel pedig a tényállásban írt jelentős volumenű fiktív számlák könyvelésbe történő beállítása folytán a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.
- [156] A beszámolókészítési, könyvvezetési kötelezettség megszegésével összefüggésben bekövetkezett vagyoni helyzet áttekintésének, ellenőrzésének meghíúsulását

befolyásolhatja az áttekintést, ellenőrzést végző személy felkészültsége, rátermettsége, szakmai hozzáértése. Ugyanakkor a büntetőjogi felelősség megállapítása nem múlhat azon, hogy az előbb írt tevékenységet hiányos szakmai felkészültségű személy végezte. Ezért le kell szögezni, hogy az áttekintés, ellenőrzés szempontjából szakmailag felkészült, de semmiképpen sem laikus személy általi tevékenységet kell alapul venni. (Már csak azért is, mert az ellenőrzés fogalmát a Számvit.tv. ugyancsak tartalmazza, és azon az adóhatóság és gazdálkodó szervezet általi ellenőrző tevékenységeket ért.)

- [157] Azt is kimunkálta már a bírói gyakorlat (annál is inkább, mert korábban a vagyoni helyzet áttekintésének megnehezülését eredményező magatartások is büntetendők voltak), hogy a vagyoni helyzet ellenőrzése, áttekintése meghíúsulásáról általában a számviteli törvényben előírt rendelkezések sorozatos megszegése esetén lehet beszélni, amennyiben az olyan helyzetet eredményez, hogy a kft. (gazdálkodó szervezet) tevékenységének alapvető elemei véglegesen követhetatlenné, a potenciális érdeklődők számára hozzáférhetatlenné, megismerhetatlenné válnak. Mindez azt jelenti, hogy az áttekintés (ellenőrzés) meghíúsulása akkor következhet be, amennyiben az végleges, s további feltétel, hogy az a gazdálkodás egészére vagy döntő részére kiterjedjen.
- [158] Ezt szem előtt tartva, a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem szorul különösebb magyarázatra a vagyoni helyzet áttekintésének meghíúsulására vont következtetés, miután a fentiek szerint módosított elsőfokú ítéleti tényállás a könyveléssel kapcsolatos ismételt szabálysértéseket, igen nagyszámú fiktív számla könyvelésben történt rendszeres szerepeltetését, a bizonylati fegyelem sorozatos megsértését róta a III. és IV.r. vádlottak terhére. S emellett a számlákon szereplő gazdasági események volumene, értéke is kimagasló Kft2. időszak gazdálkodása tükrében. Kft2.-nek ugyanis Kft7. 2007 évben, míg Kft6. 2008 évben beszerzői oldalon az egyetlen jelentős üzleti partnere volt, költségei (ráfordításai) túlnyomó részét az e két cégtől származó számlák alapján számolta el.
- [159] A B./ tényállás bevezető részében eszközölt javítások a cégmásolatokon egyéb cégiratokon alapulnak. Ezen túlmenően az ítélet tábla az egyes gazdasági társaságok tulajdonosi, korábbi ügyvezetői körére is tett utalásokat, amennyiben azokból releváns - vádlottakat is érintő - személyi összefonódásokra lehetett következtetni.
- [160] A B/I/Kft3. 2009 tényállási pont Kft3. vonatkozó ÁFA bevallásainak adataival, azok benyújtásának időpontjával volt kiegészítendő. Ezen túlmenően a törvényszék logikus, meggyőző érvek alapján vetette el V.r. vádlottnak a gazdasági események számlák szerinti megtörténtét állító védekezését (elsőfokú ítélet 136-137. oldal), annak megismétlése nem szükséges, az ott leírtakat a másodfokú bíróság is mindenben osztotta. A védő perbeszédében olyan érveket, bizonyítékokat nem hozott fel - s illet az ítélet tábla sem észlelt - mely az elsőbírói mérlegelés megalapozottságát, okszerűségét megkérdőjelezné.
- [161] V.r. vádlott eljárás során a bizonyítékok ismeretében, releváns tartalmi elemeit tekintve is folyamatosan változó vallomása, figyelemmel arra, hogy korábban tanúként I. r. terhelttel egyezően vallott arról, hogy a számlák mögött tényleges gazdasági esemény nem volt, már önmagában is alapul szolgálhat a fiktív számlák rendelkezésre bocsátásában megnyilvánuló részesi magatartásának megállapítására. (Megjegyzendő, hogy nem ténszerű az V.r. védő azon állítása sem, hogy V. r. vádlott tanúként végig tagadta volna a számlák kiállítását, mert

2014. szeptember 30.-i folytatólagos tanúvallomása, melynek során a konkrét munkavégzésre továbbra sem emlékezett, a számlák kibocsátását és saját könyvelésben történt szerepeltetését a sztrónó számlákra hivatkozás nélkül elismerte.) A számlák tartalmi valótlanságát Kft10. a cég profiljába nem tartozó munka jellege is alátámasztotta, csakúgy mint az eltérő keltezéssel és tartalommal, eltérő bevallási időszakban számítógéppel kiállított két számla azonos sorszáma (2009/00058), valamint az is alátámasztotta, hogy a számlán szereplő ellenérték átutalása nem történt meg. A teljesítést alátámasztó dokumentumok hiánya, úgyszintén e számlák V.r. vádlott által is tudott fiktív voltára utal.

- [162] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el V.r. vádlott az ellenérték meg nem fizetése miatt a számla sztorniózását, illetőleg ezzel összefüggésben az adóbevétel csökkenés (vagyonhiány) vagy legalábbis az arra irányuló szándék hiányát állító tárgyalási vallomását is. V.r. terhelt védekezését ugyanis - szemben védője érvelésével - e tekintetben I.r. terhelt is cáfolta, s ezt támasztotta alá, hogy a sztornó számlák Kft3. könyvelésében nem jelentek meg, jóllehet mindkét cég könyvelését azonos személy, tanú3 intézte. A védekezése azért is értelmezhetetlen, mert a számlák egy részének teljesítési dátuma (március 31., október 31.) folytán a sztornózás kizárólag a következő bevallási időszakban volt kivitelezhető, így arra, ahogy V.r. terhelt állította, az adóbevallási és fizetési kötelezettség alóli mentesülés érdekében nem is kerülhetett sor. S ugyancsak ezen állítások valóságtartalmát kérdőjelezi meg a 2009. március 31. és 2009. május 31.-i számlák azonos sorszáma, melyből a sztornó számla keletkezése (a folyamatos sorszámozási kötelezettségre figyelemmel) nem is vezethető le.
- [163] Arra is helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, miszerint a gazdasági társaságok működésével és az általános élettapasztalattal nem összeegyeztethető az V.r. vádlottnak a számlák folyamatos sztornózására vonatkozó előadása, amely az újabb átutalással fizetendő számla kiállítására elfogadható magyarázattal nem is szolgált, hiszen még a korábbi sztorniózott számla kiegyenlítése sem történt meg. S ugyanígy nem tudott V.r. vádlott magyarázatot adni arra sem, hogy a későbbiekben kiállított számlákon miért tüntetett fel továbbra is utalás fizetési módot, ha általa is tudottan kizárólag készpénzben történt teljesítés.
- [164] A másodfokú bíróság a törvényszék indoklásából kizárólag a 137. oldal első bekezdésének utolsó két mondatát mellőzte, minthogy az e tényállási pontban egyedül érintett V.r. vádlott büntetőjogi felelőssége megítélése szempontjából közömbös.
- [165] Annyit szükséges még megjegyezni, hogy Kft10. által kiállított számlák Kft3. könyvelésébe történő befogadását és az ÁFA bevallások tartalmánál való figyelembe vételét az adóbevallás adatai és tanú3 vallomása, a cég ÁFA analitikája is igazolta.
- [166] A védői perbeszéd kapcsán még szükséges hangsúlyozni, miszerint egy adott terhelti vagy tanúvallomás valamennyi állítása egységes megítélésének kötelezettsége a büntetőeljárás törvény rendelkezéseiből nem vezethető le, sőt az ellentétben áll a bizonyítás értékelésének Be. 167. § (3) és (4) bekezdésében rögzített szabályaival.
- [167] A fiktív számlák felhasználásával elkövetett adócsalás vagy költségvetési csalás megállapíthatósága szempontjából közömbös, hogy a bűnsegédi bűnrészsége folytán a törvényi tényállás keretein kívül maradó, fiktív számlát rendelkezésre bocsátó V.r. vádlott által képviselt cég könyvelésében, bevallásaiban azok miként jelentek meg. Miután a törvényszék a fenti indokok alapján helytállóan vetette el V. r. vádlott védekezését és megalapozottan rögzítette az V.r. vádlott által is tudottan valótlán tartalmú számlák

- rendelkezésre bocsátását, ezért közömbös, hogy azzal kapcsolatban Kft10. egyébként már fel nem lelhető könyvelési anyaga milyen dokumentumokat tartalmaz.
- [168] Teljesen tévesen értelmezte a védő ezen túl az elsőfokú ítélet társasági adóval kapcsolatos azon megállapítását is, hogy „voltak gazdasági események és azoknak költségvonzatai”, ez a megállapítás ugyanis nem Kft10.-zel kapcsolatos számlákon szereplő gazdasági eseményekre, hanem általánosságban Kft3. 2009 évi működésére vonatkozott, ily módon az V.r. vádlott által rendelkezésre bocsátott számlák fiktív voltára vont ténybeli következtetéssel ellentétben nem állt.
- [169] Messzemenően egyetértett az ítélőtábla Kft6. illetőleg Kft2. társasági adófizetési kötelezettségénél már kifejtett indokok mentén azon megállapítással is, miszerint a fiktív számlák nettó értékének ráfordításként történő figyelembe vételével okozott társasági adóbevétel csökkenés (vagyonhiány) nem volt megállapítható.
- [170] A B/II/Kft1. 2012 tényállási pont megalapozottságát - minthogy azt jogorvoslati támadás nem érte - a másodfokú bíróság nem vizsgálta. Ugyanakkor VII.r. vádlott védőjének perbeszédében elhangzottakra tekintettel a másodfokú bíróság megjegyzi, miszerint közömbös, hogy a fiktív számlát kibocsátó cégek könyvelése nem volt fellelhető, miután a vevő Kft1. részéről a számlák könyvelésbe (ÁFA analitikába) való beállítása és az, hogy azokat az adóbevallások elkészítésénél figyelembe vették, egyértelműen igazolható volt. Egyebekben az elsőfokú ítéletben is írt indokok alapján a számlák fiktív voltának megállapítása kifogástalan, azt az adóigazgatási eljárás adatai, az ott a munkavállalóktól beszerzett nyilatkozatok tartalma is alátámasztotta. A számlák fiktív voltára utaltak VII.r. vádlott eljárás során tett igen ellentmondásos, s minden konkrétumot nélkülöző előadásai, melyek főként a munkálatok és a díjazás nagyobb volumenét tekintve vetettek fel alapvető aggályokat, nem beszélve arról, hogy maga a befogadó képviselője, I. r. terhelt sem emlékezett Kft24. illetőleg Kft19. munkavégzésére, s azt a Zrt1. által adott nyilatkozat sem valószínűsítette.
- [171] S bár az elsőfokú ítéletben később, nem e tényállás pontnál, hanem a 64. oldal második bekezdésében szerepel, itt utalt az ítélőtábla arra is, miszerint nem osztotta az ügyészség aggályait a számvitel rendje megsértésének büntetével összefüggő megállapítások kapcsán sem. Álláspontja szerint sem nyert ugyanis kétséget kizáróan bizonyítást az, hogy VII.r. vádlott a fiktív számlák rendelkezésre bocsátásával szándékosan segítséget nyújtott volna I. r. terheltnek Kft1. 2012 évi könyvelésében a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hiba előidézésében. Erre a fellebbviteli főügyészség átiratában írt azon nem vitatható tény sem ad alapot, miszerint a fiktív számlák bruttó összege a 200 millió forintot meghaladja, s nemcsak azért, mert köztudomású, hogy a beszámolóban a költségvetés nettó értéke kerülnek kimutatásra, s az a VII.r. vádlott által kibocsátott számláknál a 200 millió forintot meg sem közelítette. A Btk. 403. § (4) bekezdése értelmében ugyanis a megbízható, valós képet lényegesen befolyásoló hiba megállapítását a hiba, hibahatások együttes értéke (jelen esetben a fiktív számlák nettó összege) csak abban az esetben eredményezte volna, amennyiben az az ötszázmillió forintot meghaladná, melyről VII.r. vádlott közreműködésével történt számviteli szabálysértések folytán nyilvánvalóan nem lehet szó. Minden egyéb esetben a megbízható, valós képet lényegesen befolyásoló hiba mint eredmény csak akkor valósul meg, amennyiben a hibahatások (fiktív számlák nettó összegének) értéke egyben a nettó árbevétel és a mérlegfőösszeg húsz százalékát is meghaladja.

- [172] Mindebből tehát az következik, hogy a számvitel rendje bűncselekményének fenti fordulatában bűnsegédi bűnrészesség csak akkor lenne megállapítható, ha VII.r. vádlott tudata nemcsak a fiktív számlák hibahatást eredményező értékével, de azzal is tisztában volt, hogy azok Kft1. 2012 üzleti évében kimutatott nettó árbevétel húsz százalékát és a cég mérlegfőösszegének húsz százalékát is meghaladják, mely a társaság vagyoni helyzetének legalább részleges ismerete nélkül nem elképzelhető. Ily módon tehát a törvényszék helyesen tulajdonított jelentőséget azon bizonyítékok hiányának, melyek arra utaltak volna, hogy VII.r. vádlott Kft1. vagyoni helyzetéről, működésének volumenéről, azévi bevételeiről ismerettel bírt volna.
- [173] A B/II/Kft1. 2013 tényállási pontnál, amellet, hogy azt az előzőekhez hasonlóan a vonatkozó havi bevallások benyújtásának időpontját fel kellett tüntetni, illetőleg helyesbítendő volt Kft21. által kibocsátott számla teljesítési időpontja 2013. november 30. napjára (s ez az érintett bevallási időszak is módosult 2013. novemberre), a módosítások nagyobb részét az tette szükségessé, hogy a törvényszék a bizonyítékok teljeskörű, Be. 167. §-ának megfelelő értékelését nem végezte el, s tévesen vont ténybeli következtetést Kft22., Kft20. illetőleg Kft21. által kibocsátott számlákon szereplő gazdasági események nem cáfolható megtörténtére.
- [174] Egyetértett az ítéletábra az ügyészi átiratban foglaltakkal, hogy e tényállási pont tekintetében a terhelti és tanúvallomások közötti ellentmondások feloldása, s az okirati bizonyítékok (különös tekintettel az adóigazgatási eljárás irataira, az annak során keletkezett nyilatkozatokra, jegyzőkönyvekre) tartalmának mélyreható vizsgálata elmaradt.
- [175] I. r. terhelt esetében vallomásainak, előadásainak érdemi értékelését az elsőfokú bíróság arra tekintettel mellőzte, hogy nevezett az eljárás során más tényállási pontokkal összefüggésben ellentmondásosan nyilatkozott. Ez a kiinduló pont azonban alapvetően ellentétben áll a bizonyítékok értékelésének Be. 167. §-ában írt szabályaival, ráadásul adott tényállási pont tekintetében e megállapítás iratellenes is volt. I.r. terhelt ugyanis az adóhatóság előtt és a nyomozás során nem kívánta cáfolni VIII., IX.r. és X.r. terhelt állításait, sőt maga is a gazdasági események számla szerinti megtörténtét vallotta. Ennek fényében viszont nem maradhatott volna értékelés nélkül az a körülmény, hogy nem tudott semmi konkrétumot mondani egyik számla szerinti tevékenység mibenlétéről, jelentőségéről, annak eredményeiről, jöllehet, mint a szolgáltatások igénybe vevője ez kifejezetten az ő (Kft1.) érdekeit szolgálta. Amit pedig a számlák alapját képező gazdasági eseményekről, illetőleg arról adott elő, hogy a kérdéses cégekkel hogyan került kapcsolatba, az sem állt összhangban VIII.r. és IX.r. vádlottak eljárás során többször módosított, igen ellentmondásos nyilatkozataival.
- [176] Mindez azért is bírt fokozott jelentőséggel, mert Kft1. vonatkozó havi ÁFA bevallásaiból, analitikájából az is kitűnik, miszerint Kft22, Kft20. illetőleg Kft21. a vonatkozó időszakban beszerzői oldalon az egyetlen jelentős üzleti partnere volt, tehát nem elképzelhető, hogy az általa megrendelt szolgáltatások tartalmát, eredményét, a megrendelés célját a hasonló jellegű üzleti kapcsolatok nagyobb száma miatt nem tudta felidézni.
- [177] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt is, hogy a számla tartalmi valóságának megítélésénél a gazdasági észszerűség döntő jelentőséggel bír. Így alapvetően kérdőjelezi meg a számla, bizonylat hitelességét, ha a rajta szereplő szolgáltatás igénybevételét semmilyen indok (várható eredmény) nem támasztotta alá. S ez I. r. terhelt előadásai alapján, melyben a szolgáltatásokról semmilyen érdemi ismerettel nem bírt, alappal

- vetődött fel, jóllehet I.r. terhelt Kft1. egyedüli tagja és ügyvezetője volt, s így a társaság működésében nem merült fel olyan ok, mely a cég alapvetően nyereség elérését célzó működését befolyásolta volna.
- [178] Az sem elhanyagolható körülmény, hogy VIII. r., IX. r. és volt X. r. vádlottak közreműködésére egymást követően került sor, miközben köztük és az általuk képviselt cégek között is jelentős összefonódások voltak kimutathatók.
- [179] A Kft22. által kibocsátott számla kapcsán az elsőfokú bíróság nem tényyszerűen hivatkozott VIII.r. vádlott végig következetes védekezésére sem. Ezen, első alkalommal a tárgyaláson előterjesztett védekezés ugyanis az adóhatósági vizsgálat által feltárt visszaosságokra, az ott általa tett eltérő nyilatkozatok tartalmára magyarázattal nem szolgált.
- [180] VIII. r. vádlott ugyanis a kft. ügyvezetőjeként, 2014. október 6. napján írásban még akként nyilatkozott, hogy a számlán szereplő call center tevékenységet a cím5-ön naponta 3-4 ember végezte, akik napközben adminisztratív feladatokat is elláttak, melyhez az infrastruktúra szerver hoszting szolgáltatás keretén belül állt rendelkezésre, amelyre a terminálok VPN szolgáltatás keretében csatlakoztak. Szó sem volt tehát a szolgáltató írásbeli tájékoztatása előtt arról, hogy más távközlési szolgáltató rendszerét igénybevétték volna, vagy hogy helyileg máshonnan is zajlott volna a munkavégzés. A későbbi - tárgyalási szakban - jelentősen megváltoztatott tartalmú előadása, így a rendelkezésre álló bizonyítékok fényében kizárólag a megválasztott védekezéshez, a bizonyítékok tartalmához igazodott.
- [181] VIII.r. terhelt egyébként Szövetkezet1 képviselőjeként is tett írásban nyilatkozatot 2014. október 10. napján arról, hogy nincs arra vonatkozóan dokumentációjuk, hogy a szövetkezet tagjai (és kik) végeztek call center tevékenységet a kérdéses cég megbízásából, de szerintük történt ilyen, s amennyiben igen az Kft22. által biztosított infrastruktúrával, tárgyi eszközökkel történt. Minden alapot nélkülöz tehát az elsőfokú bíróság azon feltételezése, hogy nem kizárt, miszerint a call center szolgáltatást a szövetkezet tagjai egy másik távközlési szolgáltatón keresztül végezték volna.
- [182] Márpedig a telefonközpontot létesítő cég képviselője nyilatkozott arról is, hogy 2013. január hónapban 2720, február hónapban 7798, március hónapban pedig 8192 kimenő hívás volt. A számlák melléklete alapján az is megállapítható, hogy a kimenő hívások januárban 1198, február 3744, márciusban pedig 3819 perc hívásidőt eredményeztek. Ezek az adatok jól láthatóan nincsenek összhangban Kft1. megrendelő részére átadott hívásstatisztikákkal, mely szerint 2013. januárban 4650 híváskezdeményezés történt (szemben a telekommunikációs cég képviselője által vallott 2720-szal), s ebből csak 341 hívottat jelöltek meg, mint aki lecsapta a telefont. Az objektív híváskezdeményezési adatok eltérése mellett nem szorul különösebb magyarázatra az sem, hogy - miután a call center szolgáltatást végző tanú33 tanúvallomása szerint egy eredményes hívás kb. 5 percig tartott - 1198 percben 2689 érdeklődést mutató személlyel nem lehetett volna megvalósítani. A 2013. februárnál feltüntetett 4900 híváskezdeményezés - szemben a januárral - a számítástechnikai rendszerrel történt record számba belefért, azonban csak 364 személyt tüntettek fel, mint aki lecsapta a kagylót (s miután olyan nem szerepelt aki fel sem vette, így nyilván azok is itt kerültek értékelésre), így a több mint 4000 a tájékoztatást végighallgató hívott a 3743 perc beszélgetési időbe ugyancsak nem férhetett bele.
- [183] A védő fentiekkel kapcsolatos érvelése tehát téves, mert három hónap összesített adatait vizsgálva állapította meg, hogy objektíve nem megkérdőjelezhető az összesen 14580 recordszám elérésének lehetősége, ugyanakkor nem tért ki arra, hogy havi bontásban már a telekommunikációs számla részletező és a hívásstatisztika adatai nem egyeztethetők össze.

- [184] VIII.r. vádlott fenti nyilatkozatában - s ezzel a későbbiekben is egyezően vallott - azt állította, miszerint kb. 10.000 cég szerepelt az adatbázisukban, némelyik több telephellyel, székhellyel is, így az adatbázis recordjuk összességében a húszezret is megközelítette. Mindebből az következik, hogy a céges adatbázisukat szinte teljesen kimerítették a Kft1. megbízásából végzett call center szolgáltatásnál, pusztán lakatos munkákat népszerűsítve, anélkül, hogy az adatbázison bármiféle szűrést végeztek volna abból a szempontból, hogy a profiljuk a Kft1. által végzett tevékenységbe bármilyen módon beilleszthető-e. Kétségtelen, hogy VIII.r. terhelt elmondása szerint a megrendelő az adatbázis szűrést nem igényelte, ugyanakkor nem szorul magyarázatra, hogy ez viszont már eleve magában hordozta a szolgáltatás eredménytelenségét/aránytalanságát. Ily módon a szerződés megkötése a gazdasági észszerűséggel minden tekintetben szembement, annak alapján ugyanis Kft1. jelentős számban fizetett volna 1000,- Ft+Áfa díjat olyan személyek telefonos megkereséséért, akiknél már eleve nem állt fenn a lakatos munkák igénybevételeének lehetősége.
- [185] Kétségtelenül igaz az, hogy a call center szolgáltatás 1000,- Ft-os díja önmagában nem feltétlenül tekinthető eltúlzottnak, de a Kft1. részére a VIII.r. vádlott vallomása szerint nyújtott call center szolgáltatás (már az adatbázis teljesen ad hoc összetételéből adódóan is) esetében az értékaránytalanság már egyértelműen fennállt.
- [186] A terhelti védekezés alátámasztásaként hivatkozott tanúk (például tanú33) vallottak a call center szolgáltatás keretében végzett tevékenységükről is, és megállapítható, hogy a Kft1. részére teljesített munka lehetőségeiket, a más ügyfelek részére e körben nyújtott szolgáltatást messze nem merítette ki. Tanú33 tárgyalási vallomása szerint a call center szolgáltatás díja 300 Ft-ól 2.500 Ft-ig terjedt, s az ügyfelek felhívásán túl az üzlet megkötéséig terjedhetett vagy az időpont egyeztetésre felvett számok üzletkötőnek történt átadását is magában foglalta.
- [187] Kétségtelen az is, hogy az együttműködési szerződésében eredményt nem kötöttek ki, de a szolgáltatás teljes eredménytelensége és az, hogy arra a teljesítés körülményei alapján reális lehetőség sem igen volt, ugyancsak a számla fiktív voltára utal.
- [188] Hibás logika mentén vetette el a törvényszék a vád alátámasztását szolgáló bizonyítékok köréből tanú3 nyomozás során tett vallomását is, mely azt tartalmazta, hogy Kft22. nevében tanú1 call center szolgáltatásról számla (és nem a szolgáltatás) rendelkezésre bocsátását ajánlotta, ha a házipénztár hiánya ezt indokoltá teszi. Kétségtelen, hogy a számla átutalással került rendezésre, de eltérő fizetési mód a számla összegére figyelemmel a kérdéses időpontban már nem volt valós lehetőség. A házipénztár hiányát pedig nem is ekként, hanem a fiktív számlák igénybevételeének szükségszerű és köztudomású következményei folytán orvosolhatta. A fiktív számlák ellenértékeként átutalt teljes összeg ugyanis értelemszerűen nem marad a számlát kibocsátó cégnél, annak számláján, hanem „jutalék” levonása után készpénzben az utalóhoz jut vissza.
- [189] A fenti körülmények mellett VIII. r. vádlott első, nyomozás során tett vallomásával ellentétben álló, Kft1. megbízásából végzett call center szolgáltatás körében végzett tevékenységét évekkel később taglaló tanúvallomása VIII.r. terhelt védekezésének alátámasztására nem volt alkalmas.
- [190] Tanú33 esetében pedig a vallomás terhelti előadást alátámasztó voltára hivatkozás teljesen téves, nevezett ugyanis a Kft1. megbízásából végzett ez irányú tevékenységére egyáltalán

nem emlékezett, csak általánosságban beszélt feladatairól, jóllehet a rendelkezésre álló adatok alapján három hónapig ez tette ki munkaidejének túlnyomó részét.

- [191] Mindezen körülményekből pedig a másodfokú bíróság álláspontja szerint az az egyetlen következtetés vonható le, hogy a számlán szereplő gazdasági esemény I. r. terhelt és VIII.r. vádlott által is tudottan, nem jött létre.
- [192] Az sem foghat helyt, hogy a Kft22.-vel az utalványokkal kapcsolatos megrendeléseket követően merült fel a call center szolgáltatás lehetősége, hiszen az utalványok megrendelésére vonatkozó szerződés későbbi keltezésű.
- [193] IX.r. vádlott állításai a Kft20. illetőleg Kft21. által kibocsátott számlákon szereplő gazdasági eseményekkel kapcsolatban a büntetőeljárás előrehaladtával folyamatosan bővültek, ráadásul oly módon, hogy az I. r. terhelt előadásai mellett saját korábbi nyilatkozatainak, vallomásainak is ellentmondott, mind a tevékenység tartalmát, mind pedig a szerződéskötés körülményeit, a kapcsolatfelvétel módját, a kapcsolattartó személyét illetően.
- [194] Így az adóhatósági eljárásban 2014. június 5. napján még akként nyilatkozott, hogy a számlákon szereplő monitoring szolgáltatás partner elemzési technikák megismerését, a stabil működéshez szükséges kockázat csökkentő feladatok elvégzését takarta, ezt később kiegészítette Kft1. ügyfeleinek, kapcsolati hálójának (kb. 80 cég elemzését takarta), majd a büntetőeljárás során Kft1. munkavállalóinak környezettanulmányával illetőleg azzal, hogy a cég részére vevőt is akart találni.
- [195] Meg kell azonban jegyezni, hogy utóbbiak a szerződésben rögzített „követelés-kezelés, monitoring és call center” szolgáltatásba nem is illeszkedtek, ilyenről I. r. terhelt, és a nyomozás során tanú34 sem tett vallomást. Utóbbi a nyomozás során semmilyen formában nem erősítette meg a IX.r. vádlott által irányított két cég Kft1. irányába történt munkavégzését, ahogy egyébként az adóhatósági eljárás során sem, jóllehet a IX.r. terhelt gyanúsítottai vallomásában az állította, hogy a legtöbb tárgyalást tanú34-gyel folytatta le. Kétségtelen, hogy utóbb a tárgyaláson tanú34 korábbi előadását megváltoztatva, igen részletesen vallott a nyújtott szolgáltatások tartalmáról, azzal, hogy a megbeszélések túlnyomó részén ő is részt vett. Ez a megváltoztatott, a módosításokra magyarázattal nem szolgáló tanúvallomás IX. r. vádlott nyomozati vallomásait kétségtelenül alátámasztotta, nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy IX.r., még tanú34 tanúkénti kihallgatása előtt módosította korábbi gyanúsítottai nyilatkozatát, s azt vallotta, hogy tanú34 azért sem tudhatott Kft1. érdekében kifejtett tevékenységéről, mert ő volt az egyik olyan személy akit I. r. terhelt azzal gyanúsított, hogy a cég megrendelőit el akarja venni. Ezzel pedig végképp hiteltelenné vált tanú34 tárgyalási nyilatkozata, mely szerint az ő jelenlétében zajlottak volna a cég átvételére irányuló törekvésekkel kapcsolatos aggályok megbeszélése.
- [196] Meg kell jegyezni, hogy IX.r. terhelt a gyanúsítottai vallomásában már beszámolt arról, hogy kapott egy munkavállalói névsort tanú34-től, akiket ellenőrizni kellett, de ez nyilvánvalóan nem egyezhetett a tárgyaláson csatolt névsorral, aminek igen előkelő helyén maga tanú34 szerepelt.
- [197] IX.r. vádlott egyébként - bár a két megbízás között hónapok teltek el - semmilyen formában nem tudta elkülöníteni a Kft20. és a Kft21. nevében végzett tevékenységét.
- [198] Már a Kft20. és Kft1. között 2013. január 2.-i keltezésű szerződése is komoly aggályokat vet fel, miután azon Kft20. olyan bélyegzőlenyomata lett elhelyezve, melyen a cím2 alatti

- székhely szerepel, jöllehet e székhellyel a társaság csak 2014. január 13. napjától (több mint egy évvel későbbi időponttól) működött.
- [199] A Kft21. nevében végzett tevékenység igazolására a tárgyalási szakban becsatolt egy dátum nélküli neveket tartalmazó táblázat, valamint a társaság értékesítése céljából küldött fél oldalas levelek teljesen alkalmatlanok, azok a szerződésben rögzített tevékenységet (követelés-kezelés, call center szolgáltatás, PR filmek videók készítése, reklámfelület biztosítása) nem is fedik le, s I. r. terhelt ezzel kapcsolatos nyilatkozatainak sem felelnek meg. tanú35 és tanú36 tanúkénti meghallgatása sem ad magyarázatot a fentiekre, ahogy arra sem, hogy milyen több millió forint értékű munkavégzést takar a fél oldalas levél egy általános iskolai barát (tanú35) részére történő megküldése, akinek egyébként Kft1. megvételére (ahogy I. r. terhelt annak eladására) általa is elismerten komoly szándéka nem volt.
- [200] S ugyancsak nem adott magyarázatot, hogy a mintegy 80 munkavállaló „átvilágítását, környezettanulmányát” ki, milyen adatok alapján végezte, miután IX. r. vádlott az adóigazgatási eljárásban még azt állította, hogy a tevékenységben rajta és X. r. vádlotton kívül csak tanú37 vett részt.
- [201] Ugyancsak ellentmondásos tartalmú a Kft21. vonatkozásában kibocsátott 2013. november 30.-i keltezésű teljesítési igazolás, mely előre a 2013. decemberi munkavégzést is igazolta.
- [202] Mindezekből a másodfokú bíróság álláspontja szerint fenti számlák esetében is aggálytalanul megállapítható volt a bennük szereplő gazdasági esemény meg nem történte és IX.r. vádlott ezzel kapcsolatos tudattartalma.
- [203] Ugyanakkor az ítéletábra szerint sem volt egyértelműen rögzíthető, hogy VIII. és IX.r. vádlott a fiktív számlák rendelkezésre bocsátásával 2013 évben a társasági adó adónemben mekkora összegű vagyoni hátrány okozásában működtek közre. Ahogy ugyanis arra az ítéletábra már az előbbieken rámutatott, önmagában a költségek elszámolására szolgáló bizonylatok (vagy azok egy részének) valótlanága önmagában a társasági adóra elkövetett költségvetési csalás miatti büntetőjogi felelősséget nem alapozhatja meg, azok az adó valós alapjának, s így a vagyoni hátrány összegének megállapításához nem elegendők. Az adó alapját és a fizetendő adó mértékének csökkenését eredményező tények, adatok tekintetében lefolytatott bizonyítás hiánya okán e tekintetben kétséget kizáró megállapítás nem tehető.
- [204] A B/III. tényállási pontban írtak kapcsán a másodfokú bíróság egyedül a Kft3.-tól és tanú6 egyéni vállalkozótól befogadott számlák vonatkozásában írtakat nem osztotta. E körben ugyanis a törvényszék kritika nélkül fogadta el II.r. terhelt védekezését, amikor azt állapította meg, hogy bár a számlákkal összefüggésben a fordított adózás szabályinak mellőzésére szándékosan került sor, abban II. r. vádlottat nem vagyoni hátrány okozására irányuló szándék vezette, miután az áthárított ÁFA összeget is tartalmazó számlák kiállítását a beruházáshoz nyújtott támogatási szerződés követelte meg. Ez ugyanis a támogatási szerződéssel összefüggésben megküldött iratok tartalmának teljes mértékben ellentmond. Egyrészt azért, mert a támogatási szerződést, melyben egyébként a számlák kiállításának módjára vonatkozó előírás nem szerepel, 2019 januárjában kötötték meg, mely időben az Áfa tv. fordított adózásra vonatkozó szabályai már egy éve hatályban voltak, de azért sem, mert kifejezetten szerepel az iratok között egy írásos tájékoztatás arra vonatkozóan, hogy a fordított adózás alá eső számlák esetében miként kell eljárni, az adó megfizetését mely módon kell igazolni, s ez semmiben nem felelt meg a II.r. vádlott által e

- körben előadottaknak. A támogatási szerződés szerint ugyanis a folyósításának nem az áfás számla kiállítása, hanem az adó bevallása és megfizetése volt a feltétele.
- [205] Megjegyzendő, hogy korábban II.r. terhelt arra is hivatkozott, miszerint nem volt tisztában, hogy e tevékenység fordított adózás alá esne, ezt azonban egyértelműen cáfolja, hogy már 2008 utolsó negyedévében, 2008. december 4.-i keltezéssel ugyanezen beruházással összefüggésben tanú³⁸ egyéni vállalkozótól fordított adózás szabályai szerint kiállított számlát fogadott és vallott be Kft16. nevében.
- [206] Miután a II.r. vádlott védekezése az előbbieken kifejtettek értelmében teljes egészében elvethető volt, s a Kft3. adóhatóság vizsgálatának iratai alapján arra is alappal vonható következtetés, hogy a szándékosan hibásan áthárított adó összegének pénzügyi rendezésére nem került sor, nem kétséges tehát, hogy a terhelt tisztában volt azzal, hogy a fordított adózás szabályai folytán Kft3. az adót nem háríthatná át, az így kiállított számlák ÁFA tartalmának levonására nem jogosult, miután a számla szerinti tevékenység után az adó bevallására Kft16. nevében ő lenne köteles. S amikor a vonatkozó időszaki ÁFA bevallásokat ennek ellenére valótlan tartalommal nyújtotta be, tudata átfogta a vagyoni hátrány bekövetkezésének következményét is és ebbe belenyugodva cselekedett.
- [207] Nem ez a helyzet a cím6 alatti Társasház felé helytelenül a fordított adózás szabályi szerint kiállított számlánál, miután a rendelkezésre álló adatok alapján ennek kapcsán a számla kiállítására vonatkozó szabályok, illetőleg az adó bevallásának elkerülésére irányuló szándékos magatartás II.r. terhelt részéről nem igazolt. Nem volt ugyanis olyan bizonyíték, s ilyenre az ügyészség sem hivatkozott, mely ez esetben a fordított adózás szabályainak tudatos helytelen alkalmazására utalt volna, ezt a számlán szereplő munka volumene, a számla adótartalma sem vetette fel.
- [208] Ugyancsak erre az álláspontra helyezkedett az ítélet tábla a II.r. vádlott által Kft16. nevében a Kft4. felé kiállított számlákkal összefüggésben, ahol amennyiben a fordított adózás szabályainak alkalmazására sor került volna, az adó bevallására és megfizetésére nem is Kft16., illetőleg képviselője, hanem Kft4. lett volna köteles. Ily módon a helytelenül, a fordított adózás szabályinak mellőzésével kiállított számlák egy részének könyvelésből történő kihagyása, Kft16.-ot érintően vagyoni hátrány okozására nem volt alkalmas. Ugyanakkor viszont az, hogy utólagos ellenőrzés során került sor mind a négy számla sztomnázására, arra utal, hogy a szabálytalan számlakiállítás, illetőleg a számlák egy részének könyvelésből történő kimaradása, nem szándékos magatartás, hanem könyvelési hiba eredménye. Ekként értelemszerűen nem lehet irányadó a fellebbviteli főügyészség azon hivatkozása, miszerint az önellenőrzés a cselekmény büntetőjogi következményeinek elhárítására, pontosabban a büntetőjogi felelősség alóli mentesülésre nem alkalmas. Az adóalap és ennek megfelelően az adó nem jogszabálynak megfelelő megállapítása és bevallása ugyanis visszavezethető egyrészt szándékos magatartásra vagyis az adóhatóság megtévesztésére, másrészt tévedésre, azaz a jogszabály téves értelmezésére, számolási hibára, elírásra. S az önellenőrzés ez utóbbi korrekcióját a büntetőjogi következmények nélkül biztosítja is. Ezen túlmenően a fellebbviteli főügyészség érvelése azért is téves, mert az önellenőrzés előtt vagyoni hátrány még be sem következett, a cselekmény a befejezettség stádiumáig nem jutott el.
- [209] Az ítélet tábla a Kft25.-től befogadott számlák megítélése tekintetében is egyetértett az elsőfokú bíróság okfejtésével, következtetésével. Az elsőfokú ítéletben felhozott körülmények a gazdasági események számla szerinti meg nem történtét, azok tartalmi valótlanágát kétséget kizáróan alátámasztották.

- [210] E tényállási pont is kiegészítendő volt azonban Kft16. vonatkozó időszaki bevallásának adataival, a benyújtás időpontjaival, mely jelen esetben azért sem elhanyagolható jelentőségű, mert 2009. I. negyedévben Kft16. beszerzést terhelő levonható adója meghaladta az értékesítést terhelő adó összegét, tehát visszaigénylő pozícióba került. Ez pedig - figyelemmel az alkalmazott büntető törvényre -II.r. vádlott cselekményeinek minősítésére is kihatással volt.
- [211] A fentiek szerint irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság következtetései a büntetőjogi felelősség kérdésében okszerűek voltak III.r., IV.r., V.r., VII.r. és XIII.r. vádlott tekintetében, a cselekmények minősítésével azonban az ítéletábra nem mindenben értett egyet. II.r. vádlott esetében, bár e következtetések nem mindenben voltak helytállóak, a törvényi egységbe tartozó bűncselekmények vonatkozásában a bűnösség megállapítására helytállóan került sor.
- [212] II.r. terhelt esetében, amellett, hogy az irányadó tényállás helyesbítéséből adódóan az ítéletábra az A/I/1. illetőleg B/III. tényállási pontban írt cselekmények büntetőjogi megítélésével maradéktalanul nem értett egyet, mindezek a minősítés egyéb változásaira is figyelemmel eltérő irányú rendelkezést az egyébként a törvényi egységbe tartozó egyes bűncselekmények tekintetében nem tettek szükségessé, s így a másodfellebbezés lehetősége nem nyílt meg. Az ugyanis, hogy a folytatólágosság törvényi egységébe tartozó részecselekmények közül többet a másodfokú bíróság nem látott megállapíthatónak vagy pont ellenkezőleg, a törvényszék álláspontjával szemben megállapíthatónak tartott, a folytatólágosság egységébe tartozó cselekmények egységes elbírálása okán felmentő rendelkezés meghozatalát, illetve további bűncselekményben a bűnösség megállapítását nem eredményezhette, ellentétes döntés tehát nem születhetett (Kúria Bpkf.III.1.300/2019/2.).
- [213] Márpedig a másodfokú bíróság álláspontja szerint az A/I/1. illetőleg az A/I/2. tényállási pontban írt cselekmények (bűnösség esetén) - figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott által utóbbi tényállási pontban megvalósított elkövetői alakzata tévesen került megállapításra - az alkalmazandó büntető törvénytől függetlenül törvényi egységet alkot. Ugyancsak nem szorul külön magyarázatra a B/III. tényállási pontban az ugyanazon céget érintő, egymást követő ÁFA bevallási időszakok vonatkozásában elkövetett adócsalás/költségvetési csalás törvényi egységbe foglalása. Ezért az A/I/1. pontban írt részecselekmények tekintetében a bűnösségre vont eltérő jogkövetkeztetés, s úgyszintén a B/III. pontban a Kft3.-tól és tanú6 egyéni vállalkozótól befogadott számlák eltérő büntetőjogi megítélése külön felmentő illetve bűnösséget megállapító rendelkezés meghozatalát nem eredményezte.
- [214] A másodfokú bíróság II.r. vádlott vonatkozásában nem osztotta a törvényszéknek a Btk. 2. §-a alapján az elbíráláskori büntető törvény alkalmazását megalapozó okfejtését sem, mely figyelmen kívül hagyta az összességében két évet és 15 bevallási időszakot is meghaladó elkövetési időszakot, mely során II.r. vádlott Kft6. illetőleg Kft16. nevében is ismétlődően tanúsított, adóelkerülést, s ezáltal nyilvánvalóan anyagi haszonszerzésre irányuló magatartást, mely alappal vetette volna fel a költségvetést károsító bűncselekmények tekintetében az üzletszerű elkövetés megállapíthatóságát, s annak súlyosabb (5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett) minősülését.
- [215] Emiatt az elkövetéskori büntető törvény alkalmazása, ahol a legsúlyosabb fenyegetettségű (2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés) adócsalás bűncselekményénél az üzletszerűség minősítő körülményként nem szerepelt, nemhogy nem hátrányosabb, de a büntetési

- tételkeret alsó határának jelentősen alacsonyabb tartama miatt a többszörös halmazat ellenére egyértelműen kedvezőbb volt II.r. vádlott számára, ezért a terhén értékelt cselekményeket a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény szerint minősítette.
- [216] Az A/I/2. tényállási pontban foglalt több bevallási időszakot átölelő részcselekményeket, figyelemmel arra, hogy annak elkövetésére azonos céget érintően (Kft6.), azonos adónemet (ÁFA) és egymást követő bevallási időszakokat érintettek, az ítélet tábla az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése alapján a folytatólagosság törvényi egységébe foglalta. S azokat az adóbevétel csökkenés különösen nagy érték alsó határát meghaladó összegére és az 1/2006 BJE határozatban foglaltak szem előtt tartásával, arra figyelemmel, hogy visszaigénylésre egyetlen bevallási időszak tekintetében sem került sor, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdése szerinti adócsalás büntettének illetőleg a valótlan tartalmú adóbevallások többszöri felhasználása folytán az 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségének minősítette, melyeket II.r. vádlott az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti társtettesként valósított meg.
- [217] Az elkövetői alakzat körében annak volt jelentősége, miszerint a vád tárgyát képező magatartás az adóhatóság hamis tartalmú adóbevallás elektronikus formában történő benyújtásával való (s ezáltal, szemben a valós tények elhallgatásával, nem kizárólag a társaság képviselője által megvalósítható) megtévesztése volt és azt, miszerint egyértelműen cáfolható II.r. vádlott azon előadása, hogy az ügyfélkódját a bevallások benyújtásánál a tudtán kívül vették igénybe, illetőleg abban nem vett részt, hiszen a feltöltés az ügyfélkapu használatán túl a személyéhez köthető elektronikus levelezési címről történt. Ezen túlmenően a bevallások értékesítési oldalon szereplő számszaki adatai a bevallás készítésében, benyújtásában az ügyvezetői feladatokat egymás mellett ellátó II.r. vádlott és I. r. terhelt egyidejű, szándékegységben történő cselekvőségére utaltak.
- [218] A B/III. tényállási pont esetében, figyelemmel arra, hogy Kft3.-tól befogadott, valótlanul a fordított adózás szabályainak szándékos figyelmen kívül hagyásával kiállított, s ekként áthárított adó levonására nem jogosító számlák ÁFA tartalmának 2009. I. negyedében elszámolása nem csupán a fizetendő adó mértékét csökkentette, hanem ezt meghaladóan (a következő bevallási időszakra átvezetett és elszámolt adó formájában) adóvisszaigényléssel is társult, az adócsalás és csalás valódi alaki halmazata volt megállapítandó (1/2006. BJE 3. pont).
- [219] II.r. vádlott jogosulatlan adóbevétel csökkenést eredményező, Kft16. ügyvezetőjeként tanúsított 2009. I., II. és III. negyedévi bevallási időszakot magában foglaló cselekményei, csakúgy mint az azzal alaki halmazatban megvalósult valótlan tartalmú adóbevallások többszöri felhasználása ugyanakkor az 1978. évi IV. törvény 12. § (2) bekezdése értelmében a folytatólagosság törvényi egységébe tartozik.
- [220] A csalás büntette tekintetében a másodfokú bíróság II.r. vádlott terhére az üzletszerűséget, mint minősítő körülményt a 39/2007. BK véleményben kifejtetteket is figyelembe véve, megállapította. Ahol ugyanis az üzletszerűség minősítő körülmény, ott fokozott gonddal kell vizsgálni, hogy a jelleg hasonlóság fennáll-e. Jelen esetben az elkövetési magatartás azonos, az eltérő minősítést csak az alapozta meg, hogy a számlákat II.r. vádlott nem pusztán az adóbevétel csökkentésére használta, hanem azáltal visszaigénylő helyzetbe került. Egyébként a kollégiumi vélemény a hasonló jelleg megállapítására kifejezetten egyéb példaként hozza fel a csalást és adócsalást (költségvetési csalást) egymás mellett.
- [221] Mindezek alapján a B/III. tényállási pontban írt cselekményeket a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerinti csalás büntettének, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütközős és a (3) bekezdés szerinti folytatólagosan elkövetett

- adócsalás büntettének és az 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerinti folytatólagosan elkövetett magánokirathamisítás vétségének minősítette.
- [222] S miután az elkövetéskori büntető törvény (1978. évi IV. törvény) alkalmazása esetén, figyelemmel arra, hogy az adócsalásnál kizárólag az ugyanazon adónemre megvalósított elkövetési magatartások vonhatók a folytatólagosság egységébe és eredményezhetik az adócsökkentések összegének egybefoglalását (BH2010.60), az elsőfokú bíróságnak a társasági adóval kapcsolatos A/I/3. tényállási pont tekintetében rendelkeznie kellett volna a felmentésről, ezt az ítéletábra egyetértve az elsőfokú bíróság jogkövetkeztetésével, pótolta.
- [223] III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel megalapozottan döntött a főszabály szerint irányadó elkövetéskori büntető törvény alkalmazásáról, s annak indokait is helytállóan részletezte. Ahogy már a fellebbviteli főügyészségi indítvány ismertetésénél az ítéletábra rámutatott, a vádhatóság sem kérdőjelezte meg a költségvetést károsító bűncselekmény üzletszerű elkövetési módját figyelemmel a több bevallási időszakot, két évet átölelő, egyértelműen az adófizetés elkerülésére, ezáltal nyereségszerzésre irányuló elkövetésre. Megjegyzendő, hogy emellett a III., IV.r. vádlottak, mint a fiktív számlát befogadó cég képviselőinek és a fiktív számlákat rendelkezésre bocsátó személy, I. r. terhelt által tanúsított magatartások rendszeres ismétlődése, továbbá a Kft7. és a Kft6. feletti rendelkezés megszerzésének, a szerződéskötés körülményeiben tetten érhető azonosságok okán, melyek egyértelműen szándékos bűncselekmények elkövetésében való előzetes megállapodásra utalnak, a bünszövetségben elkövetés feltételei is maradéktalanul fennálltak (IV. számú Büntető Elvi Döntés, BH2015.215). Az üzletszerű illetőleg bünszövetségben elkövetés pedig az elbíráláskori büntető törvény (2012. évi C. törvény) alkalmazása esetén a cselekmény súlyosabb megítélését maga után vonó minősítő körülmény, s így a büntetési tételkeret alsó és felső határának emelkedése folytán már önmagában kizárja az elbíráláskori büntető törvény alkalmazását.
- [224] A cselekmények minősítése, az elkövetői alakzat megállapítása, a rendbeliség, folytatólagosság szempontjai e két terheltet érintően helyesek, csupán a törvényhelyek megjelölése szorult pontosításra.
- [225] Az 1978. évi IV. törvény elkövetéskor hatályos 310. § (1) bekezdése ugyanis a) pontot nem tartalmazott, ezért azt értelemszerűen mellőzni kellett. Ezen túlmenően, minthogy az irányadó, helyesbített tényállás szerint Kft2. vagyoni helyzete áttekintésének megghiúsítását a fiktív számlák könyvelésbe történt beállítása, azaz a bizonylati fegyelem megsértése eredményezte, ez a Btk. 289. § (1) bekezdésén belül a b) pontban meghatározott elkövetési magatartásnak felel meg.
- [226] A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett a társtettesi elkövetői alakzat megállapításával is, minthogy III.r. és IV.r. vádlottak egyaránt önálló képviselőre jogosult képviselői voltak Kft2.-nek, s ezen feladatukat ténylegesen is ellátták. Nem merült fel olyan adat, mely arra utalt volna, hogy bármelyikük a cég ÁFA fizetési kötelezettséget keletkeztető tevékenységével, illetőleg Kft7.-től és Kft6.-tól befogadott számlák fiktív voltaival, s a számlák adótartalmának vonatkozó időszaki bevallásokban szerepeltetésével ne lett volna tisztában, abban ne vettek volna részt. Ebből pedig egyértelműen következik e terhelték szándékegységben történt cselekvősége.
- [227] Az érdemben helyes felmentő rendelkezésben csupán a felmentéssel érintett bűncselekmény minősítését pontosította, miután a társasági adóra 2007 és 2008 évben elkövetett vád szerinti cselekmények a másodfokú bíróság álláspontja szerint a folytatólagosság törvényi egységébe tartoznak. A fiktív számlákon alapuló költségek

levonására, a könyvelés folyamatossága miatt, nem egyidőben került sor, s önmagában a társasági adóbevallási időszak tartama nem teheti kizárttá a cselekmények folytatólágosság törvényi egységébe foglalását.

- [228] Nem értett egyet ugyanakkor a másodfokú bíróság V.r. vádlott vonatkozásában az alkalmazott büntető törvény megválasztásával. A törvényszék ugyanis figyelmen kívül hagyta az elkövetés három bevallási időszakot felölelő időtartamát, az ismétlődő elkövetési magatartásokat, a fiktív számlák önmagában is jelentősebb összegű adótartalmát, mely az üzletszerűség megállapítását a 3/2011. BJE rendelkezéseit szem előtt tartva a költségvetési csalást bűnsegédi bűnrészesként magvalósító V.r. vádlott vonatkozásában is aggálytalanul megállapíthatóvá tette volna, s e minősítő körülmény felrovásával ezáltal nemhogy nem kedvezőbb elbírálást, hanem a büntetési tétel alsó és felső határának emelkedését eredményezte volna a 2012. évi C. törvény alkalmazása esetén.
- [229] A másodfokú bíróság ezért a költségvetést károsító bűncselekményt az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerinti adócsalás büntettének minősítette, melyet V.r. vádlott a 12. § (2) bekezdése értelmében folytatólágosan, s a 21. § (2) bekezdése értelmében bűnsegédként valósított meg.
- [230] A minősítés változását ezen túlmenően az eredményezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a vádirat és az elsőfokú ítélet történeti tényállása is tartalmazta az 1978. évi IV. törvény 276. §-a (Btk. 345.§) szerinti magánokirat-hamisítás törvényi tényállási elemeinek megfeleltethető tényeket, miután az V.r. vádlott által rendelkezésre bocsátott fiktív számlák Kft3. könyvelésében történt szerepeltetésével 2009. I. negyedévben, 2009. májusában és 2009. október hónapban - elektronikusan - valótlan tartalmú ÁFA bevallás benyújtására került sor. S ekként - miután büntethetőséget megszüntető ok (elévülés) a bevallások benyújtásának időpontjára és arra tekintettel, hogy Kft3. vonatkozó adóbevallásainak, adóigazgatási eljárása iratainak beszerzése iránt a nyomozó hatóság 2012. július 18. napján intézkedett, és a folytatólágosság törvényi egységébe tartozó részcsselekmények önálló elévülése kizárt, nem következett be - az adócsalás büntettével alaki halmazatban álló 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségének megállapítása nem lett volna mellőzhető.
- [231] Ezért a másodfokú bíróság az V.r. vádlott terhén megállapított cselekményt az 1978. évi IV. törvény 276. §-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségének is minősítette, melyet (az adócsaláshoz hasonlóan) e terhelt a több hamis tartalmú bevallás benyújtására figyelemmel a 12. § (2) bekezdése értelmében folytatólágosan és a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként követett el. A fiktív számlának az adóbevallás alapját képező könyvelésben való feltüntetése annak felhasználást jelenti akkor is, ha a számlák nem kerülnek az adóhatósághoz benyújtásra, ekként ez a magatartást magánokirat-hamisítás megállapítása alapjául szolgálhat. (BH2013.176). Az V.r. vádlott vonatkozásában releváns tényállás rész sem hagy kétséget affelől, hogy az V.r. vádlott által biztosított hamis számlák lekönyvelésére és tartalmának elszámolására - formailag - a számviteli szabályok szerint került sor, azok tartalma a könyvelésben megjelent, és a könyvelés valótlan adatai alapján készült el a valótlan adóbevallás.
- [232] Utalni kell még arra, hogy miután jelen esetben az alaki halmazatban lévő, egyetlen vád tárgyává tett cselekmény eltérő minősítését jelentette csupán, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint pusztán egy rendbeli cselekmény a másodfokú bíróság megítélése szerint 2 rendbeli bűncselekményt valósított meg, a másodfellebbezés lehetősége nem nyílt meg (EBD.2012.B.15., BH.2013.298.).

- [233] Hasonlóan II.r. vádlotthoz, figyelemmel az 1978. évi IV. törvény alkalmazására, melyben foglalt adócsalásnál az Áfa és a társasági adóra megvalósított elkövetési magatartások folytatólágosság törvényi egységét nem képezhetik, a másodfokú bíróság a törvényszék jogkövetkeztetésétől el nem térve rögzítette, hogy I rendbeli társasági adóra, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette tekintetében V.r. vádlottat felmentettnek tekinti.
- [234] VII.r. vádlott vonatkozásában a törvényszék a Btk. 2.§-ára figyelemmel, a feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb elbíráláskori rendelkezések okán, helytállóan döntött a 2012. évi C. törvény alkalmazásáról.
- [235] A költségvetést károsító bűncselekményt bűnsegédként elkövető VII.r. vádlott vonatkozásában ugyanakkor nincs akadálya az üzletszerűség (Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont), mint minősítő körülmény megállapításának (3/2011. Büntető Jogegységi Határozat), hiszen VII.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a fiktív számlák rendszeres, egy éven át tartó, két cég nevében történt rendelkezésre bocsátásával, s azok ÁFA tartalmának levonásba helyezésével I. r. terhelt, illetőleg az ügyvezetése alatt álló Kft1. rendszeres haszonra fog szert tenni. Az üzletszerűség megállapításának pedig nem feltétele, hogy a rendszeres haszon (vagy arra törekvés) az elkövetőnél realizálódjon.
- [236] Ugyancsak aggálytalanul megállapítható VII.r. vádlott I. r. terhelttel együtt tanúsított magatartása kapcsán a bünszövetségben (Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pont) elkövetés. A bűncselekmények szándékos elkövetésében való megállapodásra következtetés vonható az egy éven át rendszeres ismétlődő, azonos elkövetési magatartásokból, az, hogy a fiktív számlák kibocsátására VII.r. vádlott részéről két egymást követően megszerzett cég nevében, egy éven át került sor, s ezek tették ki Kft1. általános forgalmi adó körében elszámolt beszerzéseinek jelentős részét. E körülmények ugyanis szükségessé tettek I. és VII.r. terhelt közötti, a fiktív számlák rendelkezésre bocsátására vonatkozó megállapodást, s ekként bizonyos tervezést is. (IV. számú Büntető Elvi Döntés a bünszövetségről). A bünszövetség keretében tanúsított elkövetői magatartás lehet bűnsegédi is, mint VII.r. vádlott esetében, s nem zárja ki annak megállapítását az sem, hogy az elkövetők által eltervezett (megvalósított) két vagy több cselekmény törvényi egységet alkot (BH2015.215). Mindezekre tekintettel az ítéletábra VII.r. vádlott terhén értékelt költségvetési csalás büntettét a Btk. 396. § (1) bekezdés a) illetőleg (5) bekezdés b) pontja szerint minősítette.
- [237] Helyesbítette továbbá az ítéletábra a felmentéssel érintett bűncselekmény minősítését I rendbelire, miután az azonos adóévet érintő elkövetési magatartások, melyek összességében eredményeznek a megbízható, valós képet lényegesen befolyásoló hibát, természetes egységet alkotnak.
- [238] XIII.r. vádlott vonatkozásában a terhére rótt cselekmény minősítése maradéktalanul megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak. Az irányadó tényállás alapján a Btk. 6. § (2) bekezdése szerinti folytatólágos elkövetés megállapításának nincs helye. A 36/2007. BK vélemény értelmében ugyanis a hamis magánokirat felhasználása akkor folytatólágosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú - ugyanazon vagy több - magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólágosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak. Amennyiben tehát az ugyanazon jogviszony igazolására szolgáló több valótlan magánokirat felhasználása egyszeri, úgy a cselekmény nem törvényi hanem természetes egység. Önmagában a valótlan tartalmú

bevételi bizonylatokon feltüntetett keltezésből a felhasználás többszöri, a könyvelésbe való beállítás ismétlődő voltára következtetni nem lehet. Különösen úgy, hogy XIII.r. vádlott előadását, mely szerint 9 darab bevételi bizonylatot utólag egy időpontban állította ki és adta át I. r. terhelt részére, cáfoló bizonyíték nem merült fel. Ezzel szemben a felhasználás egyszeri voltára utal a bevételi bizonylatok a rajtuk szereplő jelentősen eltérő dátumok ellenére egymást követő sorszáma.

- [239] Az irányadó (módosított) tényállásból ugyanakkor a fentebb kifejtettekre figyelemmel téves VIII.r. és IX.r. vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára vont elsőbírói következtetés.
- [240] VIII.r. vádlott ugyanis az általa is tudottan fiktív számlák rendelkezésre bocsátásával, miután tisztában volt azzal, hogy azt a befogadó a fizetendő ÁFA összegének csökkentése érdekében fogja felhasználni, szándékosan segítséget nyújtott Kftl. ügyvezetője, I. r. terhelt számára a hamis tartalmú ÁFA bevallások benyújtásához, s ezáltal az adóhatóság megtévesztéséhez, mellyel okozati összefüggésben a fiktív számla levonásba helyezett adótartalmának megfelelő összegű vagyoni hátrány keletkezett.
- [241] A másodfokú bíróság a VIII.r. vádlott vonatkozásában az elkövetés 2013. július 1. napját megelőző időpontjára figyelemmel a Btk. 2. §-a alapján vizsgálta az alkalmazandó büntető törvényt, s arra jutott, hogy a vagyoni hátrány 4.010.000,- Ft-os összegére figyelemmel, mely az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény 138/A. § c) pontja alapján a jelentős érték alsó határát meghaladta, míg az elbíráláskori Btk. 459. § (6) bekezdés b) pontja értelmében azt nem érte el, az elbíráláskori büntető törvény (2012. évi C. törvény) a költségvetést károsító bűncselekmény büntetési tételkeret alsó és felső határára is kiható enyhébb minősülése folytán egyértelműen kedvezőbb.
- [242] Ezért VIII.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében illetőleg a Btk. 345. §-a szerinti hamis magánokirat felhasználása vétségében, mely bűncselekményeket e terhelt a Btk. 14. § (2) bekezdése értelmében bűnsegédként követett el.
- [243] A közbizalom elleni bűncselekmény megállapíthatóságát a bevallások elektronikus formája nem befolyásolta. Már az akkor hatályos Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195-199.§-ának rendelkezései is kitértek az elektronikus okiratra, melyeket az okirati jelleget érintően a papír alapúval azonos megítélés alá vontak, adott esetben elismerve azok teljes bizonyító erejét is.
- [244] IX.r. vádlott cselekvősége lényegében VIII.r. vádlottéval azonos megítélés alá esik azzal az eltéréssel, hogy ő két cég nevében, két bevallási időszakot érintően is bocsátott Kftl. képviselője számára általa is tudottan fiktív számlákat, melyet az a gazdasági társaság vonatkozó havi ÁFA bevallásainál figyelembe vett.
- [245] A költségvetést károsító bűncselekmény ugyanakkor ennek ellenére 1 rendbelinek minősül, a törvényi tényállás szövege ugyanis a több bevallási időszakot érintő elkövetési magatartásokat az eredményen keresztül egységbe foglalta.
- [246] A közbizalom elleni bűncselekmény, a hamis magánokirat felhasználásának vétsége vonatkozásában - a törvényi feltételek fennállására tekintettel - nem volt akadálya a folytatólagos elkövetés megállapításának. Az irányadó tényállásból következően a fiktív számlák IX.r. vádlott általi rendelkezésre bocsátásából következően Kftl. valótlan tartalommal bíró adóbevallásait egymáshoz közeli két bevallási időszakon keresztül nyújtotta be a NAV illetékes szervéhez. Következésképp a hamis magánokirat

felhasználása nem vonható pusztán a természetes egység körébe, hanem a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint rövid időközökben, többször, ugyanazon sértett sérelmére és egységes akaratelhatározás okán a folytatólágosság keretei között értékelendő (BKv. 36.). Figyelemmel azonban arra, hogy a hamis tartalmú bevallásokat Kft1. képviselője nyújtotta be, így a IX.r. vádlotti cselekvőség e bűncselekményt érintően is bűnsegédi bűnrészességgént nyerhetett értékelést.

- [247] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetében, valamint a Btk. 345. §-a szerinti hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mely cselekményeket IX.r. terhelt a Btk. 14. § (2) bekezdése értelmében bűnsegédként, a közbizalom elleni bűncselekményt továbbá a Btk. 6. § (2) bekezdése alapján folytatólágosan követte el.
- [248] A büntetés kiszabása során a másodfokú bíróság VIII.r. és IX.r. vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte a hasonló jellegű cselekmények (köztudomású) elszaporodottságát, a más büntetőeljárás hatálya alatti elkövetést, továbbá VIII.r. terheltnél a vagyoni hátrány nagyobb érték felső határát csaknem elérő összegét, IX.r. vádlottnál pedig a két bevallási időszakot átívelő elkövetést, s azt, hogy két cég nevében is bocsátott rendelkezésre fiktív számlát.
- [249] Ugyanakkor enyhítő tényezőként vette figyelembe mindkét fenti vádlottnál a hét évet elérő időmúlást, a bűnsegédi bűnrészességet és azt, hogy VIII.r. vádlott egy nagykorú, míg IX.r. vádlott három kiskorú gyereke tartásáról gondoskodik.
- [250] Mindezek alapján a törvényszék a VIII. és IX.r. terheltet a Btk. 81. § (1) bekezdése szerinti halmazati büntetésül, a Btk. 36.§-a alapján szabadságvesztésre ítélte, annak tartamát az időmúlás rendkívüli nyomatékára és a bűnsegédi szerepére tekintettel VIII.r. vádlott esetében a generális minimumhoz közelebb eső 6 hónapban, IX.r. vádlott tekintetében pedig a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával 10 hónapban rögzítette. Ennél rövidebb tartamú szabadságvesztés illetőleg más büntetési nem alkalmazására, VIII. és IX.r. terheltnél sem látott lehetőséget a személyükben rejlő fokozott társadalomra veszélyességre utaló adatok (büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés, büntetett előélet). A két vádlott közötti különbségtételt a költségvetést károsító bűncselekmény eltérő, IX.r. vádlottnál magasabb törvényi fenyegetettségű minősítése indokolta, jelentősebb eltérés azonban VIII.r. terhelt kedvezőtlenebb előélete és a vagyoni hátrány jelentős érték alsó határához közeli összege miatt nem volt indokolt.
- [251] Ezen túlmenően a cselekmény tárgyi súlya, a bűnsegédi elkövetés és az időmúlás okán VIII.r. és IX.r. vádlott esetében is lehetőséget látott a Btk. 85. § § (1) bekezdése alapján a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére, s a próbaidő tartamát - főként a jelentős időmúlást szem előtt tartva - a Btk. 85. § (2) bekezdésben írt keretek között a törvényi minimumhoz közelebb esően határozta meg.
- [252] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében börtönben állapította meg, s a végrehajtása elrendelése esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

- [253] A további fellebbezéssel érintett vádlottak (II., III., IV., V., VII., XIII.r.) vonatkozásában a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az ítélőtábla az alábbiak szerint egészítette ki illetőleg pontosította.
- [254] II.r. vádlott vonatkozásában további súlyosító tényező, hogy a költségvetést károsító bűncselekményeket két cég ügyvezetőjeként, több bevallási időszakot, összességében majdnem két évet felölelően valósította meg, továbbá miután a minősítésben értékelést nem nyert azok üzletszerű és részben társas elkövetés, valamint a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottsága. Az enyhítő tényezők közül a bűnsegédi bűnrészségre utalást - a minősítés változására is figyelemmel - mellőzni volt szükséges, ugyanakkor a II.r. vádlott javára szól a Bátor Szerelő Kft.-t érintő adócsalás tekintetében az, hogy az adóbevétel csökkenés a különösen nagy érték alsó határához közelebbi.
- [255] III.r. és IV.r. vádlott tekintetében további súlyosító tényező az igen nagyszámú bevallási időszakot, s két évet átölelő, üzletszerű és bünszövetségben történt elkövetés, valamint a hasonló jellegű cselekmények elszaporodottsága. Ugyanakkor IV.r. vádlott javára figyelembe kell venni idősebb korát és igazolt betegségeit is.
- [256] V.r. vádlott vonatkozásában is elmulasztotta értékelni súlyosító tényezőként az törvényszék a hasonló jellegű, költségvetést károsító cselekmények elszaporodottságát, a több bevallási időszakot felölelő, üzletszerű elkövetést.
- [257] VII.r. vádlott esetében további súlyosító tényező a költségvetést károsító cselekmény 12 bevallási időszakot, csaknem egy évet felölelő elkövetése, annak két körülmény folytán is súlyosabb minősülése és a hasonló jellegű költségvetést károsító cselekmények elszaporodottsága.
- [258] Az elsőfokú ítélet az enyhítő tényezőkre lényegében helytállóan utalt, a másodfokú bíróság csupán nyomatékosítja, hogy az időmúlás, melynek nagy része alatt a terheltek büntetőeljárás hatálya alatt álltak, kimagasló jelentőséggel bír.
- [259] Az így kiegészített bűnösségi körülményeket a cselekmények tárgyi súlyával is összevetve, a másodfokú bíróság II., III., IV., V., VII.r. vádlottat érintően egyetértett az alkalmazott büntetési nemmel.
- [260] E terheltek vonatkozásában a cselekmények tárgyi súlya, az elkövetés körülményei okán, melyek a súlyosító tényezők bővülését is eredményezték, a másodfokú bíróság sem látott lehetőséget szabadságvesztéstől eltérő büntetési nem alkalmazására, ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy részben a megváltozott minősítésekre is figyelemmel a szabadságvesztés tartama III., IV., V.r. vádlott vonatkozásában a belső arányosság követelményének teljesszóróan nem felel meg.
- [261] Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül, hogy a büntetlen előéletű III. és IV.r. vádlottak esetében, akik azóta sem kerültek összeütközésbe a törvénnyel, miután érintettségük kizárólag az A./ tényállási pontban állt fenn, az időmúlás már a 11 évet, tehát az elévülési időt is meghaladta, melyek nagy része alatt büntetőeljárás hatálya alatt álltak. Mindezek miatt a törvényszék álláspontja szerint velük szemben a többszörös halmazat ellenére a büntetési tételkeret alsó határát meghaladó szabadságvesztés kiszabása nem indokolt, ezért a börtönbüntetés tartamát III. és IV.r. vádlott esetében is 2-2 évre mérsékelte. Ennél nagyobb mérvű elengedés az elkövetés hosszabb időtartama, s a nagyszámú érintett bevallási időszak alapján nem volt indokolt.

- [262] Ezen túlmenően azonban az ítélőtábla III.r. és IV.r. vádlott tekintetében lehetőséget látott az 1978. évi IV. törvény 89. § (1)-(2) bekezdése alapján a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére is.
- [263] E körben a felnőttkorúak próbára bocsátásáról és a büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről szóló 55 BK véleményben írtakra figyelemmel a következőkre mutat rá. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztéséről az 1978. évi IV. törvény 89. §-a értelmében a bíróság a súlyosító és enyhítő körülményeket, valamint az 1978. évi IV. törvény 83. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, és e rendelkezések esetén is irányadó bünteteskiszabási elveket figyelembe véve dönt. Mindebből szükségszerűen következik, hogy azon körülmények (s ez az enyhítő tényezőkön túl a súlyosító tényezőket is magában foglalja), melyek jelen ügyben a kiszabott büntetés nemét és mértékét megalapozták, az 1978. évi IV. törvény 89. §-ának alkalmazhatósága szempontjából is jelentőséggel bírnak. Az említett körülmények és az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában meg is jelölt büntetési célok érvényesülése között szoros kölcsönhatás van. A 89. § (1) és (2) bekezdésének szövege, hogy a büntetés végrehajtásának felfüggesztésére "különösen az elkövető személyi körülményeire figyelemmel" kerülhet sor, értelemszerűen jelenti azt is, miszerint amellett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése az általános megelőzés követelményével szemben nem állhat, mégis elsődleges jelentősége az egyéni megelőzésnek van. Ezen túl a büntetést befolyásoló tárgyi tényezők közül az időmúlás (a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/10. pont) nagyobb mértéke esetén is a büntetési célok közül a generális prevenció szükségszerűen háttérbe szorul a speciális, az elkövető visszatartását előmozdító büntetési célhoz képest. Jelen ügyben, amellett, hogy több mint 11 éves időmúlás következett be, a III. és IV.r. vádlott személyében kizárólag enyhítő körülmények voltak megállapíthatók, melyek száma és nyomatéka is jelentősnek mondható. Ehhez képest önmagában a költségvetést károsító cselekmény nem vitásan jelentős tárgyi súlya, elszaporodottsága nem zárhatja ki a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését.
- [264] A másodfokú bíróság ugyanakkor a III. és IV.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmény - társadalom értékítélete szerint is súlyosabban megítélendő - jellegénél fogva a végrehajtás próbaidejét az 1978. évi IV. törvény 89. § (3) bekezdésében írt kereteken belül a maximumhoz közel eső 4 évben határozta meg.
- [265] A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése szükségszerűen maga után vonta a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mellőzését.
- [266] V.r. vádlott vonatkozásában a belső arányosság követelménye, bűnsegédi bűnrészessége, a közreműködésével okozott vagyoni hátrány terhelt társaihoz mérten csekélyebb összege, illetőleg a jóval kevesebb számú érintett bevallási időszak tette szükségessé mind a szabadságvesztés mind pedig a felfüggesztés próbaidejének mérséklését annak ellenére, hogy a minősítés változása folytán vele szemben halmazati büntetés kiszabására került sor.
- [267] Ugyanakkor a minősítés változására, az elkövetéskori büntető törvény alkalmazására figyelemmel a szabadságvesztést az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja és 45. § (1) bekezdése értelmében börtönbüntetésként nevezte meg, míg a végrehajtás felfüggesztése kapcsán az 1978. évi IV. törvény 89. § (1) és (3) bekezdését hívta fel.
- [268] A másodfokú bíróság mellőzte továbbá a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó elsőbírői rendelkezést, tekintve, hogy az 1978. évi IV. törvény alkalmazása esetén a feltételes szabadságról csak annak kizártsága esetén kell az ítéletben rendelkezni. Ez egyébként következik abból is, hogy miután az 1978. évi IV. törvény 47. § (2)

bekezdése alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a végrehajtási fokozathoz igazodott, így annak végrehajtás során történő változása (pl. enyhébb végrehajtási fokozat megállapítása stb.) a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára is kihat.

- [269] II.r. vádlott esetében az ítéletábra a büntetés mértékével is maradéktalanul egyetértett, az időmúlás folytán annak lényeges súlyosítására, de az elkövetés körülményei, az igen hosszú időszakot felölelő és két cég gazdasági tevékenységére is kiható elkövetésre figyelemmel annak enyhítése sem volt alap. Az elkövetéskori büntető törvény alkalmazása folytán ugyanakkor - V.r. vádlotthoz hasonlóan - a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztést az 1978. évi IV. törvény 43. § a) pontja és 45. § (1) bekezdése értelmében börtönbüntetésnek nevezte meg, a végrehajtás felfüggesztésének jogszabályi alapjaként pedig az 1978. évi IV. törvény 89. § (1)-(3) bekezdésére hivatkozott. Mellőzte továbbá a fenti indokok alapján a feltételes szabadság legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezést.
- [270] VII.r. vádlottat érintően a költségvetést károsító bűncselekmény súlyosabb minősülése ellenére sem látta szükségesnek az ítéletábra a kiszabott büntetés súlyosítását, figyelemmel e terhelt bűnsegédi bűnrészességére és az igen jelentős, 7 évet meghaladó időmúlásra. Ugyanakkor a cselekmény tárgyi súlyára kiható súlyosító tényezők körének bővülése okán a büntetés enyhítése fel sem merülhetett. Az ítéletábra emellett megjelölte, hogy a szabadságvesztés 1 év 10 hónapos tartama a Btk. 82. § (2) bekezdés b) és c) illetőleg (4) bekezdése alkalmazásával került meghatározásra.
- [271] Az elsőfokú bíróság VII.r. vádlott vonatkozásában helytállóan állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, azonban a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezésnél az egyébként a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjának szövegéből átemelt „de legkorábban három hónap letöltését” szövegrész mellőzendő volt, miután az a kiszabott szabadságvesztés tartamára tekintettel az nyilvánvalóan nem irányadó.
- [272] XIII.r. vádlott vonatkozásában figyelemmel elkövetéskori büntetlen előéletére, bűnösségre is kiterjedő beismerésére és nem utolsósorban arra, hogy a terhére rótt egyébként is csekélyebb tárgyi súlyú cselekmény társadalomra veszélyességét az eltelt 7 év még tovább csökkentette, a másodfokú bíróság - a belső arányosság követelményét is szem előtt tartva - a büntetési célok érvényesülése érdekében már próbára bocsátás intézkedés alkalmazását sem tartotta szükségesnek, ezért azt mellőzve XIII.r. terheltet a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján megrovásban részesítette.
- [273] Felhívja a XIII.r. vádlott vádlott figyelmét, hogy a bíróság a megrovással helytelenítését fejezi ki a jogellenes bűncselekmény miatt és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.
- [274] Az ítéletábra az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatának [74] bekezdésében kifejtett alkotmányos követelményekre figyelemmel vizsgálta a VIII., IX.r. vádlott (de az elsőfokú bíróság mulasztása és a joghátárny változása folytán II., III., IV., V., VII.r. terheltek tekintetében is a Btk. 102. (1) bekezdése (1978. évi IV. törvény 104. § (1) bekezdése) szerinti előzetes mentesítés kedvezményében részesítés lehetőségét. Erre azonban II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r. vádlottat a több bevallási időszakot, hosszabb időt

átölel átölelő, üzletszerű elkövetésre, a vagyoni hátrány megtérülésének és bűnösség beismerésének hiányára figyelemmel, míg VIII.r. és IX.r. vádlottat büntetett előélete illetőleg büntetőeljárás hatálya alatti elkövetésre, és arra figyelemmel, hogy azóta is kerültek összeütközésbe a törvénnyel, továbbá a bűnösség beismerésének hiányára tekintettel nem találta érdemesnek.

- [275] A másodfokú bíróság vizsgálta továbbá a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja illetőleg (2) bekezdése (továbbá az 1978. évi IV. törvény 77/B. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés) alapján a vagyoneklobzás alkalmazásának szükségességét. E körben figyelemmel volt 95/2011. BK vélemény III. pontjára, mely úgy fogalmaz, hogy a költségvetési csalás elkövetésével összefüggésben az adóbevétel csökkenésével azonos mértékű vagyoneklobzást akkor kell elrendelni, ha a kiesett adóbevétel megfizetésére az adók kapcsán eljárni jogosult hatóság az elkövetőt vagy azt a gazdálkodó szervezetet, amelyik azzal gazdagodott, még nem kötelezte. A kétszeres elvonás tilalmára tekintettel azonban nincs helye vagyoneklobzás alkalmazásának, ha az elkövetőt vagy az érintett gazdálkodó szervezetet az elmaradt adóbevétel megfizetésére már kötelezték. Mindezek miatt bír jelentőséggel az elsőfokú bíróság által a tényállásban is rögzített azon tény, hogy az ÁFA adónem vonatkozásában az érintett gazdálkodó szervezeteket az adóhatóság az adóhiány megfizetésére kötelezte, mely ily módon a vagyoneklobzás elrendelését mind a terheltekkel, mind pedig a gazdálkodó szervezetekkel szemben kizárta.
- [276] Figyelemmel arra, hogy Kftl. több mint négy éve felszámolás alatt áll, gazdasági tevékenység folytatása - nem utolsósorban a gazdasági társaság korábbi képviselője és tagja I. r. terhelt időközben bekövetkezett halála miatt - fel sem merülhet, így a jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény 2. § (1) bekezdés a) pontja, 3. § (2) bekezdés h) pontja és 6. §-a alapján egyébként törvényesen kiszabott pénzbírságot a másodfokú bíróság a 18. § (1) bekezdés c) pontjára, minthogy az a jogi személyre (és hitelezőire) nézve méltánytalan hátrányt jelentene, mellőzte.
- [277] Megjegyzendő egyébként, hogy a törvényszék tévesen hivatkozott a pénzbírság kapcsán arra, hogy az intézkedés fő célja a bűncselekmény elkövetése útján szerzett vagyoni előny elvonása, miután arra egy másik, a Btk. 72. §-ában szabályozott intézkedési nem, a vagyoneklobzás szolgál, s annak kizártságát a másodfokú bíróság már az előbbieken levezette.
- [278] A pénzbírság mellőzésére tekintettel a zár alá vétel megszüntetésével egyidejű, visszatartásra vonatkozó előírás is mellőzendő volt azzal a megjegyzéssel, hogy az egyébként sem felelt meg a 2001. évi CIV. törvény által mögöttes jogszabályként felhívott Be. rendelkezéseinek. A Be. 324. § (1) bekezdése szerinti „lefoglalt dolog visszatartása” kapcsán ugyanis analógia alkalmazásának nincs helye. Amennyiben ugyanis a 2001. évi CIV. törvény 11. §-a értelmében a jogi személlyel szembeni intézkedés biztosítására rendelték el zár alá vételt, s a pénzbírság kiszabására sor került, úgy a zár alá vétel feloldásának a Be. 331. § (1) bekezdése alapján nem lett volna helye. Ez utóbbi rendelkezés érintetlenül hagyását tehát kizárólag a jogi személlyel szembeni intézkedés, azaz a pénzbírság mellőzése eredményezte.
- [279] A bűnjelekre vonatkozó rendelkezések a pontosan megjelölt jogszabályi hivatkozásokkal összhangban álltak.

- [280] VIII.r. és IX.r. terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása okán, őket a másodfokú bíróság a Be. 574. § (1) és (4) bekezdése értelmében kötelezte a vonatkozásukban is felmerült, el nem különíthető bűnügyi költség - II., V., VII., XI., XII. és XIII.r. vádlottakkal egyetemleges - megfizetésére.
- [281] Észlelte továbbá az ítélőtábla, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2017. november 21., 22. és 2018. január 16.-i folytatólagos tárgyalási határnapok feltüntetése elmaradt, ezért azt pótolta.
- [282] Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletét II.r., III., IV.r., V.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és XIII.r. vádlottat érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [283] Rögzítette még, V.r. vádlott megváltozott lakóhelyét, VIII.r. vádlott személyazonosító igazolványának megváltozott számát.
- [284] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költséget, s a Be. 574. § (1) és (2) bekezdése értelmében kötelezte V. és XIII.r. vádlottakat a másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség megfizetésére.
- [285] Megállapította, hogy a kézbesítés útján közölt másodfokú ítélettel szemben VIII.r. vádlott és IX.r. vádlott védője a Be. 615. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 582. § (3) bekezdésében foglaltak értelmében a kézbesítéstől számított nyolc napon belül élhet fellebbezéssel.

Budapest, 2020. február 28.

dr. Magócsi István s.k.
s.k.

a tanács elnöke

dr. Raczkó Katalin s.k.

előadó bíró

Barabásné dr. Birinyi Andrea

bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 20.B.114/2014/247-I. számú ítélete II.r., III.r., IV.r., V.r., VII.r. és XIII.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.267/2019/37. számú ítéletében írt változtatással 2020. február 28. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. február 28.

dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke